

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

13⁵⁵

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
5. децембар 2014. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	351-	4.326	

1/14

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Обавештавамо Вас, да се у А М А Н Д М А Н У XXV на члан 71. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који смо поднели дана 4. децембра 2014. године у 10 часова под бројем 351-4326/14, поткрала техничка грешка те овим путем вршимо исправку тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н XXV

Члан 71. брише се.

Образложење

Ценимо напоре министарства да побољша Закон о планирању и изградњи из 2009., у циљу експедитивнијег издавања дозвола. Што се тиче система пројекта техничке документације, сматрамо да досадашњи систем који се састоји од идејног пројекта, главног пројекта и извођачког пројекта, а са којима су врло добро упознати како пројектанти тако и извођачи радова, добро функционише. Прописивање нове врсте пројекта односно пројектно техничке документације чија се садржина не прописује Предлогом закона, него је остављена надлежном министру да садржину накнадно уреди правилником, ће довести до непотребног застоја, како због прописаног накнадног доношења правилника, тако и због времена које ће бити потребно пројектантама и извођачима радова да савладају нове врсте пројекта. Сматрамо да ће ово за последице имати застој у изради пројекта, па самим тим и у издавању дозвола довести до даљег смањивања у грађевинском сектору, те да ће све то битно угрозити циљеве прокламоване од стране министарства и Владе.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Борислав Стефановић

Балша Божовић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

100
0-

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
09	351-4326/М		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 2. став 14. у новој тачки 41) после речи: „документ који“ реч: „доноси“ замењује се речју: „припрема“.

Образложење

Сепарат о техничким условима изградње може бити само сепарат планског документа. У том смислу га може донети само скупштина јединице локалне самоуправе. Локални ЈКП, нпр., ни у ком случају не може имати овлашћење да само доноси овакав сепарат.

А М А Н Д М А Н II

У члану 9. у новом члану 8б став 1. после речи: „објеката,“ додају се речи: „као и за прикључење објекта на комуналну, саобраћајну и енергетску и другу инфраструктуру,“

Став 3. мења се и гласи:

„Ако ималац јавних овлашћења не поступи у року из става 2. овог члана (опционо 30 дана) сматраће се да ималац јавних овлашћења нема посебне услове за изградњу објекту и прикључење објекта на комуналну, саобраћајну и другу инфраструктуру. Надлежни орган ће о томе обавестити инвеститора и поднети захтев за покретање прекршајног поступка у складу са чланом 211а овог закона.“

После става 5. додаје се нови став 6. и 7. који гласе:

„Носилац јавног овлашћења у акту о издавању услова не може тражити да му се пројектно-техничка документација подноси на сагласност, осим уколико издавање сагласности није одређено посебним законом.

Уколико плански документ, односно сепарат, садржи услове носиоца јавних овлашћења за изградњу односно прикључење на комуналну, саобраћајну и енергетску инфраструктуру, надлежни орган их неће прибављати од носиоца јавних овлашћења приликом издавања локацијских услова, већ ће у локацијске услове унети услове одређене планом, односно сепаратом.“

Досадашњи ст. 6., 7., 8. и 9. постају ст. 8., 9., 10. и 11.

У новом члану 8д став 1. мења се и гласи:

„Надлежни орган:

1) по захтеву за издавање локацијских услова, те услове издаје најкасније у року од 15 дана од прибављања свих услова, исправа и других докумената у складу са чланом 8б овог закона;

2) по захтеву за издавање грађевинске дозволе, дозволу издаје најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтева за издавање грађевинске дозволе;

3) по пријави радова, потврђује њен пријем пријаве без одлагања;

4) по захтеву за прикључење објекта на инфраструктуру, упућује тај захтев имаоцу јавних овлашћења у року од 12 дана од дана подношења захтева;

5) по захтеву за издавање употребне дозволе, дозволу издаје најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтева за издавање употребне дозволе;

6) по захтеву за издавање решења из члана 145. овог закона решење издаје најкасније у року од 15 дана од дана подношења захтева.“

Образложење

Прибављање услова од стране разних јавних предузећа и установа, захтевање да се прибаве услови од ирелевантних и ненадлежних органа као и рокови у којима ови издају исте, главни су провлем приликом прибављања локацијске дозволе.

Надлежни орган део управе јединице локалне самоуправе или државне управе утврђује услове за изградњу објекта. У посебним случајевима посебне услове, прописане посебним законом прописује и ималац јавних овлашћења. Највећи број услова који издају носиоци јавних овлашћења (најчешће јавна и јавно комунална предузећа) тиче се услова за прикључење објекта на комуналну, саобраћајну и енергетску инфраструктуру па је тим и допуњено.

Управо су услови јавних предузећа, јавно комуналних предузећа и установа, носиоца јавних овлашћења били главни камен спотицања сваког закона и сваке процедуре. У закону из 2009. Услови разних јкп-ова и институција и рокови за њихово прибављање често онемогућавало издавање локацијске дозволе. Управо стога предложеним законским решењем се не постиже ништа а претња прекршајном пријавом ће остати најчешће нереализована.

Потпуно је бесмислено да уколико нпр. ПДР садржи услове нпр ЈП „Путева Србије“ на саобраћајну инфраструктуру, да се услови поново прибављају од истог предузећа приликом издавања локацијских услова као што је то сада норма у Закону о јавним путевима.

Сви рокови у овом члану су нереално кратки. Нпр. у самом Министарству захтев за издавање локацијске или грађевинске дозволе путује 10-15 дана од писарнице до надлежног сектора. Боље прописати реалне рокове заиста подносити прекршајне пријаве него дати нереалне рокове којих се нико, из објективних разлога, неће моћи придржавати.

А М А Н Д М А Н Ш

У члану 16. нови члан 20а став 1. после речи: „документ“ додаје се запета и речи: „односно за које није предвиђена израда планског документа“

О б р а з л о ж е њ е

Може бити случај да просторним планом ЈЛС предвиђена израда ПГР-а за неко село али исти још није донешен.

А М А Н Д М А Н И V

У члану 19. после речи: „град Београд“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „као и за насељено место које је седиште јединице локалне самоуправе које има преко 30.000 становника.“

О б р а з л о ж е њ е

Додата одредба из ЗПИ из 2009. Нпр. Кикинда и Вршац имају више од 30.000 становника а општине су, док нпр. Лозница нема ни 20.000 а град је. Такође, зашто би управо нпр. Кикинда и Вршац поново радили посао испочетка ако су по ЗПИ 2009. Донели ГУП-ове и ПГР-ове по зонама?

А М А Н Д М А Н V I

У члану 21. став 2. нови ст. 5. и 6. бришћу се.

О б р а з л о ж е њ е

Ако План генералне регулације садржи све податке неопходне за издавање локацијских услова прописивање доношења и израде ПДР-а је беспредметна и непотребна, те је беспредметан и непотребан и овај став.

Члан 57. став 5. је такође бесмислен. Цитирамо: „Уколико је за подручје, на коме се налази катастарска парцела за коју је поднет захтев за издавање

локацијских услова, предвиђена обавеза даље планске разраде, а такав плански документ није донет у року прописаним чланом 27. став 6. овог закона, локацијски услови издају се на основу подзаконског акта којим се уређују општа правила парцелације, уређења и грађења, и на основу постојећег планског документа који садржи регулациону линију.“ Планови који садрже регулациону линију су само ППР и ПДР. И ППР и ПДР обавезно садрже услове парцелације, уређења и грађења. Ако не постоје ни ППР ни ПДР сам наведени члан 57. онемогућава издавање локацијских услова те је стога бесмислен и непотребан.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 23. став 4. мења се и гласи:

„Став 3. мења се и гласи:

„Одлуку о доношењу, односно измени и допуни сепарата, доноси скупштина јединице локалне самоуправе, по потреби, на иницијативу носиоца јавног овлашћења, или на иницијативу органа надлежног за издавање грађевинске дозволе.“

Став 5. мења се и гласи:

„После става 3. додаје се став 4. који гласи:

Услови садржани у планском документу, односно прибављени из сепарата или прибављени од имаоца јавног овлашћења, имају исту правну снагу и обавезујући су за све учеснике у поступку.“

О б р а з л о ж е њ е

С обзиром да се под „сепаратом“ може подразумевати само сепарат урбанистичког плана јасно је да исти може донети само скупштина ЈЛС а никако само јавно комунално предузеће.

Ако ово остане прописано постојаће тежња да се пропише посебно издавање услова за највећи број случајева што онда обесмишљава сепарат.

А М А Н Д М А Н VII

Члан 24. став 1. брише се.

У ставу 3. којим се мења став 6. број: „15“ замењује се бројем: „30“.

О б р а з л о ж е њ е

15 дана је реално прекратко и практично неспроводиво.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 31. став 1. тачка 3) брише се.

Образложење

Садржина је већ прописана законом те се не може оквирно прописивати.

АМАНДМАН IX

Члан 36. брише се.

Образложење

Овај члан је супротности је са Законом о локалној самоуправи. Да ли је ово лице запослено у градској управи или није? Шта се дешава са београдским градским архитектом, функцијом прописаном по Закону о локалној самоуправи?

АМАНДМАН X

У члану 37. став 3. нови став 6. брише се.

Образложење

Овај амандман је последица амандмана IX.

АМАНДМАН XI

У члану 39. у новом члану 53а став 6. после речи: „зидних ограда“ запета се замењује тачком а остатак текста се брише.

Став 7. мења се и гласи:

„Захтев за издавање локацијских услова садржи опште податке о врсти и намени објекта који ће се градити .“

Образложење

Ови објекти нису предмет урбанистичких планова, а како се локацијски услови издају на основу плана за ове објекте је немогуће издати локацијске услове. Ово је само предмет одобрења из члана 145. Закона о планирању и изградњи.

Овај став је најбесмисленији члан измена закона. Урбанистички и технички услови потребни за израду идејног пројекта добијају се тек у локацијским условима. Не може пројектант да израђује идејно решење пре него што су му познати услови за пројектовање. А сви услови за пројектовање су му познати тек

из локацијских услова. Друго, издавањем локацијских услова не потврђује се идејно решење, заправо са идејним решењем се ништа не догађа.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 40. у измењеном члану 54. у ставу 2. после речи: „за доградњу“ додају се речи: „и реконструкцију“

Образложење

Неопходно је додати ове речи како би се обухватили и радови реконструкције комуналне инфраструктуре.

А М А Н Д М А Н Х III

У члану 42. у измењеном члану 56. став 1. реч: „пет“ замењује се бројем: „15“.

Образложење

Рок дат у овом члану је нереално кратак. Нпр. у самом Министарству захтев за издавање локацијске или грађевинске дозволе путује 10-15 дана од писарнице до надлежног сектора. Боље прописати реалне рокове па онда стварно подносити прекршајне пријаве него дати нереалне рокове којих се нико, из објективних разлога, неће моћи придржавати.

А М А Н Д М А Н Х IV

Члан 43. мења се и гласи:

„Члан 43.

Члан 57. мења се и гласи:

„Члан 57.

Локацијски услови се издају на основу просторног плана подручја посебне намене и просторног плана јединице локалне самоуправе, за делове територије у обухвату плана.

Локацијски услови се издају на основу плана генералне регулације, за делове територије за које није предвиђена плана детаљне регулације.

Локацијски услови се издају на основу плана детаљне регулације.

Уколико је планским документом предвиђена израда урбанистичког пројекта, или је урбанистички пројекат израђен по захтеву инвеститора, локацијски услови се издају на основу тог планског документа и урбанистичког пројекта.

Локацијски услови из става 5. овог члана обавезно садрже: класу и намену објекта, положај објекта у односу на регулационе линије, дозвољени индекс изграђености, дозвољени индекс заузетости парцеле, дозвољену висину објекта, бруто развијену грађевинску површину објекта (БРГП), услове и начин обезбеђења приступа парцели и простора за паркирање возила.

Локацијски услови важе 12 месеци од дана издавања или до истека важења грађевинске дозволе издате у складу са тим условима, за катастарску парцелу за коју је поднет захтев.

По издавању локацијских услова подносилац захтева може поднети захтев за измену једног или више услова за пројектовање, односно прикључење објекта на инфраструктурну мрежу у ком случају се врши измена локацијских услова.””

Образложење

Ако постоји плански документ који садржи регулациону линију (а шта је са грађевинском?), то може бити само План генералне регулације који садржи и све остале податке неопходне за издавање локацијских услова. Непотребно и беспредметно с обзиром да не постоји план који садржи регулациону линију а не садржи и правила грађења, уређења, препарцелације и сл.

Индекс изграђености је прецизнији урбанистички показатељ и на основу њега се може одмах израчунати и максимална БРГП.

АМАНДМАН XV

Члан 46. мења се и гласи:

„Члан 46.

Члан 61. мења се и гласи:

„Члан 61.

Урбанистички пројекат се израђује за једну или више катастарских парцела на овереном катастарско-топографском плану.

Урбанистичким пројектом за урбанистичко-архитектонску разраду локације може се утврдити промена и прецизно дефинисање планираних намена у оквиру планом дефинисаних компатибилних намена , у законом прописаној процедури.””

Образложење

„Компатибилна намена“ је јаснији термин од „компатибилности“.

А М А Н Д М А Н Х V I

У члану 50. у измењеном члану 68. став 2. после речи: „и катастру“ тачка се брише и додају се речи: „и у складу са условима за парцелацију из важећег планског документа.“

У ставу 6. на крају текста тачка се замењује запетом и додају се речи: „као и потврду органа јединице локалне самоуправе надлежног за послове урбанизма да нова парцелација одговара условима за парцелацију из важећег планског документа.“

О б р а з л о ж е њ е

Ово је такође препарцелација. Парцелација је, пар екселанс, урбанистичко питање и стога је нужно да орган надлежан за послове урбанизма потврди да је оваква препарцелација у складу са планом.

А М А Н Д М А Н Х V I I

У члану 51. нови члан 68а став 3. мења се и гласи:

„Начин и поступак за расписивање и спровођење урбанистичко - архитектонског конкурса ближе прописује министар надлежан за послове урбанизма.“

О б р а з л о ж е њ е

У члану 201. Измена закона под тачком 28) дато је овлашћење министру да ближе пропише: „начин и поступак за расписивање и спровођење урбанистичко - архитектонског конкурса“, односно донесе правилник. Штавише, правилник већ постоји, донело га је претходно Министарство ЖСПП и послужио чак и нпр граду Београду при распису конкурса за аутобуску станицу на Новом Београду. Друго, локалне самоуправе немају стручни капацитет да пропишу овакав правилник пошто се ради и о правно финансијски комплексној материји.

А М А Н Д М А Н Х V I I I

У члану 53. у измењеном члану 70. став 2. после речи: „испод објекта“ запета се замењују тачком а преостали део текста брише се.

После става 13. додаје се нови став 14. који гласи:

„Лица из става 3., тачка 2) овог члана пре провођења промене код органа надлежног за послове државног премера и катастра дужна су да путем директне погодбе закључе купопродајни уговор са надлежним органом или организацијом носиоца јавне својине надлежног за послове грађевинског земљишта.“

Досадашњи став 14. постаје став 15.

Образложење

У ставу 2. без тачке је нејасно, с обзиром да се ради о два посебна случаја.

Без новог става 14. испада да ће РГЗ да проведе промену без претходног плаћања земљишта. Сам члан каже: „право власника објекта да право својине на грађевинском земљишту стекне непосредном погодбом“.

А М А Н Д М А Н I X X

У члану 55. којим се мењају називи чланова и чл. 82 - 106. у измењеном члану 88. став 4. после речи: „надлежном“ додају се речи: „локалном и републичком“

У измењеном члану 97. у ставу 4. после речи: „закона“ запета се замењује тачком а остали део текста брише се.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„За објекте који ће се градити на локацији, односно зони која се опрема средствима правног или физичког лица, допринос за уређивање грађевинског земљишта се умањује сразмерно за износ учешћа лица из става 1. овог члана у финансирању припремања, односно опремања грађевинског земљишта, а највише до 66% од укупне висине накнаде утврђене према мерилима за обрачун за ту локацију, односно зону.

Досадашњи ст 5., 6. и 7. постају ст. 6., 7. и 8.

Досадашњи став 8. који постаје став 9. мења се и гласи:

„Допринос за уређивање грађевинског земљишта не обрачунава се за објекте јавне намене у јавној својини, инфраструктурне, подземне етаже објеката висококоградње (простор намењен за гаражирање возила, подстанице, трансформаторске станице), осим за делове подземне етаже који се користе за комерцијалну делатност, отворена дечја игралишта, отворене спортске терене, атлетске стазе, комуналне и инфраструктурне линијске објекте.“

У досадашњем ставу 12. који постаје став 13. после речи: „По захтеву“ додаје се реч: „скупштине“.

У измењеном члану 99. став 12. мења се и гласи:

„Изузетно од одредбе става 9. овог члана, Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, могу отуђити грађевинско земљиште по цени која је мања од тржишне цене или отуђити без накнаде, када се ради о испуњавању уговорних обавеза насталих до дана ступања на снагу овог закона, по основу уговора у коме је Република Србија једна од уговорних страна, односно отуђити или дати у закуп по цени, односно закупнини која је мања од тржишне цене.“

У измењеном члану 100. став 2. после речи: „У случају давања концесије,“ додају се речи: „реализације пројекта јавно-приватног партнерства“

Став 5. мења се и гласи:

„Влада ближе прописује начин и услове за улагање из става 4. овог члана.“

У измењеном члану 102. став 9. тачка 1) после речи: „уређује приватизација,“ додају се речи: „својинска трансформација“

У измењеном члану 103. додају се нови став 2. који гласи:

„Власницима посебних физичких делова зграде, изграђеним на грађевинском земљишту за које је закључен уговор о закупу ради изградње на рок од преко 50 година, утврђује се право својине на грађевинском земљишту сразмерно површини посебних физичких делова чији су власници, без накнаде. Правно или физичко лице које је закључило уговор о закупу, изградило објекат, а по завршетку изградње објекта продали трећим лицима посебне физичке делове зграде, остају обвезници плаћања закупнине по важећем уговору .

Досадашњи став 2. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Закупцима на грађевинском земљишту у јавној својини, за које је закључен уговор о закупу ради изградње, у трајању од најмање 50 година, у складу са раније важећим законима о планирању и изградњи, по захтеву закупца, утврђује се право својине на грађевинском земљишту, без накнаде, ако је у целости исплаћен износ закупнине за период на који гласи уговор о закупу и ако објекат на земљишту није продат трећем лицу , осим ако закуподавац у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона покрене судски поступак за раскид уговора о закупу, и тај се спор правноснажно оконча у његову корист.“

Досадашњи ст. 3. - 7. постају ст. 4. - 8.

У измењеном члану 105. став 1. после речи: „на катастарској парцели“ додаје се запета и речи: „односно делу катастарске парцеле“

Став 6. мења се и гласи:

„Ако се у поступку утврђивања земљишта за редовну употребу објекта прописаним чланом 70. овог закона утврди да је земљиште за редовну употребу објекта мање од катастарске парцеле на којој је објекат саграђен, власник земљишта, ако се од преосталог земљишта може формирати посебна грађевинска парцела, располаже том грађевинском парцелом у складу са чланом 99. овог закона.“

У измењеном члану 106. став 6. брише се.

Образложење

У измењеном члану 88. подаци су потрбни и ПУ и локалној пореској администрацији.

У измењеном члану 97. земљиште које инвеститор уступа неопходно је ради формирања јавних путева и улица које су неопходне ради приступа управо парцелама које остају власнику инвеститору. Новоформиране парцеле тек са излазом на јавни пут постају грађевинске парцеле, односно тек се сада на њима може градити. Овакве парцеле имају знатно већу вредност од пређашњих на којима се није могло градити те стога није оправдано да град плаћа инвеститору за то земљиште кроз умањење доприноса. Чак и у САД дивелопери који развијају локације локалним самоуправама земљиште за улице уступају без накнаде. На

овоме се, уосталом, темељи и принцип урбане комасације детаљно разрађен у овом закону. Важећи законом овај износ је максимално 60%. Наиме, иако физичко или правно лице може о свом трошку инфраструктурно да опреми локацију на којој гради нпр. стаанове, дужан је да сноси, односно надокнади и део трошкова изградње магистралне инфраструктуре (магистралне градске саобраћајнице, канализациони колектори, фабрике воде, мостови) и других објеката (вртићи, школе, паркови и сл.) који се не налазе непосредно на локацији али без којих се ни предметне парцеле не би могле користити или би њихово коришћење било отежано.

Став који се тиче „производне и складишне објекте“ је у принципу коруптивна норма. Нема разлога да не плаћају али се ово ради искључиво због Doing Business Reporta који посматра време и трошкове потребн за изградњу хангара (warehouse) на периферији главног града. Истина је да ћемо скочити на лествици Светске банке али ће овакав члан одвратити локалне самоуправе од финансирања комуналне инфраструктуре у привредним зонама. Локалне самоуправе ће највероватније гледати да трошкове изградње инфраструктуре превале на инвеститора осим ако инвеститор не корумпира надлежне у ЈЛС. Иначе, допринос, такса, накнада се плаћа у целом свету али га само у екс-Ју посматрају као трошак издавања грађевинске дозволе. Оставе се продају, а вешерницу никад нису у подземној етажи. За паркинге је оправдано.

У ставу 13. што је већа транспарентност то је мања могућност за корупцију. Нема разлога да о овом предлогу не одлучује скупштина ЈЛС поготово што је само она надлежна да пропише висину доприноса. Водити рачуна да је ово врста државне помоћи и подлеже Закону о државној помоћи. Можда брисати цео став.

У измењеном члану 99. став 12. Обзиром да је Влада Републике Србије „Београд на води“ прогласила пројектом од значаја за Републику Србију, да ли то значи да ће земљиште дати бесплатно?

У измењеном члану 100. став 2. ова норма је у постојећем ЗПИ писана пре доношења закона о ЈПП. С обзиром да исти предвиђа и видове ЈПП-а који нису нужно концесија потребно је термилошко усаглашавање са Законом о ЈПП. Став 3. је обухваћен Законом о јавно приватним партнерствима. Друго, ст. 3. и 4. Разматрају две суштински различите ствари те није логично да се нађу у истој уредби.

У измењеном члану 102. став 9. прецизније се дефинишу сви случајеви.

У измењеном члану 103. враћање норме из 2009. промењену 2011. Боље да није јер је остала правно недефинисана ситуација а закупци који су лицитирали земљиште по ЗПИ из 2003. И обавезали се наплаћање закупа на 99 година су престали са плаћањем. Јер ако је продао трећем лицу нема више никакав интерес да плати било шта за земљиште па ни закупнину.

У измењеном члану 105. у ставу 6. није јасно којим земљиштем? Мора се појаснити на овај начин или остаје лоша норма. Ово значи да се преостало земљиште отуђује путем лицитације.

У измењеном члану 106. став 6. који се брише, потпуно нејасно, шта власници ових катастарских парцела да раде са оваквим парцелама кад не могу добити грађевинску дозволу јер парцеле нису у складу са планом или немају нпр. излаз на улицу?

А М А Н Д М А Н Х Х

У члану 57. у измењеном члану 107. став 4. у уводној реченици после речи: „катастарских парцела“ додају се речи: „које не улазе у комасациону масу:“

У ставу 5. после речи: „законом и“ реч: „издвојене“ брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом у ставу 4. појашњавамо предмет комасације.

Површине које се додељују приватним власницима нису издвојене површине. Термин „издвојена површина“ се употребљава само за површине предвиђене за јавну намену.

А М А Н Д М А Н Х Х I

Члан 58. мења се и гласи:

„ Члан 58

Члан 108. мења се и гласи:

„ Члан 108

Поступак урбане комасације може пред комисијом покренути орган односно организација јединице локалне самоуправе надлежна за послове грађевинског земљишта, орган јединице локалне самоуправе надлежан за имовинско-правне послове као и други органи јединице локалне самоуправе. Урбану комасацију може покренути и власник, односно власници земљишта.

Пре доношења одлуке о комасацији, комисија, по захтеву власника, односно других носиоца стварних права на катастарским парцелама чија површина представља најмање 51% површине подручја за које је донет план генералне или план детаљне регулације утврђује основаност захтева, у року од десет дана од дана подношења захтева.

Ако комисија утврди испуњеност услова из става 1. овог члана, у даљем поступку приступа утврђивању граница комасационог подручја и одређује странке у поступку. Комисија за комасацију о утврђеним чињеницама сачињава извештај, који је јавно доступан свим заинтересованим лицима.

По утврђивању испуњености услова за комасацију, комисија за комасацију предлаже скупштини јединице локалне самоуправе доношење одлуке о комасацији. По доношењу одлука се објављује у јавном гласилу јединице локалне

самоуправе и најмање једном локалном и једном дневном листу у Републици Србији и основ је за упис забележбе о спровођењу комасације у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима. Након уписа забележбе, о променама се обавештава комисија за комасацију. Забрана промена без сагласности комисије траје до завршетка процеса комасације, односно до момента брисања забележбе у јавној књизи о евиденцији непокретности и правима на њима.

По доношењу одлуке скупштине јединице локалне самоуправе о комасацији, на предлог комисије за комасацију, орган надлежан за имовинско-правне послове спроводи спроводи јавни позив за пријављивање и утврђивање потребних података за спровођење комасације, у року од осам дана од дана ступања на снагу одлуке о комасацији, који се објављује у јавном гласилу јединице локалне самоуправе и најмање једном локалном и једном дневном листу у Републици Србији.

Рок за пријаву података из става 4. овог члана је 30 дана од дана објављивања јавног позива, у ком року је комисија за комасацију дужна да спроведе јавно излагање и ближе упозна заинтересована лица са начелима комасације и принципима прерасподеле грађевинског земљишта, о чему сачињава извештај. По окончању јавног излагања, комисија за комасацију приступа изради пројекта комасације.

Пројекат комасације израђује се у складу са правилима парцелације и препарцелације садржаним у важећем планском документу и правилима комасације, са јасно приказаним постојећим и новопланираним стањем, са свим фактичким, просторним и правним променама које ће наступити на комасационом подручју. По изради, комисија за комасацију организује јавни увид у пројекат комасације у трајању од 30 дана.

Странке у поступку комасације имају право приговора на предложена решења из пројекта комасације у року од 30 дана од дана истека рока за јавни увид.

Комисија за комасацију одлучује о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора, а извештај који садржи податке о јавном увиду, са свим примедбама и приговорима, са одлукама о приговорима, доставља се обрађивачу пројекта комасације који је дужан да у року од 30 дана измени и допуни пројекат комасације, у складу са донетим одлукама комисије за комасацију. Пројекат комасације доставља се комисији за комасацију и органу јединице локалне самоуправе надлежном за послове урбанизма на потврђивање.

По потврђивању пројекат комасације се објављује у службеном гласилу јединице локалне самоуправе.

По ступању на правну снагу, пројекат комасације се доставља органу јединице локалне самоуправе надлежном за имовинско правне послове, који по спроведеном поступку доноси решење о комасацији.”””

Образложење

Поднетим амандманом предвиђамо да урбану комасацију, дакле могу покренути и власници земљишта али и локална самоуправа. Поступак комасације, као и експропријације уосталом примереније је да спроводи орган за имовинско-правне послове. Ово је управни поступак тиче се имовинских ствари и то није предмет рада урбаниста.

Сматрамо да је рок прекидак и да је овим законом неопходно поставити реалне рокове, што ми и чинимо предвиђајуће 30 дана, као рок за комасацију.

Законом треба прописати садржину решења или дати министру овлашћење да донесе правилник којим ће прописати садржину решења.

А М А Н Д М А Н XXII

У члану 59. нови члан 108б мења се и гласи:

„Члан 108б.

Даном правноснажности решења о комасацији:

1) јединица локалне самоуправе постаје власник грађевинског земљишта намењеног за изградњу објеката јавне намене, без накнаде;

2) престају сва стварна права и терети на грађевинском земљишту које припада јединици локалне самоуправе;

3) сва стварна права и терети који су постојали на парцелама унетим у комасациону масу, преносе се на грађевинску парцелу која прерасподелом припадне титулару тих права, односно власнику чија је парцела носила тај терет;

4) доспевају сва плаћања из комасационе масе и у комасациону масу, осим уколико решењем о урбаној комасацији није другачије одређено;

5) Орган јединице локалне самоуправе надлежан за имовинске правне послове дужан је да поднесе захтев за брисање забележбе о урбаној комасацији и провођење промена у јавним књигама за евиденцију непокретности и упис на новонасталим парцелама оних стварних права и терета која је странка имала на парцели која је унета у комасациону масу, а сходно правноснажном решењу о урбаној комасацији.

Влада ближе прописује састав, делокруг и одговорност републичке комисије за комасацију, поступак спровођења комасације, садржину одлуке о комасацији, садржину, услове и начин издавања решења о комасацији, поступак израде и садржину пројекта комасације, начин процене вредности земљишта у поступку урбане комасације, трошкове и обвезнике плаћања трошкова.“

Образложење

Сматрамо да је наше решење боље, одредбе које се тичу правоснажности решења о комасацији нису били дати у складу са поступом урбане комасације. Неопходно је да се и локална самоуправа укључи у процес комасације. Члан 201, став 4, Прелазне и уавршне одредбе, прописује овлашћење Влади да донесе уредбу са овим садржајем. Правна техника налаже да се овлашћење Влади да донесе подзаконски акт налази и у основном тексту закона.

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 65. којим се додаје нови члан 117а. речи: „израђује за потребе прибављања локацијских услова,“ бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Урбанистички и технички услови потребни за израду идејног пројекта добијају се тек у локацијским условима. Не може пројектант да црта идејно решење пре него што су му познати услови за пројектовање. А сви услови за пројектовање су му познати тек из локацијских услова. Друго, издавањем локацијских услова не потврђује се идејно решење, заправо са идејним решењем се ништа не догађа.

А М А Н Д М А Н XXIV

Члану 69. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је решење у важећем пропису боље. По чему се разликује пројекат за извођење од пројекта за грађевинску дозволу. Када се тражи употребна дозвола то значи да је објекат већ изграђен па онда он више није „пројекат за извођење“ већ „пројекат изведеног стања“.

А М А Н Д М А Н XXV

У члану 71. став 1. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је решење у важећем пропису боље.

А М А Н Д М А Н XXVI

У члану 75. став 1. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је решење у важећем пропису боље.

А М А Н Д М А Н XXVII

У члану 76. у новом члану 129а став 1. тачка се замењује запетом и додају се речи: „од 01.01.2017. године“.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је неопходно да се пропише и рок за увођење обавезног осигурање пројектаната, јер неопходно да и осигуравајућа друштва имају времена да се прилагоде овом закону.

А М А Н Д М А Н XXVIII

Члан 79. измењени члан 135. мења се и гласи:

„Члан 135.

Грађевинска дозвола се издаје по захтеву инвеститора који достави идејни или главни пројекат, има одговарајуће право на земљишту или објекту и који је платио одговарајуће административне таксе. Саставни део захтева је и извод из пројекта за издавање грађевинске дозволе потписан и оверен печатом личне лиценце од стране главног пројектанта.

Када се уз захтев за издавање грађевинске дозволе прилаже идејни пројекат, инвеститор је дужан да пре пријаве радова изради главни пројекат у складу са овим законом .

Као одговарајуће право на земљишту сматра се право својине, право закупа на грађевинском земљишту у јавној својини, као и друга права прописана овим законом.

Изузетно, лица из члана 102, став 9, тачка 1) могу добити грађевинску

дозволу на основу права коришћења на основу планског документа ради обављања претежне делатности уколико планским документом није мењана намена земљишта после 11.09.2009. године.

За изградњу линијских инфраструктурних објеката, као доказ о одговарајућем праву сматра се и правноснажно или коначно решење о експропријацији, закључен уговор о праву службености у складу са овим законом, закључен уговор о закупу на земљишту у приватној својини, као и други докази прописани чланом 69. овог закона.

За изградњу комуналне инфраструктуре у регулацији постојеће саобраћајнице, у складу са фактичким стањем на терену, не доставља се доказ о одговарајућем праву на земљишту, односно објекту.

За изградњу или извођење радова на грађевинском земљишту или објекту који је у власништву више лица, као доказ о одговарајућем праву прилаже се и оверена сагласност тих лица, а ако се изводе радови на надзиђивању, прилаже се и уговор закључен у складу са посебним законом.

За изградњу или извођење радова на грађевинском земљишту на коме је као носилац права коришћења уписано лице из члана 102. став 9., тачка 1) овог закона, уз захтев из става 1. овог члана прилаже се извод из листа непокретности са уписаним правом коришћења у корист подносиоца захтева.

За изградњу или извођење радова на изградњи објеката за службене потребе дипломатско-конзуларних представништава страних држава, односно канцеларија међународних организација у Републици Србији, уколико је то прописано билатералним споразумом, инвеститор нема обавезу плаћања доприноса за уређивање грађевинског земљишта, ако постоји реципроцитет са том страном државом, о чему потврду издаје министарство надлежно за спољне послове.

За изградњу енергетских објеката, пре издавања грађевинске дозволе, инвеститор прибавља енергетску дозволу, у складу са посебним законом.

Орган надлежан за издавање грађевинске дозволе, по пријему захтева за издавање грађевинске дозволе врши проверу достављене документације у складу са чланом 8ђ овог закона.

Грађевинска дозвола се издаје на основу важећих локацијских услова независно од тога по чије захтеву су локацијски услови издати.

За објекте за које грађевинску дозволу издаје министарство, односно надлежни орган аутономне покрајине пре издавања грађевинске дозволе, потребно је прибавити извештај ревизионе комисије.”“

Образложење

Ово је најскандалознији члан закона, ако није и његова суштина. Овим се отварају врата „тајкунима“ да бесплатно дођу до земљишта тако што се прописује да се грађевинска дозвола може добити на основу права коришћења. Ово у потпуности обесмишљава својину на земљишту пошто прерогатив права својине (право на плодуживање из кога проистиче право на градњу) додељује и праву коришћења што је правно бесмислено. Право својине се састоји из права на државину, права коришћења, права на плодуживање и права на располагање и отуђивање. Овим се право на изградњу-које се изводи из права на плодуживање додељује праву коришћења. Овим се потпуно обесмишљава и Одлука Уставног суда. Дакле, ако корисник може да гради станове и пословне просторе на месту објекта приватизованог предузећа он ће станове и локале и изградити и продати их трећим лицима. По извршеној продаји ни инвеститор ни купци више неће бити заинтересовани за стицање права својине на земљишту чиме ће држава и пре свега највећи градови остати ускраћена (на дужи рок, наравно) за стотине милионе евра ако се не ради и о десетоцифреним износима а вредност земљишта ће кроз вредност продатих станова и локала присвојити инвеститор уместо државе како је то прописао уставни суд.

Ово даје могућност предузећима која нису приватизована ради промене намене земљишта да наставе делатност иако нису конвертовали земљиште с обзиром да тренутно не постоји пропис који им омогућава стицање права својине.

А М А Н Д М А Н XXIX

У члану 109. којим се додаје члан 176., став 1. у тачки 2) речи „реч: „главни“ брише се, а после речи: „пројекту“ додају се речи: „за извођење“ бришу се.

Образложење

Предложеним решењем у тачки 2) сматрамо да је решење у постојећем пропису боље.

А М А Н Д М А Н XXX

У члану 113. измењеном члану 201. у ставу 4. речи: „(чл. 109а - 109г)“ замењују се речима: „(чл. 108а-108г).“

Образложење

Нису добро наведени чланови закона.

А М А Н Д М А Н XXXI

У члану 109. став 2. брише се.

Образложење

Брисање се предлаже из разлога јер је решење у постојећем закону боље.

А М А Н Д М А Н XXXII

У члану 117 став 1. брише се.

Образложење

Сматрамо да овај закон ништа не говори о „сагласностима“, па се казне које се односе на сагласност непотребне.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Борислав Стефановић

Балша Божовић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.11.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
18.11.2014.
9 58
СА СА-244/14

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о заштити узбуњивача подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 18. у ст. 3. и 4. после речи: „у року од“ број „15“ мења се бројем „осам“.

У члану 18. став 8. мења се тако да гласи:

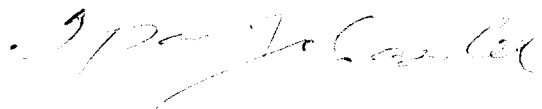
„Овлашћени орган је дужан да обавести узбуњивача о исходу поступка по његовом окончању, у року од осам дана од дана окончања поступка из става 1. овог члана.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уважавајући чињеницу да је поступање овлашћених органа у РС у највећој мери уређено другим законима, пре свега Законом о општем управном поступку који има своју динамику и рокове, ипак сматрам да треба имати у виду да је Закон о заштити узбуњивача специфичан јер уређује једну релативно нову материју. Због те његове посебности (што се види и из чињенице да је овлашћени орган дужан да на захтев узбуњивача овом лицу пружи обавештења о току и радњама предузетим у поступку, као и да му омогући да изврши увид у списе предмета, па и да присуствује радњама у поступку, уколико је то у складу са законом) као и потребе да цео поступак протекне брзо и безболно за узбуњивача, сматрам да је на овом месту сасвим примерено преузети формулацију из члана 15. став 3. предлога закона. Њом се уређује обавеза послодавца да у тачно одређеном року, а по његовом окончању, обавести узбуњивача о исходу поступка унутрашњег узбуњивања. Сматрам да по аналогији на исти начин треба уредити и обавезу овлашћеног органа у поступку спољашњег узбуњивања. При том скраћује се рок за достављање обавештења на сасвим довољних осам, уместо 15 дана, како је то иначе и предложено нашим амандманом на члан 15. предлога закона. Такође, имајући у виду да кроз целокупан текст предлога закона провејава хитност у поступању и решавању у вези са пријавама које достављају узбуњивачи, (нпр. члан 23. „поступак за судску заштиту у вези са узбуњивањем је хитан“, или члан 34. „о предлогу за одређивање привремене мере суд ће одлучити у року од осам дана од дана пријема предлога“) сматрам да је рок од осам дана који се овим амандманом у поступку спољашњег узбуњивања оставља овлашћеном органу за поступање по добијеној информацији, као и за прослеђивање те информације другом надлежном органу, сасвим примерен.

Народни посланик

Драган Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА НАПРЕДНА СТРАНКА
05.12.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

13¹⁰

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326	14	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Поштована,

Обавештавам Вас да повлачим амандман на члан 89. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који сам поднела дана 04.12.2014. године под бројем: 01 351-4326/14, у 09,20 часова.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Катарина Ракић

ПРИМЉЕНО: 08. 12. 2014

12.25

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Социјалдемократска партија Србије
08. децембар 2014. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

Обавештавам Вас да повлачим из процедуре амандман који сам поднела на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи**, заведен под бројем 01 351-4326/14 од 4. децембра 2014. године у 9:40 часова, на члан 21. Предлога којим се мења члан 27. Закона.

Бранка Бошњак

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 06. 12. 2014

10/18

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	357-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

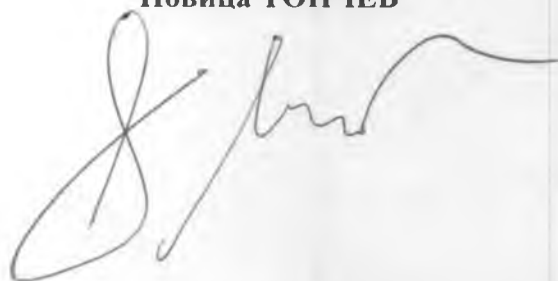
А М А Н Д М А Н

У члану 69. којим се мења назив члана и члан 123., у ставу 5. члана 123. речи: "пре издавања употребне дозволе", замењују се речима: "пре подношења пријаве радова".

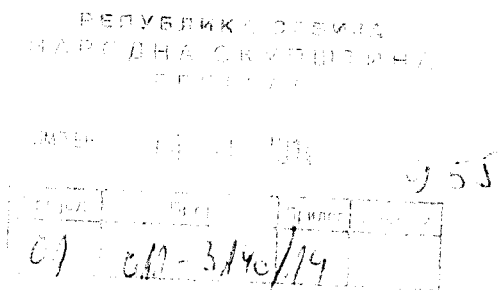
Образложење

Потребно је на пројекат за извођење радова дати сагласност пре почетка извођења радова, јер у супротном може се десити да извођач радова изведе комплетно радове по пројекту за извођење на који из неког разлога не може да се да сагласност. Пре употребне дозволе која се ту помиње потребно је издати сагласност на пројекат изведеног објекта

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Новица ТОНЧЕВ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
18. новембар 2014. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст
„Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О**
ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

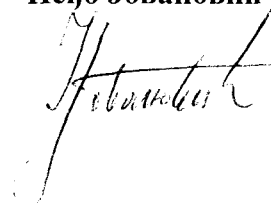
У члану 15. Предлога закона став 2. мења се и гласи:

„Послодавац је дужан да поступи по информацији без одлагања, а најкасније у року од три дана од дана пријема информације“.

Образложење

Предложеном амандманом се инсистира на хитности поступка, а што је и интенција предлагача обзиром да је у предлогу закона предвиђено хитно поступање у пружању заштите узбуњивача. Смисао узбуњивања је сиречавање коруптивног деловања. Дакле ради се о заштићеном добру изузетног значаја за друштво и правни систем Републике Србије. Зато је недопустиво остављати дуге рокове за поступање по добијеној информацији, а сваки рок дужи од три дана је недопустив рок. Дужи рокови доводе до опасности од настанка злоупотреба и штетних последица а смисао и циљ овог закона је сиречавање штетних последица узбуњивањем.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

1045

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
5. децембар 2014. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	351-432	6	1/14

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас да вршим **ИСПРАВКУ** амандмана на **члан 39. ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ**, који сам поднео дана **4. децембра 2014. године**, тако да амандман сада гласи:

АМАНДМАН

У члану 39, којим се додаје нови члан 53а, у ставу 6 речи „реконструкцију, адаптацију и санацију објеката“ бришу се.

Образложење

Чланом 39 став 1 Предлога измена и допуна Закона о планирању и изградњи чланом 53а, став 1 предлога измена Закона је дефинисан појам локацијских услова односно да се они односе на објекте за које се издаје грађевинска дозвола. У истом члану у ставу 6 се дефинише да се локацијски услови издају и за изградњу и доградњу помоћних објеката, гаража, економских објеката, зиданих ограда, антенских стубова, реконструкцију, адаптацију и санацију објеката... неопходно је избацити речи реконструкцију, адаптацију и санацију објеката, обзиром да је чланом 145 став 1 предлога Измена Закона о планирању и изградњи дефинисано да се за радове на реконструкцији, адаптацији и санацији издаје решење о одобрењу за извођење тих радова, а не грађевинска дозвола, те стога за издавање одобрења за извођење радова из члана 145 став 1 предлога измена закона о планирању и изградњи нису потребни локацијски услови. Поменута одредба члана 53а став 6 предлога Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи којом се предвиђа издавање локацијских услова за радове на реконструкцији, адаптацији и санацији је у директној супротности са одредбом члана 145 став 1 истог

предлога Закона те би могла довести до тешкоћа у примени Закона и правне несигурности и зато је неопходно брисање предложених речи у члану 53а став 6 предлога Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Жарко Мићин

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	399-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 73. Предлога закона, којим се мења постојећи члан 128. наднаслов изнад члана 128. мења се и гласи:

"2.1. Лиценцирани пројектант"

У члану 128. став 1. мења се и гласи:

„Лиценцирани пројектант може бити лице са стеченим високим образовањем одговарајуће струке, односно смера, на академским студијама другог степена (мастер академских студија, мастер струковних студија, специјалистичке академске студије) односно на основним студијама у трајању од најмање пет година и лиценцом за пројектовање издатом у складу са овим законом.“

Став 4. мења се и гласи:

„Лиценцирани пројектант потврђује својим потписом и печатом личне лиценце део пројекта за који поседује одговарајућу лиценцу.“

Образложење

Сматрамо да је адекватнији назив лиценцирани пројектант, него израз «одговорни» пројектант. Термин „одговорни пројектант“ није адекватан, и раније се указивало на вишесмисленост овог термина, поготово што не постоји такав образовни профил на факултетима који образују инжењере за област планирања и градње.

Уместо овог израза треба увести термин „лиценцирани пројектант“ и „лиценцирани инжењер“, што подразумева законску обавезу добијања лиценци, а чињеница је да се и другим законима предвиђају обавезне лиценце и то у готово свим областима, од образовања, бележништва, геометара и сл.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Новица ТОНЧЕВ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

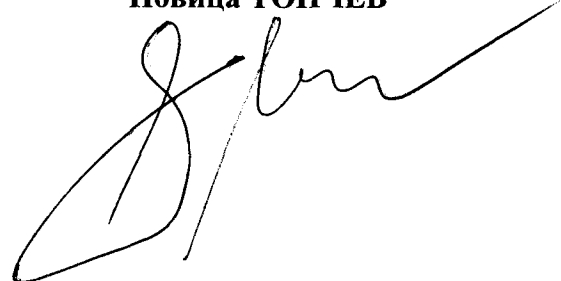
А М А Н Д М А Н

Члан 92. брише се.

Образложење

Амандамном се предлаже брисање члана 92. којим се врше измене у постојећем члану 150. закона. Сматрамо да је потребно да привредна друштва, односно друга правна лица или предузетници који се баве грађењем објеката или извођењем радова треба да буду уписани у одговарајуће регистре за грађење односно извођење радова.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Новица ТОНЧЕВ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
04.12.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

Органа	Број	Гласови	Вредности
09	251-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 79. којим се мењају назив члана и члан 135. у ставу 4. после речи: „За изградњу линијских инфраструктурних објеката, као доказ о одговарајућем праву сматра се и“ речи: „правноснажно или коначно решење о експропријацији“ мењају се речима: „акт надлежног органа којим је утврђен јавни интерес у складу са посебним законом“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Амандманом се предлаже да се имовинско-правни основ за исходавање грађевинске дозволе (правноснажно или коначно решење о експропријацији, која опет не могу бити донета без јавног интереса, којих може бити и више хиљада, а најчешће се добијају на више места уколико објекат није на територији једне локалне самоуправе) замени **актом надлежног органа којим је утврђен јавни интерес у складу са посебним законом**, који је један и добија се на једном месту (оваква одредба за доказивање имовинско-правног основа иначе је предвиђена код исходавања локацијске дозволе, члан 54. став 7. Закона). Иначе, веома добро решење у предлогу Закона је што се скоро на идентичан начин имовинско-правни основ више не доказује два пута, код локацијске и грађевинске дозволе.

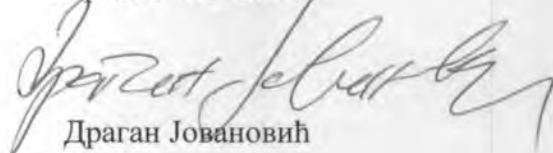
Основни разлог за предложени амандман је што се Предлогом Закона, ни на који начин, не обезбеђује посебан статус линијских инфраструктурних објеката за који инвеститор утврди **јавни интерес**, а што је неопходно из најмање два разлога:

- то су објекти који су од посебног интереса за Републику Србију или за локалну самоуправу,

- за те објекте поступак решавања имовинско правних послова до добијања коначног решења о експропријацији, односно акта министарства надлежног за послове финансија о увођењу у posed непокретности је изузетно мукотрпан и дуготрајан, из већ добро познатих разлога: неажурност у вођењу катастра, непокретање оставинског поступка, неподударање фактичког стања са уписаним правом у катастру непокретности, а за које инвеститор није одговоран, као и могућности покретања управних спорова, поступак издавања грађевинске дозволе траје изузетно дуго, и врло често инвеститори почињу да граде, без грађевинске дозволе, делове објекта за који су решили имовинско правне послове, јер често због малог броја парцела стоји читав објекат, што често даље проузрокује да се код објекта који се финансирају из кредита, не могу повлачити финансијска средства, што као последицу има, широкој јавности веома добро познато плаћање казнених камата.

Препознајући овај проблем Законодавац је у последње време усвојио два посебна закона ради омогућавања ефикасне изградње линијских инфраструктурних објеката од посебног значаја: гасовод Јужни ток и Систем за пренос електричне енергије 400 kV напонског нивоа «Трансбалкански коридор». Предложена измена у члану 79. којим се мења члан 135. Закона, има за циљ да инвеститор у разумном року добије грађевинску дозволу за објекат доказујући одговарајуће право на основу утврђеног јавног интереса, јер то подразумева да постоји одговарајући плански документ, донет од надлежног органа у складу са Законом, а којим је утврђен просторни положај објекта у односу на катастарске парцеле, и да је Влада Републике Србије у складу са Законом, за исте те катастарске парцеле утврдила јавни интерес. **Дакле, ограничење права власника катастарских парцела, на којима се утврђује право трајне службености или спроводи експропријација је већ извршено, те им се доношењем решења о грађевинској дозволи не производи додатна штета.** У прилог предложеног амандмана, желим да истакнем веома добро решење у Предлогу Закона, којим је предлагач показао дубоко разумевање проблематике изградње инфраструктурних линијских објеката, у делу прибављања имовинско-правног основа за изградњу, и то у истом члану 79. којим се мења члан 135. Закона, став 5, цитирам: »За изградњу комуналне инфраструктуре у регулацији постојеће саобраћајнице, у складу са фактичким стањем на терену, не доставља се доказ о одговарајућем праву на земљишту, односно објекту.» Сматрам да је предложени амандман у духу предлога измена и допуна Закона, како их је предлагач доставио, и да се ствара могућност за достизање циљева Закона, у погледу скраћења времена потребног за исходавање грађевинске дозволе, у области изградње линијских инфраструктурних објеката, и да се истовремено отклањају разлози који су у дугом низу година довели до изградње, чак и капиталних инфраструктурних објеката, без грађевинске дозволе. Такође, сматрам да се предложеним амандманима подиже ниво владавине права, јер се отклањају узроци који су довели до нелегалног градитељства у овој области.

Народни посланик

Драган Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

900

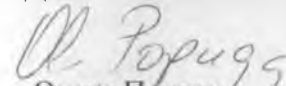
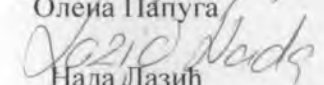
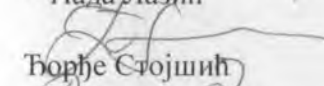
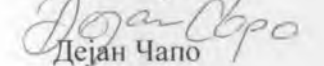
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
5. децембар 2014. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326		14

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавамо Вас да **повлачимо** из процедуре АМАНДМАН XIII на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који смо поднели дана 4. децембра 2014. године под бројем 01 351-4326/14, а који гласи: "У члану 139. став 2. речи „по жалби“ заменити речима „у другостепеном управном поступку“.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Олена Папуга

Нада Лазин

Ђорђе Стојшић

Дејан Чапо

ПРИМЉЕНО: 06. 12. 2014

930

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
2. децембар 2014. године
Београд

Орг јед.	Број	Прилог	Вредности
01	391-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносимо следеће амандмане:

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 9. нови члан 86 став 1. после речи: „достави“ додаје се реч: „уредан“.

У члану 8д став 1. тач. 2), 5) и 6) после речи: „подношења“ додаје се реч: „уредног“.

Образложење

У пракси је најчешћи случај да странке подносе захтев без било какве документације прописане законом, сматрамо да захтев мора да буде комплетан и уредан.

АМАНДМАН II

У члану 30. у новом члану 45а став 6. после речи: „урбанизма“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „а за просторне планове у надлежности аутономне покрајине комисија за јавни увид коју образује орган аутономне покрајине надлежан за послове просторног планирања и урбанизма.“

Образложење

Наведеним чланом закона је утврђена надлежност за обављање послова раног јавног увида и јавног увида за планска документа из надлежности јединице локалне самоуправе и за просторне планове у надлежности Републике Србије, али не и за просторне планове из надлежности аутономне покрајине. С обзиром на то да су послови просторног планирања у изворној надлежности аутономне покрајине, да су сви послови од доношења одлуке о изради до доношења одлуке о усвајању плана у надлежности аутономне покрајине и да је рани јавни увид и јавни увид једна од активности у поступку израде и доношења тих планова, а да је у предложеном тексту изостављена надлежност за обављање ових послова на нивоу аутономне покрајине, предлаже се наведени амандман.

АМАНДМАН III

У члану 81. у измењеном члану 136. став 2. после речи „подношења“ додаје се реч „уредног“.

Образложење

У пракси је најчешћи случај да странке подносе захтев без било какве документације прописане законом без које се о захтеву не може разматрати, сматрамо да захтев мора да буде комплетан и уредан.

АМАНДМАН IV

У члану 100. у измењеном члану 158. став 2. после речи „подношења“ додаје се реч „уредно“.

Образложење

У пракси је најчешћи случај да странке подносе захтев без било какве документације прописане законом без које се о захтеву не може разматрати, сматрамо да захтев мора да буде комплетан и уредан.

АМАНДМАН V

У члану 105. став 1. у новом ставу 8. после речи „грађевинарства“ тачка се замењује запетом и додају се речи: "као и надзор над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине."

Образложење

Овим амандманом се омогућује покрајинској грађевинској инспекцији да врши контролу над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине по службеној дужности и по поднесцима странака у циљу ефикаснијег спровођења закона.

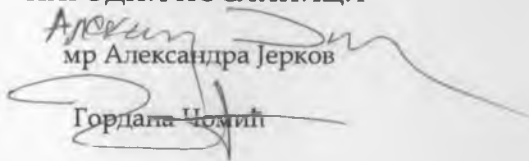
АМАНДМАН VI

У члану 111. став 1. којим се у члану 184. ст 1. и 2. мењају, у измењеном ставу 2. после речи „грађевинарства“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „односно надлежном извршном органу аутономне покрајине, односно покрајинској влади, преко органа надлежног за послове урбанизма аутономне покрајине.“

Образложење

Измена члана 184. важећег прописа става 2. је предложена због тога што одредбом члана 172. став 3. Аутономној покрајини поверено вршење инспекцијског надзора и над изградњом објеката на територији аутономне покрајине за које издаје грађевинску дозволу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

мр Александра Јерков

Гордана Чомић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

5. децембар 2014. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

1025

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Орг.јед.	Број	Прилог	Број листи
01	351-4326		14

Обавештавамо Вас да се у **АМАНДМАНУ I** на **Предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи**, који смо у складу са чланом 161. Пословника Народне скупштине поднели дана 4. децембра 2014. године под редним бројем 01-351-4326/14 у 09,40 часова, поткрала техничка грешка, те овим путем вршимо **исправку** тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н И

У члану 23. став 1. мења се и гласи:

„ У члану 31. став 1. тачка 1. мења се и гласи:

- 1) Врсту и намену односно компатибилне намене објеката који се могу градити у појединачним зонама под условима утврђеним планским документом, односно класу и намени објеката чија је изградња забрањена у тим зонама;“

Образложење

Сматрамо да је неопходно да правила грађења у просторном плану подручја посебне намене, просторног плана јединица локалне самоуправе и плановима генералне и детаљне регулације садрже и податке о компатибилној намени, чиме се обезбеђује да правила грађења буду јаснија, прецизнија и предвидива за инвеститоре.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

Слободан Хомен

Александар Сенић

Бранка Каравидић

Снежана Маловић

Др Благоје Брадић

Проф.др. Нинослав Стојадиновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 55. којим се називи чланова и чланови од 82. до 106. мењају и гласе, у новом члану 99. у ставу 3. после речи: „у случају размене између власника грађевинског земљишта у јавној“ додају се запета и реч: „задружној“.
У истом члану, у новом члану 100 став 1. после тачке 1) додаје се нова тачка 1а) која гласи:
„2) изградње објеката за социјалну и задружну стамбену изградњу;“.

Образложење

Предлог закона , нажалост, није уважио задружну својину као равноправан облик својине са јавном и приватном својином. Члан 86. Устава Републике Србије гарантује равноправност свих облика својине, што је наведено и у овом Предлогу закона, али то није доследно спроведено кроз законске одредбе, што је најочигледније у овом члану Предлога закона. Поред тога, допуна је у директној вези и за задружну својину је услов за примену чл. 100, став 1, тачка 7) где се размена земљишта наводи као један од услова за непосредну погодбу у случају отуђења земљишта у јавној својини.

Овај предлог је од егзистенцијалног значаја за стамбене задруге, јер без допуне овог става новом тачком 2) оне немају одговарајуће место и улогу у законодавно - правном систему. Изостављањем ове тачке практично се дерогирају одредбе Закона о задругама у делу који се односи на стамбене задруге, као и чл. 13. став 3. Закона о социјалном становању (где се стамбене задруге децидирано наводе као правна лица која обављају послове из овог Закона) и члана 20. став 1. тачка 30) Закона о локалној самоуправи (којом се , као једна од обавеза општине, утврђује да иста „подстиче и помаже развој

задруга“). Овом допуном, која је правно могућа и оправдана, дошло би до усаглашавања свих поменутих прописа. Поред тога, предлог је и друштвено оправдан, јер је број грађана без решеног стамбеног питања и даље велики, а држава сигурно не би била на губитку, већ напротив, држави би се вратило и више од тога што даје непосредном погодбом, јер грађење стамбених објеката било које врсте доприноси оживљавању бројних других грана привреде кроз које се порезима, доприносима, таксама и сл, значајна средства уливају у буџет.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Сузана СПАСОЈЕВИЋ

Дејан РАДЕНКОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

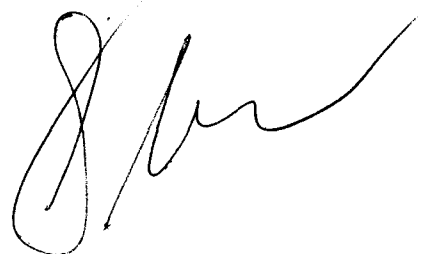
А М А Н Д М А Н

У члану 111. којим се мења постојећи члан 184. , на крају, брише се следећи текст:
" Став 8. мења се и гласи: "Жалба изјављена на решења из овог члана не одлаже извршење решења"".

Образложење

Амандманом се предлаже да остане решење дато у важећем члану 84. Закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Новица ТОНЧЕВ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

10/18

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члан 5. став 2. мења се и гласи:

„Стамбене и стамбено - пословне зграде морају се пројектовати и градити тако да се свим корисницима , а нарочито особама са инвалидитетом, деци и старим особама омогућава несметан приступ, кретање, боравак и рад, с тим да на сваких десет изграђених станова мора бити један стан који се лако може прилагодити потребама особа са инвалидитетом.“

Образложење

Предлогом закона се уводи обавеза да се сви станови који се буду градили уподобе потребама „свим корисницима , а нарочито особама са инвалидитетом“ (члан 5. став 2.). Ова одредба је практично неспроводива, јер ће пре свега много поскупети пројектовање и градњу а неће бити купаца за такве станове. Ако би се ова одредба спровела то практично значи да се сва улазна врата, купатила, прозори, праве као за особе са инвалидитетом (веће, шире, ниже утичнице за инв. лица, а треба за децу да буду височије и сл).

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

Сузана СПАСОЈЕВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
5. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавамо Вас, да се у АМАНДМАНУ II на члан 109. и АМАНДМАНУ III на члан 110. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, које смо поднели дана 4. децембра 2014. године под бројем 351-4326/14, поткрала техничка грешка те овим путем вршимо исправку тако да поднети амандмани гласе:

А М А Н Д М А Н И I

У члану 109. став 4. уводна реченица мења се и гласи:

„После става 2. додају се ст. 3.- 7. који гласе:“

Став 7. гласи:

„Ако инспектор у току инспекцијског надзора утврди да је инвеститор грађење објекта започео без доказа о регулисаној обавези у вези доприноса за уређивање грађевинског земљишта решењем ће обуставити радове док инвеститор не поднесе доказ о томе.“

Образложење

Додавањем става 7. решавамо ситуацију када инвеститор поднесе пријаву радова после добијене правоснажне грађевинске дозволе без доказа о плаћеним доприносима и почне да гради објекат.

А М А Н Д М А Н И I I I

У члану 110. додаје се став 2. који гласи:

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Писмени отправак решења из става 1. тачка 1) доставља се прибијањем на објекат који се гради.“

Образложење

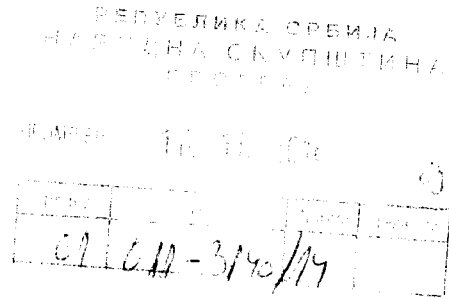
Мишљења смо да би било изузетно корисно увести у Закон одредбу по којој се уручење управних аката донетих у случају када је угрожена безбедност објекта и његове околине и живот и здравље људи, без обзира да ли се ради о бесправној градњи или извођењу радова на основу грађевинске дозволе, врши прибијањем на објекат, јер се инсистирањем на личном уручењу поштом, које дуго траје, само одлаже предузимање хитних мера.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Наташа Вучковић

Јован Марковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
18. новембар 2014. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст „Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

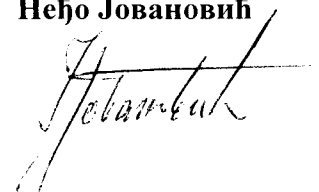
У члану 20. Предлога закона став 4. мења се и гласи:

„У случају да послодавац није у року од три дана поступпо по информацији у којој су садржани тајни подаци, односно, ако у истом року није одговорио или није предузео одговарајуће мере из своје надлежности, узбуњивач се може обратити овлашћеном органу“.

Образложење

Предложеним амандманом се инсистира на хитности поступка. Смисао узбуњивања је спречавање коруптивног деловања. Дакле ради се о заштићеном добру изузетног значаја за друштво и правни систем Републике Србије. Зато је недопустиво остављати дуге рокове за иступање ио добијеној информацији, а сваки рок дужи од три дана је недопустив рок. Дужи рокови доводе до опасности од настанка злоупотреба и штетних последица а смисао и циљ овог закона је спречавање штетних последица узбуњивањем. Рок од три дана у овом члану је неопходно потребан како би се сви органи државног апарата који су хијерархијски устројени, укључили у заштиту узбуњивача као вида сузбијања коруптивног деловања и повреде јавног интереса.

НАРОДНИ ПОСЛАННИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група СПО-ДХСС
03.децембар 2014.године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

950

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161.ст. 1. Пословника Народне скупштине (“ Службени гласник РС” број.20/12 - пречишћен текст), подносим на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ следеће амандмане:

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о изменама и допунама закона о планирању и изградњи у члану 2. став 1. тачка 43) иза речи: “ по основу закљученог”, додају се речи : “ и овереног “.

Образложење

Овај амандман је више него јасан сам по себи, јер са аспекта правне сигурности није довољно да уговор само буде закључен, већ и оверен на начин предвиђен законом, тим пре ако се имају у виду уговорне стране које исти закључују у наведеном случају, те просто закључивање уговора без његовог оверавања створило би могућност бројних злоупотреба, а са друге стране бројне потешкоће у евентуално насталом спору.

АМАНДМАН II

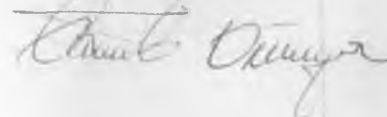
У члану 48.став 2. иза речи: “ грађевинских парцела ” додају се речи: “ које се могу делити парцелацијом до минимума утврђеног применом правила о парцелацији или укрупнити препарцелацијом , а према планираној или постојећој изграђености , односно, планираној или постојећој намени грађевинске парцеле, “.

Образложење

Наиме, грађевинска парцела има површину и облик који омогућава изградњу објекта у складу са решењима из плана, правилима о грађењу и техничким прописима. Осим тога, неспорно је да се грађевинска парцела може делити парцелацијом или укрупнити препарцелацијом, тако да постоји неопходност да се управо ове чињенице децидно и наведу.

Народни посланик

Олгица Батић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА НАПРЕДНА СТРАНКА
03. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 03. 12. 2014

1340

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандман на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи**

АМАНДМАН

У члану 97. члан 155. мења се и гласи:

„Члан 155.

Технички преглед објеката врши комисија или привредно друштво, односно друго правно лице коме инвеститор повери вршење тих послова и које је уписано у одговарајући регистар за обављање тих послова, у складу са овим законом и подзаконским актом донетим на основу овог закона, којим се уређује садржина записника о техничком прегледу, састав комисије за технички преглед, као и начин вршења техничког прегледа.

Када је предмет техничког прегледа објекат за који су утврђене посебне мере заштите од пожара, члан комисије за технички преглед је и инжењер противпожарне заштите са одговарајућом лиценцом.

Технички преглед објекта обезбеђује инвеститор, у складу са овим законом.

Уколико су инвеститору приликом техничког прегледа дате примедбе на извршене радове од стране Комисије за технички преглед објекта, он има обавезу да те примедбе отклони у најкраћем року, и то не дужем од времена предвиђеног за извођење те врсте радова описаних у примедбама.

Уколико инвеститор у задатом року не изврши исправке по примедбама, купац непокретности, уколико је купац регулисао све обавезе према инвеститору по основу уговора о промету непокретности, у таквим случајевима има право да у име инвеститора пријави поновни технички преглед уз отклањања свих недостатака датих по примедбама, односно право да заврши све потребне

процедуре за добијање употребне дозволе и књижење непокретности која је предмет техничког прегледа.

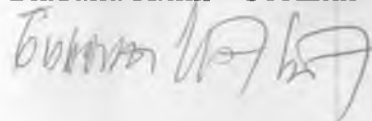
Трошкове техничког прегледа сноси инвеститор.”

Образложење

Велики број несавесних инвеститора је знајући да нема законских обавеза везаних за рок за поновно пријављивање техничког прегледа одобравао усељавање станара у стамбене или стамбено пословне објекте који су били предмет техничког прегледа иако ти објекти нису добили позитивно мишљење на техничком прегледу.

Допуна овог члана решилка би проблем који је често присутан у станоградњи, а то је да један те исти инвеститор гаси и оснива ново предузеће за исту делатност избегавајући тако читав низ обавеза које му држава намеће и остављајући купце станова, упркос њиховим изршеним обавезама по основу плаћања, без могућности да укњиже своју имовину.

Народни посланик
Биљана Илић - Стошић

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

18 50

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА НАПРЕДНА СТРАНКА
04.12.2014. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-	4326	14

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Обавештавамо Вас, да се у АМАНДМАНУ на члан 172. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који сам поднела дана 04.12.2014. године под бројем: 01 351-4326/14, поткрала техничка грешка, те овим путем вршим исправку тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н

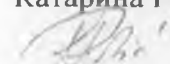
На члан 105. Предлога закона којим се мења члан 172. у ставу 3. тачка се замењује запетом и додају се речи: „као и надзор над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине.“

Образложење

Овим амандманом се омогућује покрајинској грађевинској инспекцији да врши надзор над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине по службеној дужности и по поднесцима странака.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Катарина Ракић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група: Борис Тадић-Социјалдемократска странка,
Заједно за Србију, Зелени Србије
05. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014. ¹² ²⁵

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас да се у **АМАНДМАНИМА** на Предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који сам у складу са чланом 161. Пословника Народне скупштине поднео дана 4. децембра 2014. године под редним бројем 01-351-4326/14 у 09,40 часова, поткрала техничка грешка, те овим путем вршим исправку тако да поднети амандмани гласе:

А М А Н Д М А Н VIII

На члан 39.

У ставу 3. после речи: „комуналне инфраструктуре“ додаје се реч: „саобраћајнице“.

Став 7. мења се и гласи:

„Уз захтев за издавање локацијских услова подноси се идејно решење будућег објекта, односно дела објекта (скица, цртеж, графички приказ, **копија плана и извод из листа непокретности и сл**)“.

Образложење

Линијска и комунална инфраструктура се могу градити и уз сагласност власника парцеле и за исто се може установити службеност пролаза, те онда не треба инсистирати на формирању парцеле за подземну инфраструктуру већ само за саобраћајнице.

Капацитет и услови за изградњу (површина и облик парцеле, култура на парцели, а зависно од тога да ли треба пренамена зељишта на пр. и сл) се могу видети пре свега из ова два документа, Тек на основу тога врши се увид у плански документ и подносе захтеви за друге услове који ће бити саставни део локацијских услова.

А М А Н Д М А Н XIII

На члан 62.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„У члану 112. додаје се нови став 2. који гласи:

„Приказ стања животне средине пре и после изградње, као и услови за испуштање отпадних вода, отпадних гасова и опасног отпада сагласно препорукама ЕУ, односно одговарајућих директива“.

Образложење

Неопходно је дефинисати стање животне средине, пре и после изградње.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Иван Карић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС)
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

Орг јед.	Број	Прилог	Вредности
09	351-4326/14		

**НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- ПРЕДСЕДНИКУ -**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“ 20/2012 – пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** подносим следећи

АМАНДМАН

У члану 37. став 2. мења се и гласи:

„У ставу 5. после речи: „године“, тачка се замењује запетом и додају се речи: „а иста лица могу бити именована највише два пута узастопно, с тим да се у броју мандата рачунају и мандати у свим претходним комисијама за планове, без обзира по ком закону су исте биле формиране.““

Образложење

У неким комисијама за планове постоје чланови који у раду тих комисија учествују и преко петнаест година, па ако је намера да се учешће у овим комисијама ограничи на два мандата, сматрам да се мора прецизирати да се то односи и на ранији период.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Милена Ђорилић

Милена Ђорилић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
2. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о изменама и допунама закона о планирању и изградњи, подносимо следеће амандмане

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу Закона о изменама и допунама закона о планирању и изградњи у члану 67. којим се додаје нови члан 118а. После става 1. Додаје се нови став 2. Који гласи:

„Пројекат за грађевинску дозволу садржи пројекат (или сепарат пројекта) обезбеђења темељног ископа“.

Образложење

Пракса је показала да инвеститори изградњу објекта почињу на основу грађевинске дозволе, издате на основу идејног пројекта и пријаве радова, без главног пројекта, посебно главног пројекта обезбеђења темељне јаме и суседних објеката, чиме долази до угрожавања безбедности објекта и његове околине и живота и здравља људи.

Такође се дешава да инвеститори достављају пројекат обезбеђења темељне јаме, који није адекватан, тј. не одговара стварном стању на терену. На пр. пројекат је урађен за обезбеђење темељне јаме шиповима, а на терену се изводе радови на обезбеђењу армирано - бетонским зидовима.

Тиме што оваква ситуација није посебно законом регулисана, грађевински инспектор је приморан да примени одредбе чланова који се односе на одступање од грађевинске дозволе, да да инвеститору рок до максималних 30 дана за измену документације, па тек онда решењем наложи уклањање ових радова, што је подстицај за инвеститора, а онемогућавање инспектора да ефикасно предузме мере на спречавању настанка опасности.

На основу наведеног предлажемо да пројекат обезбеђења темељне јаме буде саставни део пројекта за грађевинску дозволу.

А М А Н Д М А Н II

У члану 109. којим се мења члан 176. додаје се нови став 2. који гласи:

У члану 176. додаје се нови став који гласи:

„Решење о уклањању објекта, односно његовог дела односи се и на делове објекта који нису описани у решењу о рушењу, а настали су након састављања забележбе и чине једну грађевинску целину.“

После новог става 2. додају се нови ставови 3., 4., 5. и 6. који гласе:

„Решења донета у поступку инспекцијског надзора грађевински инспектор доставља прибијањем на огласну таблу надлежног органа и прибијањем на објекат који се гради, односно употребљава, што се констатује забелешком инспектора о времену и месту доставе на решењу.“

Забелешка из става 3. овог члана садржи све релевантне податке о дану, месту и врсти објекта као и о имену инвеститора или извођача радова.

Решење из става 3. овог члана сматра се уредно достављеним даном прибијања на огласну таблу надлежног органа и прибијањем на објекат који се гради, односно употребљава.

Ако инспектор у току инспекцијског надзора утврди да је инвеститор грађење објекта започео без доказа о регулисаној обавези у вези доприноса за уређивање грађевинског земљишта решењем обустави радове док не поднесе доказ о томе. "

Образложење

Предлог је дат у циљу максималног повећања ефикасности грађевинске инспекције и спречавања бесправне градње у самом почетку изградње објекта. Достава решења путем ЈП „Пошта Србије“ на адресу инвеститора траје 7-10 дана на територији општине, а уручење ван територије општине уме да потраје и преко две недеље. За то време се најчешће наставља изградња и то још брже него на почетку. Због свега наведеног, губи се смисао кратких рокова и налагања хитних мера од стране грађевинског инспектора. Осим тога, предмет поступка је извођење грађевинских радова на локацији где се налази објекат, те утврђивање тачне адресе инвеститора није од утицаја на решавање предмета.

Додавањем новог става 6. решавамо ситуацију када инвеститор поднесе пријаву радова после добијене правоснажне грађевинске дозволе без доказа о плаћеним доприносима и крене да гради објекат.

А М А Н Д М А Н Ш

У члану 110. којим се мења члан 177. Додаје се нови став 2. који гласи:

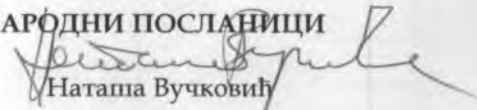
„У члану 177. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Писмени отправак решења из става 1. тачка 1. доставља се прибијањем на објекат који се гради.“

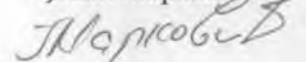
Образложење

Мишљења смо да би било изузетно корисно увести у Закон одредбу по којој се уручење управних аката донетих у случају када је угрожена безбедност објекта и његове околине и живот и здравље људи, без обзира да ли се ради о бесправној градњи или извођењу радова на основу грађевинске дозволе, врши прибијањем на објекат, јер се инсистирањем на личном уручењу поштом, које дуго траје, само одлаже предузимање хитних мера, односно да се уручење у овим случајевима врши на начин који је законом предвиђен за уручење Н.Н. лицу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Наташа Вучковић

Јован Марковић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Демократска странка
18. новембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 11. 2014

У.З.

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	011-3140/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161.Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити узбуњивача, подносим

А М А Н Д М А Н

После члана 5. додаје се назив члана и члан 5а који гласе:

„Заштита члана антикорупцијских тела“

Члан 5а

Стални члан локалних, покрајинских и републичких антикорупцијских тела ужива заштиту као узбуњивач за време трајања мандата и најмање годину дана по његовом окончању.

Образложење

Предложено законско решење у амандману је у складу са актуелном националном Стратегијом за борбу против корупције, као и Акционим планом за њену реализацију. Национална Стратегија и Акциони план предвиђају формирање локалних антикорупцијских тела у свим градовима и општинама на територији Републике Србије. Ова тела требало би да имају статус радних тела локалних скупштина. Према Стратегији и Акционом плану, модел Локалног плана за борбу против корупције у којем би била предвиђена оваква, антикорупцијска тела донеће Агенција за борбу против корупције, у сарадњи са Сталном конференцијом градова и општина и невладиним сектором.

У десетак градова и општина Србије локалне Скупштине већ су усвојиле Локалне планове за борбу против корупције, а на основу њих формиран су Локални антикорупцијски форуми, који су надлежни за реализацију тих планова. Овакви Планови и Форуми настали су у оквиру пројекта “Градови

против корупције", који је реализовао Биро за друштвена истраживања из Београда у сарадњи са партнерским невладиним организацијама, а који су те локалне самоуправе прихватиле.

Чињеница је да многи стални чланови антикорупцијских тела, који се боре против корупције из личног уверења и на ширем плану, а не само ситуационо и у свом радном окружењу, могу доћи под удар не само својих, већ и других послодаваца. Због тога је веома важно кроз законску регулативу заштитити, охрабрити и оснажити чланове оваквих тела у којима на најбољи начин долази до изражаја значај грађанског активизма у борби за јавни интерес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

проф. др Душан Милосављевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
4.децембар 2014.године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	357-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 132 додаје се нови став који гласи:

„ Право и услови за претварање права коришћења грађевинског земљишта у право својине за лица из члана 102. став 9. уређују се посебним законом у року не дужем од шест месеци од ступања на снагу овог закона.“

Образложење

Неопходно је јасно дефинисати рокове у којима ће се утврдити услови за претварање права коришћења у право својине за наведена лица. Како законске одредбе које се тичу ових лица не би остале непотпуне и недоречене, а држава евентуално због тога сносила штету, потребно је орочити доношење наведеног закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Иван Јовановић

Иван Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
5. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	351-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Обавештавам Вас, да се у А М А Н Д М А Н У на члан 132. , Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, које сам поднео дана 4. децембра 2014. године у 9 часова и 55 минута под бројем 351-4326/14, поткрала техничка грешка те овим путем вршим исправку тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н

У члану 132. после става 5. додаје се став 6. који гласи:
„ Право и услови за претварање права коришћења грађевинског земљишта у право својине за лица из члана 102. став 9. уређују се посебним законом у року не дужем од шест месеци од ступања на снагу овог закона.“

Образложење

Неопходно је јасно дефинисати рокове у којима ће се утврдити услови за претварање права коришћења у право својине за наведена лица. Како законске одредбе које се тичу ових лица не би остале непотпуне и недоречене, а држава евентуално због тога сносила штету, потребно је орочити доношење наведеног закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Иван Јовановић
Иван Јовановић

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

940

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Социјалдемократска партија Србије

3. децембар 2014. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326	1/14	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

- Председнику -

На основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи подносим следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У члану 2. Предлога закона, у додатој тачки 43) речи: "осим стицања права својине на објекту који је предмет изградње" замењују се речима: "а само уговором о суинвестирању може стећи права својине на објекту који је предмет изградње."

Образложење

Интерес финансијера једино може бити стицање права својине, те се изменом тачке 43) то и омогућује.

А М А Н Д М А Н II

У члану 9. Предлога закона, додати члан 86 мења се и гласи:

„Члан 86

Надлежни орган је дужан да у року од пет дана од дана пријема захтева за издавање локацијских услова, имаоцима јавних овлашћења, који у складу са овим законом и посебним прописом утврђују услове за изградњу објеката, достави захтев за издавањем тих услова, ако се они не могу прибавити увидом у плански документ, односно сепарат.

Ималац јавних овлашћења је дужан да поступи по захтеву из става 1. овог члана, у року од 15 дана од дана пријема захтева, а за објекте из члана 133. овог закона у року од 30 дана од дана пријема захтева.

Ако ималац јавних овлашћења не поступи у року из става 2. овог члана, надлежни орган ће застати са поступком и о томе обавестити инвеститора и поднеће захтев за покретање прекршајног поступка у складу са чланом 211а овог закона.

Ако ималац јавних овлашћења поступајући у складу са захтевом надлежног органа из става 1. овог члана својом кривицом достави нетачне и непотпуне податке, надлежни орган ће поднети захтев за покретање прекршајног поступка у складу са чланом 211а закона.

Ималац јавних овлашћења из става 2. овог члана има право на накнаду стварних трошкова за издавање тражених услова, сагласности и других аката, као и за спровођење других радњи из своје надлежности.

Акт о издавању услова ималаца јавних овлашћења садржи и износ накнаде за прикључење на инфраструктурну мрежу, као и износ других накнада, односно такси, у складу са посебним законима.

Обавеза плаћања накнаде из става 5. овог члана, односно таксе, доспева пре издавања локацијских услова.

Обавеза плаћања накнаде из става 6. овог члана доспева пре прикључења на мрежу, а накнаде које нису у вези са прикључењем на инфраструктурну мрежу, односно таксе, пре издавања употребне дозволе, ако посебним законом није прописано другачије.

У року од три дана од дана пријема захтева инвеститора за прикључење објекта на одговарајућу мрежу, надлежни орган упућује захтев имаоцу јавних овлашћења да изврши прикључење.

У случају да је објекат изведен у складу са условима за прикључење, ималац јавних овлашћења дужан је да изврши прикључење објекта на комуналну и другу инфраструктуру и да о томе обавести надлежни орган у року од 15 дана од дана пријема захтева из става 8. овог члана, ако локацијским условима није предвиђено другачије.

Образложење

Овим амандманом је после става 3. додат нови став 4. да би одговорност ималаца јавних овлашћења обухватала не само ажурност, већ и тачност и потпуност датих информација и података. У циљу поштовања задатих рокова, може се несавесно поступати, зашта је неопходно такође прописати санкције.

АМАНДМАН III

У члану 21. којим се мења члан 27. у ставу 1. речи: "урбанистичким планом" замењују се речима: "неким другим урбанистичким планом вишег реда".

Образложење

Овим амандманом дефинише се могућа хијерархија условљености урбанистичких планова и одлука о доношењу планова нижег реда. Без тога није прецизно дефинисан појам урбанистичког плана јединица локалне самоуправе.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 79. Предлога закона којим се мења члан 135. у ставу 1. речи: “по захтеву инвеститора који“, замењују се речима:“ инвеститору који уз захтев за издавање грађевинске дозволе“.

Образложење

Новом формулацијом јасно се дефинише захтев за издавање грађевинске дозволе. Пројекат за грађевинску дозволу је обавезан прилог захтева, те се јасно одређује процедура управног поступка.

А М А Н Д М А Н V

У члану 85. Предлога закона којим се мењају назив изнад члана 141. и ст. 1,3,4,9 и 10. члана 141, у изменама става 1. речи:“након издавања грађевинске дозволе“ замењују се речима:“након правоснажне грађевинске дозволе“.

Образложење

Овим амандманом, ради потребне правне сигурности, прецизира се да грађевинска дозвола мора бити правоснажна.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Бранка Бошњак

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за правосуђе, државну управу
и локалну самоуправу
20. новембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 20. 11. 2014

Орг. јед.	Број	Прилог	Времетрај
02	011-3190		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 157. став 6. и члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – Пречишћени текст), Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу подноси на Предлог закона о заштити узбуњивача следеће амандмане:

АМАНДМАН I

Назив члана 8. и члан 8. Предлога закона мењају се и гласе:

„Заштита лица у вршењу службене дужности

Члан 8.

Лице које је у вршењу службене дужности доставило информацију има право на заштиту као узбуњивач ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због достављања информације.”

Образложење

Амандманом се прецизира одредба члана 8. Предлога закона.

АМАНДМАН II

У члану 18. став 4. реч: „овлашћени” брише се.

Образложење

Амандманом се исправља омашка у одредби члана 18. став 4. Предлога закона.

ПРЕДСЕДНИК
Петар Петровић
Петар Петровић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

18. новембар 2014. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Београд, 18. 11. 2014.

Број	Датум	Иницијал	Својеручно
01	18. 11. 2014.		

950

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о заштити узбуњивача подносимо:

А М А Н Д М А Н I

Наслов Закона се мења и гласи:

„ЗАКОН О УЗБУЊИВАЊУ И ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА“

Образложење

Наслов Предлога закона је споран будући да нам је, како је предложено, говорн да се овим законом уређује само област заштите узбуњивача, односно ситуације када је предузета штетна радња према узбуњивачу, док је узбуњивање у потпуности искључено из наслова закона. Предмет закона и сам наслов закона нису у корелацији будући да се у члану 1. наводи да је предмет закона узбуњивање, поступак узбуњивања... а потом је код значења израза као први израз наведено управо узбуњивање. Поред тога узбуњивање је управо радња због које неко лице постаје узбуњивач, а није обрнуто, да је лице прво узбуњивач, па радња коју предузима због тога постаје узбуњивање.

А М А Н Д М А Н II

У члану 2. став 1. тачка 1) после речи: „откривање информације,“ додају се речи: „учињено у складу са овим законом,“.

У тачки 2) реч: „својим“ брише се.

У тачки б) после речи: „ којом се врши узбуњивање“ додају се речи: „односно орган који је примио информацију којом се врши узбуњивање,“

Додаје се нови став 2. који гласи:

„ Све речи у овом закону које су употребљене у једном граматичком роду односе се подједнако на особе оба пола.“

Образложење

Предложеним амандманом у тачки 1) је прецизно утврђује да узбуњивање може бити откривање информација учињено само у складу са овим законом. Било какво другачије откривање информација, без поштовања процедуре утврђене овим законом не може се сматрати узбуњивањем те самим тим ни лице које открива информације не може добити ни статус ни заштиту узбуњивача.

У тачки 2) брисањем речи „својим“ омогућава се да узбуњивач изврши узбуњивање у вези са радним ангажовањем и запошљавањем и других лица, а не само у вези са својим радним ангажовањем и запошљавањем (како је сада формулисано у Предлогу закона). Смисао узбуњивања није да се оно врши када је неко лице директно и само оно угрожено или су његова права повређена већ је смисао узбуњивање откривање информација о кршењу прописа ради заштите јавног интереса.

У тачки 6) се под овлашћеним органом подразумева не само надлежни орган за поступање по информацијама којима се врши узбуњивање, већ сваки орган који информацију прими. Наиме, не може се очекивати од грађана да познају надлежности органа. Грађани ће врло често информације обелоданити органу за који мисле да је надлежан, што не значи да ће тај орган и бити надлежан. Проширивањем дефиниције овлашћеног органа и на органе који примају информацију правила о узбуњивању и заштити узбуњивача примењују се и на те органе и обезбеђује се боља заштита података.

Додавањем новог става 2. који регулише коришћење граматичког рода у Закону изражава се посвећеност родној равноправности у нашем друштву.

АМАНДМАН III

У члану 5. после тачке 3) додају се нове тач. 4) – 6) које гласе:

„ 4) информација, према сазнању узбуњивача, није од раније позната послодавцу, овлашћеном органу или јавности;

5) није откривање информације условно добијањем било какве користи за себе или другог, изузев када се условљавање одисои на отклањање незаконитости или опасности из члана 2. тачка 1) овог закона;

6) није објавио посебно осетљиве податке о личности који нису од значаја за отклањање угрожавања јавног интереса.“

Образложење

У члану 5. после тачке 3) додају се нове тач. 4)-6) којима се обезбеђује да заштита може бити пружена само узбуњивачу који је савестан, односно који је узбуњивање извршио у доброј вери уз истовремено поштовање заштите посебно осетљивих података о личности.

У предлагању амандмана се пошло од мишљења Агенције за борбу против корупције о овом закону која је управо препоручила да се мора обезбедити да узбуњивач поступа у доброј вери.

Приликом формулсања амандмана такође се ишло и од предлога Транспарентности Србија, али и од Модела Закона о узбуњивању који је израдила радна група коју је формирао Повереник за заштиту података о личности, а чији председник је био Заштитник грађана. Моделом је посебно разрађено питање савесности узбуњивања.

Сматрамо да је ово питање од виталног значаја, будући да је материја узбуњивања врло значајна али и осетљива. Колико узбуњивачи могу бити значајани савезници у борби против корупције, толико се исто овај закон може претворити у своју супротност, уколико се не обрати посебна пажња на питање савесности узбуњивача.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 8. после речи: „вршења службене дужности“ брише се тачка и додају се речи: „у складу са законом.“

Образложење

Предложеним амандманом се врши додатно прецизирање да ће службено лице имати право на заштиту као узбуњивач само уколико трпи одмазду, јер је службену дужност вршило у складу са законом и нижим прописима. Уколико се не допуни члаи на начин предложен амандманом отвара се могућност да одређена лица која су саикционисана због тога што службену дужност нису обављала у потпуности у складу са правилима траже заштиту као узбуњивачи. Поред тога на овај начин се додатно штити јавни интерес, јер је управо у јавном интересу да се службена дужност не може вршити никако другачије него у складу са прописима и иа овај начин се додатно штити интегритет институција и оних који обављају службену дужност.

А М А Н Д М А Н V

Наслов члана 10. мења се и гласи:

„Заштита информације која је предмет узбуњивања и података о личности узбуњивача „

У члану 10. додаје се нови став 1. који гласи:

„Послодавац, односно овлашћени органи дужан је да именује лице овлашћено за пријем информација и вођење поступка у вези са узбуњивањем, а које прима у и обрађује информације и води поступак у вези са узбуњивањем код послодавца, односно у овлашћеном органу.“

Постојећи ст. 1. -5. постају ст. 2.-6.

У садашњем ставу 2. после броја: „1.“ Додаје се: „и 2.“

У садашњем ставу 5. број: „1.“ Замењује се бројем: „2.“

Образложење

Предложеним амандманом се проширује заштита података и на информације које су предмет узбуњивања и податке у вези са том информацијом, независно од података од личности. Имајући у виду значај узбуњивања и чињеницу да се узбуњивање увек врши у јавном интересу, те да се из истих разлога пружа заштита узбуњивачу уколико због узбуњивања трпи одмазду, сматрамо да је потребно заштитити и саме информације које су предмет узбуњивања. Ово је посебно битно у ситуацијама када самн узбуњивачи из страха од одмазде, чак и кријући свој идентитет, достављају информације. Заштита се остварује тиме што овлашћено лице прима и обрађује информације које су предмет узбуњивања, односно податке у вези са тим информацијама, чиме се смањује могућност да неко неовлашћено поступа са овим информацијама, као и могућност да ове информације неовлашћено буду откривене, што би додатно могло да угрози јавни интерес и идентитет узбуњивача.

АМАНДМАН VI

У члану 13. став 1. речи: „као и“ замењују се речју: „или“.

Став 2. мења се и гласи:

„Информација може бити октривена усмено или писмено, лично или било којим средством комуникације.“

После става 2. додаје се нови ст. 3. који гласи:

„Узбуњивач није дужан да достави било који податак о себи нити да потпише документ који садржи информацију, уколико то не жели, што не утнче на његово право на заштиту утврђено овим законом.“

Образложење

Предложеним амандманом се у ставу 1. врши језичко прецизирање тако да су подаци које садржи информација постављени алтернативно, а не кумулативно како је то учињено у Предлогу закона. На основу формулације у Предлогу закона лако се може закључити да се информација која је предмет узбуњивања мора да садржи све наведене податке да би се могла сматрати релевантном информацијом по овом закону.

Предложене измене које се односе на став 2. и нови став 3. имају за циљ да јасно одреде да се информација може открити на било који начин и да узбуњивач није дужан да доставља било које податке о себи, односно да није дужан да открива свој идентитет, што је у складу са следећим ставом да постоји обавеза поступања по анонимним обавештењима. Прецизирање у самом закону да се информација може открити на било који начин онемогућава да се касније нижим актима уреди таква процедура која би наметала узбуњивачу обавезу да мора нпр. Достављати информације у писаној форми. Следећим ставом се предвиђа да узбуњивач не мора да потписује документ у коме отрива информацију или да не мора да открива било који податак уколико то не жели, чиме се не утиче на његово право на заштиту. Дакле и даље има право на заштиту као узбуњивач.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 14. у ставу 4. после речи: „достави“ додају се речи: „без одлагања“.

После става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Послодавац је дужан да приликом заснивања радног односа или било ког другог односа који подразумева радни ангажман у смислу закона који регулише радне односе, достави радно ангажованом лицу обавештење о правима из овог закона.“

Постојећи став 5. постаје став 6. иза кога се додаје нови став 7.

„Име, презиме, радно место, контакт телефон и адреса електронске поште лица овлашћеног за пријем информација и вођење поступка у вези са узбуњивем се објављују на званичној интернет страници послодавца и на огласној табли код послодавца.“

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом се предвиђају решења која могу да обезбеде већи степен заштите узбуњивача. Наиме, утврђује се обавеза да свако радно ангажовано лице мора добити обавештење о правима из овог закона, а објављивањем података лица овлашћеног за пријем информација, механизми предвиђени овим законом и постају доступнији и транспарентни, чиме се уједно и спречавају евентуална лутања у проналажењу овлашћених лица и спречава се непотребно шпрење података о узбуњивању и узбуњивачима.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 15. став 1. после речи: „ послодавцу“ додају се речи: „и мора бити окончан најкасније у року од 3 месеца од дана достављања информације.“

У ставу 2. број „15“ замењује се бројем „8“.

У ставу 3. после речи: „дужан да“ додаје се реч: „ писмено“, а речи: „по његовом окончању“ у истом ставу бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом се предвиђа рок у коме се мора окончати поступак унутрашњег узбуњивања, што је од значаја за евентуално спољашње узбуњивање или узбуњивање јавности.

Истим амандманом се скраћује крајњи рок у ком послодавац мора да поступи по информацији. Сматрамо да је рок од 15 дана непримерено дуг. Наиме, у првом делу става је већ означено да је послодавац дужан да без одлагања поступи по информацији, што је и разумљиво, ако се има у виду какве додатке треба да садржи информација у смислу овог закона, да би била релевантна за узбуњивање. Имајући то у виду, сматрамо да је рок од 15 дана исувише дуг. Прихватимо да је могуће да у одређеним ситуацијама послодавац не

може одмах да поступи по информацији, али рок од 8 дана оставља време да се предузму мере а и даље задржава карактер хитности.

Поред тога амандманом се предвиђа да је послодавац дужан писмено да обавести узбуњивача о исходу поступка. Уколико се не прецизира самим законом форма у којој послодавац мора обавестити узбуњивача, могуће је дозволити да то буде и усмено или на било који други начин, чак је могуће дозволити правило да начин на који се узбуњивач обрати послодавцу буде и начин на који ће послодавац њега обавестити о исходу. Сматрамо да је недопустиво да форма обавештења остане нерегулисана, нарочито када се има у виду да узбуњивач који сматра да унутрашње узбуњивање није имало ефекта може да спроведе спољашње узбуњивање. У таквим ситуацијама писмено обавештење има такав ефекат да ће послодавац ипак озбиљније приступити разматрању информације када је свестан да ће морати писмено да образложи исход поступка и да то касније може да има епилог и у форми спољашњег узбуњивања.

А М А Н Д М А Н IX

У члану 16. став 1. речи: „који има више од десет запослених дужан је“ замењују се речима: „је дужан“.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да обавеза послодавца да општим актом уреди поступак унутрашњег узбуњивања не треба да буде условљена бројем запослених, нарочито што се овде очигледно полази од несреће аналогичне са Законом о раду и обавезом послодавца да дојесе Правилник о систематизацији радних места када има више од десет запослених.

Прво, овај закон се не односи само на запослене већ на све радно ангажоване, дакле и оне који су ангажовани по основу привремених и повремених послова, уговора о делу итд. Тако да сам термин који користи Предлагач није адекватан, нарочито када се има у виду да у објашњењу појмова користи појам „радно ангажовање“ а не „запоселни“. Ово је посебно занимљиво код фирми које се баве грађевинским пословима који су по својој природи сезонски послови. Могуће је да такав послодавац има тек неколико запослених (нпр. 5 на неодређено време), те према томе не би имао обавезу да донесе овакав акт, а фактички у сезони има и по неколико десетина радника.

Међутим оно што је битније је да правила којима се уређује унутрашње узбуњивање никако се не могу везивати за број радника. Могуће је да се послодавац бави неком делатношћу која се према досадашњем искуству показала као делатност у којој је повећан степен корупције, а да истовремено такав послодавац има мали број запослених.

Из наведеног разлога предлажемо да послодавци без обзира на број запослених морају имати акт којим се уређује унутрашње узбуњивање.

А М А Н Д М А Н Х

У члану 17. речи: „који има више од десет запослених“ бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандман представља логичну целину са амандманом предложеним на члан 16.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 18. додаје се нови став 1. који гласи:

„ Спољашње узбуњивање се врши:

- 1) за време поступка по унутрашњем узбуњивању када се он не води разумном року, односно када није окончан у року предвиђеном законом;
- 2) по окончаном поступку по унутрашњем узбуњивању, када узбуњивач сматра да је поступак био неправилан или када не добије обавештење по окончаном поступку на начин на који је прописао овим законом;
- 3) када се узбуњивање односи или узбуњивач има разумно уверење да се узбуњивање односи на лице овлашћено за пријем информација и вође поступка у вези са узбуњивањем код послодавца и/или руководиоца.“

Постојећи ст. 1. – 8. постају ст. 2. -9.

У истојем ставу 4. после речи: „проследиће информацију“ додају се речи: „лицу овлашћеном за пријем информација и вођење поступка у вези са узбуњивањем у“.

У постојећем ставу 5. број: „4.“ замењује се бројем: „5.“.

У постојећем ставу 8. после речи: „дужаи да“ додаје се реч: „писмено“, а после речи „окончању“ додају се речи: „ у року од 15 дана од дана окончања2.

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом се прецизира када се спроводи спољашње узбуњивање. Будући да из самог Предлога закона није најјасније да су видови узбуњивања постављени алтернативно или супсидијерно, амандманом смо одредили у којим случајевима се врши спољашње узбуњивање. То су случајеви када унутрашње узбуњивање није довело до резултата или када сам узбуњивач по природи ствари није у могућности да изврши унутрашње узбуњивање (нпр. Није радно ангажован али има информације које указује на угрожавање јавног интереса).

Поред тога амандманом су прецизиране обавезе овлашћеног органа у погледу начина доставе надлежном органу. Наиме, овде смо прецизирали да се информације могу доставити само овлашћеном лицу у надлежном органу, чиме се спречава да информације дођу у посед неовлашћених лица чиме би могао да се открије идентитет узбуњивача или да се открију информације које су предмет узбуњивања. Ово нарочито треба имати у виду када се зна да се комуникација између органа одвија преко писарница и да је уобичајено и

по правилима да садржи иако пошљикн буде позната ширем кругу лпца. Уколико се усвоји решење које предлажемо амандманом таква опасност се отклања.

А М А Н Д М А Н XII

У члану 19. у ставу 1. после речи: „унштење доказа“ брише се тачка и додају се речи: „ако се опасност може спречити само узбуњивањем јавности.“

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3. којп гласе:

„Јавност се може узбунити, без претходног обавештавања послодавца или овлашћеног органа, када узбуњивач објављује информацију за коју је већ прписана обавеза објављивања.

Јавност се може узбунити, уз претходно обавештење овлашћеном органу:

- 1) Када се поступак по спољашњем узбуњивању пред тим органом не води у разумном року;
- 2) Када је поступак по спољашњем узбуњивању пред тим органом окончан али узбуњивач сматра да је поступак био неправилан.“

Образложење

Предложеним амандманом се прецизира у ставу 1. када се може извршити узбуњивање јавности, предвиђајући да је се то може учинити само уколико се опасност може спречити само узбуњивањем јавности. Поред тога предвиђају се различите ситуације у којима је могуће узбуњивање јавности када је то оправдано будући да нису предузете адекватне мере у поступку по унутрашњем односио спољашњем узбуњивању.

А М А Н Д М А Н XIII

У члану 37. став 1. речи: „које има више од десет запослених“ бришу се.

У ставу 3. речи: „код кога је радно ангажовано више од десет запослених“ бришу се.

Образложење

Амандман је усаглашавање са амандманом у коме смо предложили да сви послодавци имају исту обавезу доношења акта о поступку унутрашњег узбуњивања без обзира на број запослених.

А М А Н Д М А Н XIV

У члану 38. став 1. број: „500.000“ замењује се бројем: „2.000.000“.

Образложење

Сматрамо да је за овакве повреде закона горња граница казне ниска и да може чак деловати стимулативно на правна лица да не поступају у складу са законом, односно да калкулишу да им је „јефтнније“ да плате прекршајну казну него да се владају у складу са законом.

АМАНДМАН XV

У члану 39. у ставу 1. речи: „три месеца“ замњују се речима: „60 дана“

У ставу 2. речи: „једне године“ замењују се речима: „90 дана“.

Образложење

Сматрамо да су рокови у Предлогу закона непримерено дуги и да је, нарочито имајући у виду материју потребно да акти буду донети у краћим роковима.

АМАНДМАН XVI

У члану 41. после речи: „Службеном гласнику Републике Србије“ ставља се тачка, а остатак реченице се брише.

Образложење

Сматрамо да је рок за примену закона непримерено дуг, а да нема разлога да се не започне са применом закона одмах по ступању на снагу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

Снежана Маловић

Биљана Хасановић Кораћ

проф. др Нинослав Стојадновић

Бранка Каравидић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
04.12.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-432614		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и доунама Закона о планирању и изградњи подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 55. којим се мењају називи чланова и чл. 82 - 106, у члану 97. у ставу 6. после речи: „Инвеститор који достави одговарајуће средство обезбеђења плаћања има право да износ доприноса за уређивање грађевинског земљишта исплати у најмање“ број „36“ мења се бројем „12“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Велики број јединица локалне самоуправе ће на предложени начин, дакле преформулисањем накнаде за уређење грађевинског земљишта у допринос за уређивање истог, остати ускраћен за један значајан извор прихода. Из овог разлога амандманом предлажем да се макар рок за исплату овог доприноса скрати са три године на годину дана. У супротном, посматрано из угла јединице локалне самоуправе, овакав приход би практично могао и да се отпише.

Народни посланик

Драган Јовановић

ПРИМЉЕНО: 08. 12. 2014

M⁸⁰

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
08.12.2014. године
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326	1/1	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас да вршим **ИСПРАВКУ** амандмана на **члан 55. ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ**, који сам поднео дана **4. децембра 2014. године**, тако да амандман сада гласи:

АМАНДМАН

У члану 55, којим се мењају називи чланова и чланови 82 – 106, у измењеном члану 97, после става 3. додаје се нови став 4 који гласи:
„ Одредбе става 3. овог члана не односе се на град Београд, односно на друге градове, који ће својим одлукама утврдити коефицијент зоне, коефицијент намене и др., а који ће се примењивати на њиховој територији“.

У ставу 8. после речи „инфраструктурне“ бришу серечи „производне и складишне објекте, подземне етаже објеката високоградње (простор намењен за гаражирање возила, подстанице, трафостанице, оставе, вешернице и сл.), осим за делове подземне етаже које се користе за комерцијалне делатности“.

Образложење

Због величине територије градова, посебно града Београда, велике разлике у опремљености локација објектима инфраструктуре, као и због разлике у тржишној вредности стана у различитим деловима града Београда, односно градова, и др. сматрамо да је најрационалније да град Београд, односно други градови, као јединице локалне самоуправе својим актима уреде ову област.

У Закону не треба наводити одређене просторе за који се не плаћа допринос, већ само врсту објеката за које се у целини не плаћа допринос. За производне и складишне објекте треба препустити јединицима локалне самоуправе да својим актима предвиде одговарајуће попусте .

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Жарко Мишић

A large, stylized handwritten signature in black ink, overlapping the printed name 'Жарко Мишић'.

НАРОДНА СКУПШТИНА
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Посланичка група Српска напредна странка
04.12.2014.године
Београд

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

920

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
09	351-4326/17		

Председнику Народне скупштине Републике Србије

На основу члана 161 Пословника о раду Народне скупштине, на предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим следећи:

АМАНДМАН I

У члану 125, којим се после члана 211. додаје члан 211а, у ставу 1 речи "од 10.000,00 до 50.000,00 динара", мењају се речима "од 50.000,00 до 100.000,00 динара".

Образложење

Додавањем новог члана 211а предвиђено је да уколико одговорно лице у имаоцу јавног овлашћења током спровођења обједињене процедуре не поступа на начин и у роковима прописаним овим законом, биће кажњено новчаном казном од 10.000,00 до 50.000,00 динара.

Сматрајући да казна није адекватна могућој штети која може да настане, те да се на овакав начин урушава управо оно шта се овим Законским предлогом жели постићи, овим амандманом предлажем да се казна за овај прекршај повећа.

АМАНДМАН II

У члану 126, којим се после члана 211а. додаје назив члана и члан 211б, у ставу 1 речи "од 10.000,00 до 50.000,00 динара", мењају се речима "од 100.000,00 до 150.000,00 динара".

Образложење

Додавањем новог члана 211б предвиђено је да уколико регистратор, односно одговорно лице у надлежном органу за спровођење обједињене процедуре ако није именован регистратор, ако не поднесе захтев за поретање прекршајног поступка у складу са овим Законом, биће кажњено новчаном казном од 10.000,00 до 50.000,00 динара.

Сматрајући да казна није адекватна могућој штети која може да настане, те да се на овакав начин урушава управо оно шта се овим Законским предлогом жели постићи, овим амандманом предлажем да се казна за овај прекршај повећа.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Катарина Ракић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 43. којим се мења постојећи члан 57. у ставу 1. на крају, брише се тачка и додају речи: "за које није предвиђена израда урбанистичког плана".

У ставу 2. истог члана речи: „ урбанистичког плана“ замењују се речима: „, плана детаљне регулације.“;

У ставу 8. на почетку, речи: " По издавању локацијских услова", бришу се.

Образложење

У обухвату Просторног плана који се доноси за подручје јединице локалне самоуправе постоје насеља или делови насеља који се разрађују кроз шематске приказе и за које је планирана директна примена плана без обавезе за даљом разрадом урбанистичким планом. То подразумева да су Просторним планом за та подручја дефинисани грађевински реони као и сва правила грађења и правила парцелације и препарцелације на основу којих се могу издати локацијски услови. Зато је потребно у овом ставу то прецизно дефинисати да се локацијски услови издају на основу просторног плана општине као и ППППН-а управо за та подручја за која је предвиђена директна примена плана а не даља разрада урбанистичким пројектом. Из ових разлога предлаже се амандманска измена става 1. овог члана.

Слично као и у претходном ставу, и амандманским изменама става 2. потребно је прецизније дефинисати на које делове планског документа се став односи. Уколико је за насеље или град усвојен План генералне регулације, он се спроводи кроз израду Плана детаљне регулације, израду урбанистичких пројеката и директну примену плана кроз издавања локацијских услова. Уколико за одређену целину није планом вишег реда, у конкретном случају ППР-ом, прописана обавеза разраде кроз План детаљне регулације онда се локацијски услови издају директно из Плана генералне регулације те је то потребно прецизније дефинисати.

У ставу 8. није јасно на које услове за пројектовање се односи који се могу променити након издавања локацијских услова. Услови се издају на основу планског документа, стања на терену и захтева инвеститора и не могу се мењати зависно од ситуације. Први део става треба избрисати јер не може инвеститор кад већ поднесе захтев за локацијске услове и уз то приложи идејно решење будућег објекта (деф. чл. 53а Закона о изменама и допунама закона о планирању и изградњи) да након издавања локацијских услова за конкретан случај подноси захтев за измену услова за пројектовање. Или прецизније дефинисати за које случајеве то важи.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Новица ТОНЧЕВ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	357-4826/17		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 52. којим се мења постојећи члан 69. у ставу 8., речи: „може се поднети“ , замењују се речима: „подноси се“.

Образложење

Уколико би остало решење које је дато у предлогу Закона, то би надлежном органу дало велика дискрециона права да одлучује које ће од наведених исправа прихватити као доказ о решеним имовинско правним дносима.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА

Сузана СПАСОЈЕВИЋ

S. Spasojević

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС)
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4346/17		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- ПРЕДСЕДНИКУ -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“ 20/2012 – пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** подносим следећи

АМАНДМАН

У члану 86. став 1. мења се и гласи:

„У члану 142. став 1. мења се и гласи:

„Ако у току изградње, односно извођења радова настану измене у односу на издату грађевинску дозволу и главни пројекат, односно пројекат за грађевинску дозволу, инвеститор је дужан да обустави градњу на делу објекта на који се измена односи и поднесе захтев за измену грађевинске дозволе.“ “

Образложење

Досадашња примена члана 142. показала се непрактичном и представљала је проблем у пракси, јер се негде тумачило да треба обуставити сваку активност на градилишту, а негде да треба обуставити само радове на делу објекта за које је тражена измена, па стога предлажем да се ради прецизирања и бољег тумачења допуни став 1. члана 142. Закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Милена Ђорилић

М. Ђорилић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

947

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 2. став 14. тачка 43) мења се и гласи:

„43) финансијер јесте лице које по основу закљученог уговора са инвеститором финансира односно суфинансира изградњу, доградњу, реконструкцију, адаптацију, санацију или извођење других пројектном документацијом предвиђених инвестиционих радова у складу са овим законом и на основу тог уговора стиче одређена права и обавезе које су овим законом прописане за инвеститора у складу са тим уговором, као и стицања права својине на објекту или делу објекта који је предмет изградње а сразмерно свом учешћу у инвестицији а све у складу са осталим законима који дефинишу ову област.“

Образложење

Сматрамо да није логично да неко улаже финансијска средства, а да нема права стицања својине на објекту који финансира. Ово је могуће у случају концесије или сличног аранжмана, али свакако не може бити правило.

Стицање права својине на овај начин мора бити у складу са законима који дефинишу пратеће пореске обавезе.

А М А Н Д М А Н И И

У члану 9, у новом члану 8б, став 3. мења се и гласи:

„Ако ималац јавних овлашћења не поступи у року из става 2. овог члана, надлежни орган ће о томе обавестити инвеститора и поднеће захтев за покретање прекршајног поступка у складу са чланом 211а овог закона.“

Образложење

Сматрамо да је потребно брисату речи: „застати са поступком“, јер то није у складу са духом овог закона.

А М А Н Д М А Н И И

У члану 55. у измењеном члану 97. у ставу 5. речи: „30. новембра“ замењују се речима: „30. децембра“

Образложење

Потребно је променити датум јер је рок до 30. новембра већ прошао.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Зоран Живковић

Владимир Павићевић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

Орг. јед.	Ѕуби	Прилог	Вредност
01	351-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи**, подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

Члан 54. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи брише се.

Образложење

Брисањем чл. 54. Републичка агенција за просторно планирање наставља са радом у складу са Законом о јавним агенцијама ("Службени гласник РС", бр. 18/05 и 81/05 – исправка), Законом о Просторном плану Републике Србије од 2010. до 2020. године ("Службени гласник РС", број 88/10) и у складу са Законом о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС, 24/11, 121/12, 42/13 – УС, 50/13 – УС и 98/13 – УС).

Предложеним укидањем рада Републичке агенције за просторно планирање у члану 54. и дефинисањем у одредбама члана 129. да послове Републичке агенције за просторно планирање преузме министарство надлежно за послове просторног планирања, односно Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре према Закону о министарствима ("Службени гласник РС", број 44/14), није рационално из више разлога;

Прво, у органима државне управе је уобичајено да се обављају нормативно правни послови, управно правни послови и послови надзора. Стручни, аналитички, развојни и други послови који захтевају истраживања се обављају у институцијама ван органа државне управе, примера ради у институтима, заводима, дирекцијама и у новије време у јавним агенцијама. Републичка агенција за просторно планирање је једна од малобројних

јавних агенција која нема регулаторни карактер, не обавља послове који се обављају у органима државне управе и има стручни и развојни карактер. Републичка агенција за просторно планирање је основана 2003. године Законом о планирању и изградњи као правни следбеник Републичког завода за просторно планирање и урбанизам. Формирана је с циљем обезбеђења услова за ефикасно спровођење и унапређивање политике планирања и уређења простора у Републици Србији. Републичка агенција за просторно планирање је надлежна: за припрему, координацију, праћење израде Просторног плана Републике Србије, регионалног просторног плана, просторног плана подручја посебне намене, припрему одлука за израду планских докумената из надлежности Републике Србије, припрему, координацију и праћење израде програма имплементације Просторног плана Републике Србије, односно програма имплементације регионалног просторног плана. Републичка агенција за просторно планирање је такође надлежна за остваривање међународне сарадње у области просторног планирања, пружање стручне помоћи и припремања извода из Просторног плана Републике Србије, регионалног просторног плана и просторног плана подручја посебне намене за потребе израде планских докумената јединице локалне самоуправе, успостављање јединственог система показатеља за просторно планирање и праћење стања у простору у складу са системом ESPON (European Spatial Planning Observation Network), вођење регистра просторних планова за територију Републике Србије, припремање и реализације програма едукације за потребе израде докумената просторног планирања, припремање годишењег извештаја о стању у простору на основу ESPON показатеља, израду просторних планова подручја посебне намене, по потреби, који се финансирају из других извора у складу са законом, као и за обављање и других послова у складу са законом.

Друго, у досадашњем раду у Републичкој агенцији за просторно планирање је припремљено преко 60 планских докумената националног значаја, почев од Просторног плана Републике Србије од 2010. до 2020. године, 9 регионалних просторних планова, више десетина просторних планова подручја посебне намене за заштићена природна добра (национални паркови, специјални резервати природе, заштићена културна добра изузетног значаја и са UNESCO листе заштићене културне баштине, сливови великих акумулација за водоснабдевање, капитални инфраструктурни коридори, туристичка подручја и др.). Републичка агенција за просторно планирање је припремала, координисала и пратила израду најзначајнијих инвестиционих пројеката у Републици Србији, међу којима се у последње време издвајају пројекат изградње транснационалног гасовода "Јужни ток" и пројекат "Београд на води". У Републичкој агенцији за просторно планирање је припремљен Програм имплементације Просторног плана Републике Србије, као и више програма имплементације регионалних просторних планова, с циљем координације и синхронизације примене планских докумената и подстицања развојних пројеката и програма.

У Републичкој агенцији за просторно планирање су рађени међународни пројекти из области просторног планирања, и то пројекти финансирани од стране Европске Уније, који су ангажовање и стручни допринос Агенције оценили веома позитивно. Примера ради то су пројекти DONAUREGIONEN, DONAUREGIONEN+, обављене су активности за наставак рада на пројекту DONAUREGIONEN++. У септембру ове године одржана је завршна конференција IPA пројекта ATTRACT SEE у Београду, уз присуство представника 9 институција учесника из земаља у региону и водећег партнера Републике Словеније. Рад Републичке агенције за просторно планирање је јавно оцењен као веома

добар уз наду да ће се сарадња у будућности продубљивати и успешно развијати у циљу јачања активности на интеграцијама у региону, као и интеграцији Србије у ЕУ.

Републичка агенција за просторно планирање је у поступку спровођења Просторног плана Републике Србије, припремила три годишња извештаја о стању у простору, и то за 2011, 2012 и 2013. годину. Припремљено је и више програма стручне помоћи и едукације у циљу ефикаснијег спровођења законске регулативе и развијања методологије просторног планирања. У Републичкој агенцији за Србији. Овај обиман и захтеван посао је неопходно наставити у циљу пружања ажурних информација заинтересованој јавности, пре свега што плански документи имају основну функцију да штите јавни интерес и да имају исто дејство према свима (*erga omnes*).

Просторно планирање је мултидисциплинарна и међусекторска делатност. Европском повељом о просторном планирању из 1983 године на Конференцији СЕМАТ у Шпанији просторно планирање је дефинисано као научна дисциплина, административна техника и политика. Просторно планирање захтева како институционалну организованост, тако и кадровске потенцијале. У Републичкој агенцији за просторно планирање је 34 запослена, од којих апсолутна већина – 33 има високу школску спрему. У Агенцији ради 5 доктора наука, 5 магистара наука, 7 мастера наука и 16 дипломираних стручњака разних профила.

Престанком рада и укидањем Републичке агенције за просторно планирање, угрожава се систем просторног планирања у Републици Србији, односно с правом се отвара питање могућности обављања свих сложених аналитичко – студијских послова у оквиру органа државне управе.

Средства која су у досадашњем раду опредељивана за рад Републичке агенције за просторно планирање су пре свега у највећем износу (2/3) коришћена за спровођење Закона о Просторном плану Републике Србије и израду планских докумената за уже територијалне целине за подручја од значаја за Републику Србију.

Просторно планирање представља рефлексију социо-економских односа једног друштва и једне државе, тако да је неопходно и у условима највећих економских криза пронаћи начин да се планирањем и реализацијом планова, програма и пројеката подстакне развој. Планирање је једна од битних компоненти подстицања одрживог развоја и територијалног капитала.

Земље у окружењу, односно у региону, имају устројене самосталне институције на националном нивоу које се баве просторним планирањем. Основни разлог за овакво устројство лежи у чињеници да је просторно планирање мултидисциплинарна и међусекторска делатност, која не може бити ефикасно организована у оквиру сектора органа државне управе. Из тог разлога ови послови се обављају у самосталним институцијама. Такође, просторно планирање захтева поред хоризонталне координације и вертикалну субординацију, што подразумева да поред националне институције постоји мрежа регионалних институција, као и институција локалне самоуправе, које омогућавају рационално и ефикасно планирање, коришћење, уређење и заштиту простора.

Република Србија ће у поступку отварања преговора са Европском Унијом морати да задовољи између осталог и један од битних предуслова, а то је постојање националне институције за просторно планирање, која функционише на принципима децнетрализације и обезбеђује услове за ефикасно спровођење политике просторног планирања и принципа одрживог развоја.

Укидањем Републичке агенције за просторно планирање ризикује се да се изгуби континуитет и наруши систем планирања у Србији, као и да се послови на поновном оснивању и организовању овакве институције у Републици Србији у складу са стандардима ЕУ учини много тежим.

Из ових разлога не треба укидати Републичку агенцију за просторно планирање, већ пронаћи њено место и у условима економске кризе у циљу подстицања дугорочног развоја и активирања развојних потенцијала и територијалног капитала Републике Србије.

А М А Н Д М А Н II

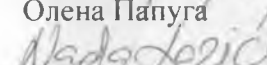
Члан 129. Предлога закона брише се.

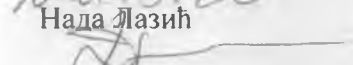
Образложење

Амандман је последица решења садржаног у Амандману I.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Олена Папуга

Нада Лазич

Борђе Стојић

Дејан Чапо

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.11.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

18. 11. 2014.

950

61	011-3170/14		
----	-------------	--	--

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на
Предлог закона о заштити узбуњивача подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 41. после речи: „а примењује се по истеку“, речи: „шест месеци“ мењају се
речима: „три месеца“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

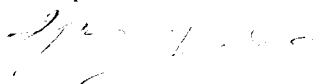
Имајући у виду ситуацију насталу након доношења Одлуке Уставног суда Републике
Србије од 23. октобра ове године, о несагласности Правилника о заштити лица које
пријави сумњу на корупцију са Уставом РС, сматрамо да се претећи правни вакуум
најбезболније може превазићи на амандманом предложени начин, дакле скраћењем
времена почетка примене Закона о заштити узбуњивача са шест на три месеца.

Народни посланици

Дубравка Филиповски

Драган Јовановић

10²⁵

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

РЕПУБЛИКА СБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група СПО-ДХСС
5.12.2014.г.
Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326		14

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161.ст.1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“ бр.20/12-пречишћен текст), на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ подносим:

ИСПРАВКУ АМАНДМАНА I

На члан 2. Предлога Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, тако да амандман гласи:

„У предлогу Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 2, у ставу 14. иза речи: „по основу закљученог“, додају се речи: „и овереног““.

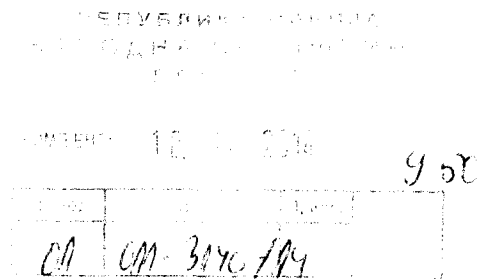
Образложење

Овај амандман је више него јасан сам по себи, јер са аспекта правне сигурности није довољно да уговор само буде закључен, већ и оверен на начин предвиђен законом, тим пре ако се имају у виду уговорне стране које исти закључују у наведеном случају, те просто закључивање уговора без његовог оверавања створило би могућност бројних злоупотреба, а са друге стране бројне потешкоће у евентуално насталом спору.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

ОЛГИЦА БАТИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.11.2014. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије иа **Предлог закона о заштити узбуњивача** подносим

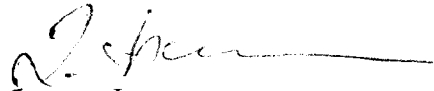
А М А Н Д М А Н

У члану 15. у ст. 2. и 3. после речи: „у року од“ број „15“ мења се бројем „осам“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Имајући у виду да кроз целокупан текст предлога закона проверава хитност у поступању и решавању, а у вези пријава које достављају узбуњивачи, (нпр. члан 23. „поступак за судску заштиту у вези са узбуњивањем је хитан“, или члан 34. „о предлогу за одређивање привремене мере суд ће одлучити у року од осам дана од дана пријема предлога“), сматрамо да је рок од осам дана који се овим амандманом у поступку унутрашњег узбуњивања оставља послодавцу за поступање по пријави, као и за обавештавање узбуњивача по окончаном поступку, сасвим примерен.

Народни посланици

Дубравка Филпповски

Драган Јовановић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

5. децембар 2014. године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

1025

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326		14

Обавештавамо Вас да се у **АМАНДМАНИМА** на Предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који смо у складу са чланом 161. Пословника Народне скупштине поднели дана 4. децембар 2014. године под редним бројем 01-351-4326/14 у 09,40 часова, поткрала техничка грешка, те овим путем вршимо исправку тако да поднети амандмани гласе:

А М А Н Д М А Н И

Члан 109. мења се и гласи:

„У члану 176. став 1. тачка 1) после речи: „решењем” додају се речи: „обуставу радова и”.

У тачки 2) број: „30” замењује се бројем: „60”, реч: „главни” брише се, а после речи: „пројекту” додају се речи: „за извођење”.

Тачка 5) мења се и гласи:

”5) наложи решењем обуставу радова и одреди рок који не може бити дужи од 30 дана за прибављање, односно измену грађевинске дозволе, ако изграђени темељи нису усклађени са, грађевинском дозволом и пројектом за извођење а ако инвеститор у остављеном року не прибави грађевинску дозволу, да наложи решењем уклањање изграђених темеља и враћање терена у првобитно стање; ”

После тачке 5) додаје се нова тачка 6) која гласи:

„ 6) наложи решењем обуставу радова када утврди да је грађење објекта започето без достављених доказа о регулисаној обавези нлаћања доприноса за уређивање грађевинског земљишта и одреди рок за доставу доказа“

После става 2. додају се нови ст. 3-9. који гласе:

„Решења донета у поступку инспекцијског надзора грађевински инспектор доставља прибијањем на огласну таблу надлежног органа и прибијањем на објекат који се гради, односно употребљава, што се констатује забелешком инспектора о времену и месту доставе на решењу.

Забелешка из става 3. овог члана садржи све релевантне податке о дану, месту и врсти објекта као и о имену инвеститора или извођача радова.

Решење из става 3. овог члана сматра се уредно достављеним даном прибијања на огласну таблу надлежног органа и прибијањем на објекат који се гради, односно употребљава.

Када грађевински инспектор утврди да је поступање лица са одговарајућом лиценцом у супротности са прописима, односно правилима струке, дужан је да о томе обавести надлежни орган и организацију која је издала лиценцу ради утврђивања одговорности.

Грађевински инспектор подноси прекршајну, односно кривичну пријаву и иницира поступак одузимања лиценце главном пројектанту, односно одговорном пројектанту који је потписао технички документ или је потврдио тај документ, ако у поступку надзора утврди да тај документ није у складу са овим законом и подзаконским актима донетим на основу овог закона.

Надлежни орган и организација из става 6. овог члана дужни су да подносиоца обавештења обавесте о предузетим мерама у року од 30 дана од подношења обавештења, као и да му доставе примерак одлуке донете у поступку по пријави, ради информисања.

У регистар обједињене процедуре евидентирају се: обавештење из става 6. овог члана, пријава из става 7. овог члана и коначна одлука из става 8. овог члана.”

Образложење

Предлог је дат у циљу максималног повећања ефикасности грађевинске инспекције и спречавања бесправне градње у самом почетку изградње објекта.

Доставља решења путем ЈП „Пошта Србије“ на адресу инвеститора траје 7-10 дана на територији општине, а уручење ван територије општине уме да потраје и преко две недеље. За то време се најчешће наставља изградња и то још брже него на почетку. Због свега наведеног, губи се смисао кратких рокова и налагања хитних мера од стране грађевинског инспектора. Осим тога, предмет поступка је извођење грађевинских радова на локацији где се налази објекат, те утврђивање тачне адресе инвеститора није од утицаја на решавање предмета.

А М А Н Д М А Н Ш

На члан 110.

Додаје се нови став 2. који гласи:

„ У члану 177. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„ Писмени отправак решења из става 1. тачка 1. доставља се прибијањем на објекат који се гради.“

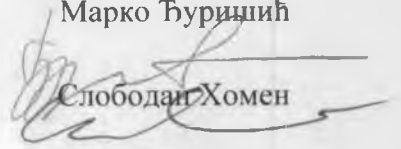
Образложење

Мишљења смо да би било изузетно корисно увести у Закон одредбу по којој се уручење управних аката донетих у случају када је угрожена безбедност објекта и његове околине и живот и здравље људи, без обзира да ли се ради о бесправној градњи или извођењу радова на основу грађевинске дозволе, врши прибијањем на објекат, јер се инсистирањем на личном уручењу поштом, које дуго траје, само одлаже предузимање

хитних мера, односно да се уручење у овим случајевима врши на начин који је законом предвиђен за уручење Н.Н. лицу.

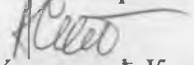
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Ђуришић

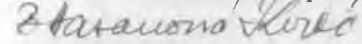

Слободан Хомен

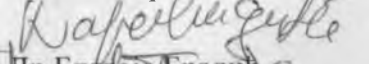
Александар Сенић

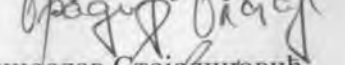
Биљана Хасановић Кораћ

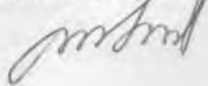
Бранка Каравидић

Др Благоје Брадић

Проф. др Нинослав Стојадиновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
04.12.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 91. којим се мења члан 148. став 3. мења се и гласи:

„За линијске инфраструктурне објекте, поред доказа из става 2. овог члана, када је решење о грађевинској дозволи издато на основу акта надлежног органа којим је утврђен јавни интерес у складу са посебним законом, доставља се и акт министарства надлежног за послове финансија о увођењу у посед непокретности, у складу са посебним законом, односно закључен уговор о праву службености у складу са овим законом. Инвеститор може поднети пријаву радова за појединачне фазе или деонице трасе.“

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Амандманом се предлаже да се имовинско-правни основ за исходавање грађевинске дозволе - правноснажно или коначно решење о експропријацији, (која опет не могу бити донета без јавног интереса, а којих може бити више хиљада и најчешће се добијају на више места уколико објекат није на територији једне локалне самоуправе), замени актом надлежног органа којим је утврђен јавни интерес у складу са посебним законом, који је један и добија се на једном месту (оваква одредба за доказивање имовинско-правног основа иначе је предвиђена код исходавања локацијске дозволе, члан 54. став 7. Закона).

Иначе, веома добро решење у предлогу Закона је што се скоро на идентичан начин имовинско-правни основ више не доказује два пута, код локацијске и грађевинске дозволе.

Основни разлог за предложени амандман је што се Предлогом Закона, ни на који начин, не обезбеђује посебан статус линијских инфраструктурних објеката за који инвеститор утврди **јавни интерес**, а што је неопходно из најмање два разлога:

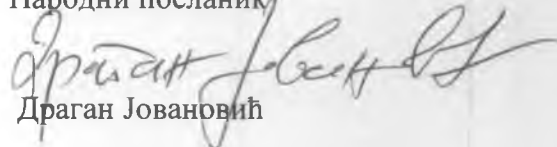
- то су објекти који су од посебног интереса за Републику Србију или за локалну самоуправу,

- за те објекте поступак решавања имовинско правних послова до добијања коначног решења о експропријацији, односно акта министарства надлежног за послове финансија о увођењу у посед непокретности је изузетно мукотрпан и дуготрајан, из већ добро познатих разлога: неажурност у вођењу катастра, непокретање оставинског поступка, неподударање фактичког стања са уписаним правом у катастру непокретности, а за које инвеститор није одговоран, као и могућности покретања управних спорова, поступак издавања грађевинске дозволе траје изузетно дуго, и врло често инвеститори почињу да граде, без грађевинске дозволе, делове објекта за који су решили имовинско правне послове, јер често због малог броја парцела стоји читав објекат, што често даље проузрокује да се код објекта који се финансирају из кредита, не могу повлачити финансијска средства, што као последицу има, широкој јавности веома добро познато плаћање казнених камата.

Препознајући овај проблем Законодавац је у последње време усвојио два посебна закона ради омогућавања ефикасне изградње линијских инфраструктурних објеката од посебног значаја: гасовод Јужни ток и Систем за пренос електричне енергије 400 кВ напонског нивоа «Трансбалкански коридор». **Предложена измена у овом члану има за циљ да инвеститор у разумном року добије грађевинску дозволу за објекат** доказујући одговарајуће право на основу утврђеног јавног интереса, јер то подразумева да постоји одговарајући плански документ, донет од надлежног органа у складу са Законом, а којим је утврђен просторни положај објекта у односу на катастарске парцеле, и да је Влада Републике Србије у складу са Законом, за исте те катастарске парцеле утврдила јавни интерес. **Дакле, ограничење права власника катастарских парцела, на којима се утврђује право трајне службености или спроводи експропријација је већ извршено, те им се доношењем решења о грађевинској дозволи не производи додатна штета.** Предложеном изменом усаглашава се текст овог члана са предложеном изменом у члану 135, одредбом о достављању акта министарства надлежног за послове финансија о увођењу у посед непокретности, обезбеђено је да је инвеститор пре пријаве радова обезбедио новчана средства за исплату власницима непокретности. Допуна да **инвеститор може поднети пријаву радова за појединачне фазе или деонице трасе** (што је иначе предвиђено чланом 10. оба претходно наведена посебна закона) и има за циљ да омогући инвеститору да «законито» може да гради део инфраструктурног објекта за који је, како се уобичајено каже, «решио имовину», а ни на који начин не ремети законска права власника непокретности на којима се утврђује право трајне службености или спроводи експропријација, како је иначе предвиђено предлогом закона. У прилог предложеног амандмана желим да истакнем једно веома добро решење у Предлогу Закона, којим је предлагач показао дубоко разумевање проблематике изградње инфраструктурних линијских објеката, у делу прибављања имовинско-правног основа за изградњу, и то у члану 79. којим се мења члан 135. Закона, став 5, цитирам: »За изградњу комуналне инфраструктуре у регулацији постојеће саобраћајнице, у складу са фактичким стањем на терену, не доставља се доказ о одговарајућем праву на земљишту, односно објекту.» Сматрам да је предложени амандман у духу предлога измена и допуна Закона, како их је предлагач доставио, и да се ствара могућност за достизање циљева Закона, у погледу скраћења времена потребног за исходовање грађевинске дозволе, у области изградње линијских инфраструктурних објеката, и да се истовремено отклањају разлози који су у

дугом низу година довели до изградње, чак и капиталних инфраструктурних објеката, без грађевинске дозволе. Такође сматрам да се предложеним амандманима подиже ниво владавине права, јер се отклањају узроци који су довели до нелегалног градитељства у овој области.

Народни посланик

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Dragan Jovanović', written over the printed name.

Драган Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

1235

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
5. децембар 2014. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	351-4326		14

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавамо Вас, да повлачимо из процедуре А М А Н Д М А Н ХХИХ на члан 109. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који смо поднели дана 4. децембра 2014. године у 10 часова под бројем 351-4326/14.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Борислав Стефановић

Балша Божовић

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

945

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СДА Санџака-ПДД
4. децембар 2014. године
Београд

Срг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	331-4326/14		

**НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИЦИ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносимо амандман на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи који гласи:

А М А Н Д М А Н

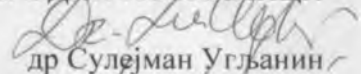
У члану 135. тачка постаје зарез, а додају се речи: "а примењује се од 1. марта 2015. године".

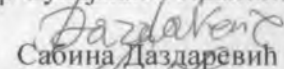
О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Увођење института VACATIO LEGIS, односно одложене примене ступања закона на снагу, уводи се због великог броја измена и иновација које се уводе овом изменом закона а да би се јавност, односно пре свега локалне самоуправе, упознале са њима а ради лакше примене.

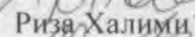
Такође ступање на снагу Закона од 1. марта поклапа се са наступањем грађевинске сезоне.

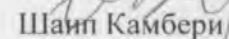
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

др Сулејман Угљанин

Сабина Даздаревић

Енис Имамовић

Риза Халими

Шаип Камбери

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група: Борис Тадић-Социјалдемократска странка
Заједно за Србију, Зелени Србије
05. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

12-25

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас да повлачим **АМАНДМАН** на члан 15. Предлога Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, који сам у складу са чланом 161. Пословника Народне скупштине поднео дана 4. децембра 2014. године под редним бројем 01-351-4326/14 у 09,40 часова.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Иван Карић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
СА	311-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 42. Којим се мења постојећи члан 56. у ставу 2. речи: „ уместо општинском, односно градском већу“, замењују се речју:“ министарству“.

Образложење

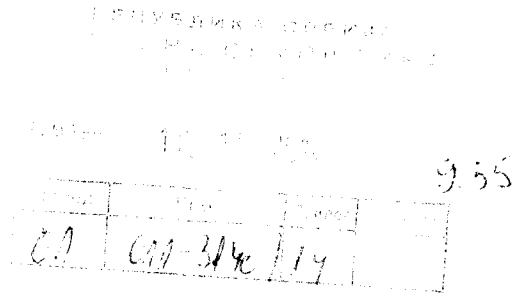
С обзиром да се локацијски услови издају за конкретну грађевинску парцелу узимајући у обзир важећи плански документ, стање на терену и захтев инвеститора, Општинско веће не би било адекватан другостепени орган с обзиром да урбаниста који би био упознат са проблематиком није члан општинског већа, те приговори не би били адекватно третирани. Друго, Министарство као другостепени орган има богато искуство решавања сличних проблема у различитим локалним самоуправама и упознато је са различитим ситуацијама па би сходно томе „пресуда“ Министарства била објективнија и стручнија. Такође, извршиоци у локалним самоуправама најбоље уче из предмета који се решавају по жалби, чак у појединим случајевима и с намером реше предмет у циљу да се странка жали како би научили како треба поступати у сличним ситуацијама.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Новица ТОНЧЕВ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
18. новембар 2014. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- П р е с е д и н к у -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 18. Предлога закона ставови 3. и 4. мењају се и гласе:

„Овлашћени орган је дужан да поступи по информацији из става 1. овог члана без одлагања, а најкасније у року од три дана од дана пријема информације.

Ако овлашћени орган коме је достављена информација није надлежан за поступање у вези са узбуњивањем, дужан је да ипроследи информацију надлежном органу у року од три дана од дана пријема информације и да о томе у истом року обавести узбуњивача“.

У истом члану став 8. мења се и гласи:

„Овлашћени орган је дужан да обавести узбуњивача о исходу поступка из ст. 1. овог члана у року од 15 дана од дана окончања поступка“.

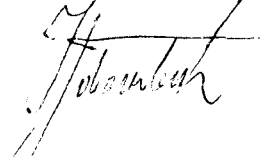
О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом се инсистира на хитности поступка. Смисао узбуњивања је спречавање коруптивног деловања. Дакле ради се о заштићеном добру изузетног значаја за друштво и правни систем Републике Србије. Зато је недопустиво остављати дуге рокове за поступање по добијеној информацији, а сваки рок дужи од три дана је недопустив рок.

Дужи рокови доводе до опасности од настанка злоупотреба и штетних последица а смисао и циљ овог закона је спречавање штетних последица узбуњивањем. Рок од три дана у овом члану је неопходно потребан како би се сви органи државног апарата који су хијерархијски уређени, укључили у заштиту узбуњивача као једног од видова сузбијања коруптивног деловања и повреде јавног интереса.

Предложеном изменом става 8. овог члана се овлашћеном органу ставља на терет обавеза обавештавања узбуњивача о исходу поступка на тај начин што се одређује рок у којем је овлашћени орган дужан да пружи такво обавештење. У супротном, како је то предложено у овом члану, овлашћеном органу би се оставила веома велика диспозитивна у погледу времена до када је он дужан да обавести узбуњивача о исходу поступка. То време би могло да траје неодређено дуго уколико се не прецизира тачан рок за испуњење наведене дужности овлашћеног органа.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014 930

Орг. јед.	Број	Прилог	Бредности
01	357-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим амандмане:

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 2. после става 3. додаје се ниви став 4. који гласи:

„У тачки 20) на крају текста тачка запета замењују се запетом и додају се речи: „ коју чине једна или више катастарских парцела;“

У ставу 14. који постаје став 15. уводна реченица мења се и гласи:

„После тачке 40) тачка се замењује тачком запетом и додају се тач. 41), 42), 43) и 44) које гласе :“

Тачка 44) гласи:

„44) Архитектонски објекат заштићен од продирања воде за време поплаве је објекат који је планиран односно изграђен и уређен тако да је спречено продирање или процеђивање воде за време поплаве.“

Образложење

У поступку одређивања земљишта за редовну употребу објекта као у редовном поступку за изградњу може се догодити да је потребно радити пројекат препарцелације само због спајања катастарских парцела да би се формирала грађевинска парцела. Тиме се инвеститор излаже непотрбним трошковима и додатном времену за тај посао. Имали смо у претходном периоду, кад је била интезивна градња и станоградња у оквиру закона, да се добијао документ за градњу у коме је стајало да грађевинску парцелу чине више катастарских парцела.

Предлаже се увиђење појма архитектонски објекат заштићен од продирања воде за време поплаве, јер се предлаже члан 4а. којим се ближе дефинише начин заштите објеката од поплаве када не постоји могућност формирања ударног таласа ,него само разливање тј.плављење објеката.

АМАНДМАН II

После члана 4. додаје се назив члана и члан 4а који гласе:

„4а. Архитектонски објекат заштићен од продирања воде за време поплаве

Члан 4а.

Сви изграђени и планирани објекти, у којима бораве или ће боравити људи односно животиње, чија је доња ивица најнижег отвора на фасади мања од 2m од постојеће односно планиране коте коловоза испред грађевинске парцеле морају се заштитити од продирања односно процеђивања воде за време поплаве тако што ће се фасада, до 2 m од постојеће односно планиране коте коловоза, обрадити од материјала који се не раствара у води нити упија воду а ивице отвора на фасади прилагодити ради равног налегања и причвршћивања одговарајућих елемената (поклопаца) снабденим заптивачима ради спречавања продирања воде у објекат.

Подручја из става 1. овог члана односе се на подручја која су у просторним и урбанистичким плановима предвиђена као подручја која могу бити угрожена поплавом.

У циљу заштите објеката од поплава у зградарству, ради евиденције средстава намењених финансирању заштите, оснива се буџетски фонд, у складу са законом којим се уређује буџетски систем.

Буџетским фондом управља министарство надлежно за послове грађевинарства.

Средства за финансирање Буџетског фонда обезбеђују се:

- 1) из апропријација у буџету Републике Србије за текућу годину;
- 2) донација;
- 3) кредита.

Програм финансирања активности и заштите објеката од поплаве доноси Влада.

Министар надлежан за послове грађевинарства прописује ближе услове за расподелу и коришћење средстава буџетског фонда, начин и услове за расподелу

средстава, начин праћења наменског коришћења средстава, као и извршавање уговорних права и обавеза.

Образложење

По истом принципу као за енергетску ефикасност објеката овде се предлаже заштита објеката од поплаве за подручја потенцијално плавна разливним таласом. Грађевински треба применити одговарајуће материјале при градњи који не упијају и не пропуштају воду и предвидети заштивање отвора на објекту, по принципу подморнице, чија је доња ивица удаљена мање од 2м од коте улице.

АМАНДМАН III

У члану 34. став 4. уводна реченица мења се и гласи:

„После досадашњег става 5. који постаје став 6. додају се ст. 7. и 8. који гласе : „
Став 8. гласи:

„Надлежна управа је обавезна, у случају да је донет просторни односно урбанистички план у супротности са извештајем о спроведеном јавном увиду када је Комисија за планове прихватила примедбу подносиоца из јавног увида, да одговарајућој скупштини, у сарадњи са обрађивачем плана , достави текст односно графички прилог односно текст и графички прилог сагласно извештају ради потврђивања надлежне скупштине тј. исправке техничке грешке. “

Образложење

Догађа се, ненамерно, да се донесе просторни односно урбанистички план у супротности са извештајем о спроведеном јавном увиду, када Комисија за планове прихвати примедбу подносиоца. Да се не би, због учињеног пропуста, понављала комплетна процедура измене и допуне плана предлаже се наведени став. Овим није нарушена јавност у доношењу плана што је кључна ствар у процедури усвајања планова.

АМАНДМАН IV

У члану 36. у називу члана 51а реч : „ градски“ брише се .

У члану 51а ст. 1. и 2 реч: „ градски“ брише се.

У ставу 3. реч : „градског“ брише се.

У ставу 4. реч : „градски“ , речи:„ у области аерхитектуре“ и речи: „ и архитектуре“ бришу се.

Образложење

Локалне самоуправе и градови су дужни да именују Главног урбанисту те није исправно у општинама именовати Главног градског урбанисту а није

недостатак у називу ако се на подручју градова именују тј. зову Главни урбаниста. У изради просторних и урбанистичких планова учествују стручњаци различитих профила. Њихов допринос је различит по обиму, садржају као и тачност аналитичких података ради спровођења који имају огроман значај у формирању ренте планираног простора или имовинских односа на власнике земљишта. Не сме се створити инфериорност појединих струка у изради планова, а то се управо чини предлогом Владе.

АМАНДМАН V

У члану 37. став 3. нови став 6. брише се.

Образложење

Одредбу новог става 6. треба брисати јер је садржана у члану 36. Предлога закона у додатом члану 51а став 2.

АМАНДМАН VI

У члану 40. у измењеном члану 54. став 2. мења се и гласи:

„До доношења урбанистичког плана у складу са овим законом, локацијски услови за доградњу постојеће комуналне инфраструктуре издају се у складу са фактичким стањем у регулацији постојеће саобраћајнице или друге јавне површине само ако се регулациона линија поклапа са границом катастарске парцеле саобраћајнице и ако је катастарска парцела у власништву локалне самоуправе, односно државе.“

Образложење

Постоје ситуације на терену да се фактичка регулациона линија не поклапа са регулационом линијом тј. са границом катастарске парцеле саобраћајнице, фактичко заузеће може бити према споља и према унутра саобраћајнице због месних услова. Овим се прецизира шта се сматра регулацијом постојеће саобраћајнице.

АМАНДМАН VII

У члану 46. у измењеном члану 61. став 2. мења се и гласи:

„Урбанистичким пројектом за урбанистичко-архитектонску разраду локације може се прецизно дефинисати планирана намена у оквиру планом дефинисаних компатибилности, у законом прописаној процедури.“

Образложење

Овом интервенцијом се јасно каже да оно што се утврђује и прецизира пројектом мора бити садржано у тексту или графичком прилогу плана као компатибилност.

АМАНДМАН VIII

У члану 53. у измењеном члану 70. став 14. мења се и гласи:

„Ако је грађевинска парцела формирана до 11. септембра 2009. године у складу за законом, надлежни орган ту чињеницу прихвата као стечено право у поступку одређивања земљишта за редовну употребу објекта и подносилац захтева за доношење решења о утврђивању земљишта за редовну употребу објекта подноси захтев и документ о формираној грађевинској парцели (локација односно уранистичко-технички услови односно друго), надлежни орган ту чињеницу прихвата као стечено право у поступку формирања земљишта за редовну употребу објекта и издаје решење да је у границама формиране грађевинске парцеле земљиште за редовну употребу објекта ако при том није поднет захтев за враћање одузетог земљишта на основу закона којим се регулише враћање одузете имовине и обештећење за одузету имовину.“

Образложење

Овим амандманом се врши прецизирање наведеног става , односно прецизирање стечених права.

АМАНДМАН IX

У члану 55. у измењеном члану 102. став 2. после речи: „катастра,“ додају се речи: „без захтева и накнаде,“

Став 3. мења се и гласи:

„Право својине на катастарској парцели односно катастарским парцелама уписује се у корист лица које је уписано односно уписана као власник објекта односно власници, односно објекта који се налазе на тој парцели, односно у власништву лица које је уписано као носилац права коришћења на катастарској парцели на неизграђеном грађевинском земљишту, осим за лица из члана 102. став 9. овог закона.“

У измењеном члану 105. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„У поступку утврђивања земљишта за редовну употребу објекта прописаним чланом 70. став 14. овог закона површина грађевинске парцеле истовремено представља и земљиште за редовну употребу објекта у складу са овим законом,

власник односно власници постојећег објекта односно објеката стиче односно стичу право својине на том грађевинском земљишту без накнаде.“

После досадашњег става 6. који постаје став 7. додаје се нови став који гласи:

„Ради остваривања права враћања одузетог земљишта на основу члана 22. став 4. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 108/13), локална самоуправа је обавезна, по службеној дужности, да на својој територији утврди земљиште за редовну употребу објекта према минималним урбанистичким параметрима предвиђени просторним односно урбанистичким планом за земљиште које је предмет захтева за повраћај и ако је земљиште за редовну употребу објекта мање од катастарске односно катастарских парцела које чине грађевинску парцелу на којој је објекат изграђен простали део земљишта се враћа подносиоцу захтева о чему обавештава надлежну Агенцију.“

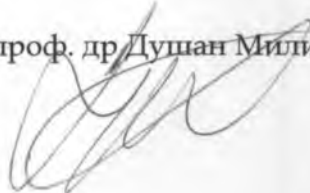
Образложење

Грађевинску парцелу, како је предложено у члану 2. тачка 20), могу да чине једна или више катастарских парцела, па је ова измена у наведеном члану 55.(члан 102.) сагласна са тим. У стварности је присутна и појава сувласништва или власништва на посебним деловима објекта, те је у складу са тим и са тим предложена наведена измена.

Овде се ради о стамбеним објектима изграђеним у време државе која се звала Југославија када је у цену стана у поступку градње урачуната и цена земљишта поред цене за разчишћавање. То значи да куповином стана плаћено је и земљиште које је било неопходно за формирање грађевинске парцеле. На основу тога логично је да оно што је купљено постане и власништво. Овим поступком би се исправила неправда према подносиоцима захтева за повраћај макар дела земљишта уместо да држава, односно покрајина односно локална самоуправа располажу тим земљиштем и да га отуђују по тржишној цени како је предвиђено у предходним ставовима.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

проф. др Душан Милисављевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
18. новембар 2014. године
Београд

Број: 18. 11. 2014

940

Број	Број	Правил	Правил
18. 11. 2014	18. 11. 2014		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити узбуњивача, подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о заштити узбуњивача, у члану 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) „узбуњивање“ је откривање информације о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавања штете великих размера, учињено у складу са овим законом;

У тачки 2) речи: „у вези са својим радним ангажовањем, поступком запошљавања, коришћењем услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословном сарадњом и правом власништва на привредном друштву“ замењују се речима: „у складу са овим законом“.

У тачки 3) реч: „послодавац“ у одређеном падежу и у свим другим члановима у овом закону замењује се речју: „организација“ у одговарајућем падежу.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) „штетна радња“ је свако чињење или нечињење у вези са узбуњивањем којим се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту као узбуњивач угрожава или повређује право или интерес који није противан закону, односно којим се та лица стављају у неповољнији положај.“

Образложење

Тренутна дефиниција не садржи као свој битан елемент поступање у складу са правилима откривања информација која су прописана овим законом. С друге стране, та правила постоје, како у погледу форме, тако и садржаја откривања информација. Уколико дефиниција не буде допуњена, појам узбуњивања би обухватао и многе ситуације у којима у ствари не би постојала законска заштита,

што би створило тешкоће у примени закона. Такође, уколико дефиниција не буде допуњена, било би потребно да се допуни више других одредаба закона, па је ово решење примереније.

Актуелна одредба Предлога предвиђа да се узбуђивање мора односити на «радно ангажовање, поступак запошљавања, коришћење услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословном сарадњом и правом власништва над уделима у привредном друштву».

Из образложења се не види због чега је извршено ограничење по основу наведених облика повезаности између узбуђивача и органа или организације код којег је дошло до угрожавања јавног интереса. У ствари, није јасно због чега би се статус узбуђивача условљавао било којим обликом повезаности узбуђивача и органа код којег је дошло до повреде јавног интереса. Таква повезивања се могу наћи у законима других земаља, али је то последица историјских околности, као што је, на пример, чињеница да се заштита узбуђивача развијала у оквиру радноправних прописа. Имајући у виду да овакво ограничење није предвиђено Акционим планом за спровођење антикорупцијске стратегије, а да су међународни стандарди који указују на потребу заштите узбуђивача пре свега у вези са њиховим радним правима минимални (то јест, да им није сврха да забране заштиту права лица која до информација о угрожавању јавног интереса дођу у неком другом својству), смислено образложење овог ограничења би било неопходно како би се разумеле намере и циљеви предлагача.

Решење из Предлога закона доводи до нелогичних последица и до безразложног сужавања круга лица која би уживала заштиту. Поред тога, решење из Предлога закона би додатно непотребно закомпликовала поступак заштите узбуђивача, зато што би постојала још једна ствар коју би требало проверавати и доказивати приликом утврђивања постојања основа за пружање заштите узбуђивачу.

Напомињемо да би уношење ове измене могло да отвори питање за потребом постојања појединих других дефиниција у Закону, као што су „послодавац“, а поготово „радно ангажовање“.

Термин „послодавац“ је неадекватан. Под њиме се у ствари подразумева орган, организација, правно лице или привредни субјект у којем је дошло до повреде јавног интереса. У неким случајевима ће заиста узбуђивање бити у вези са радним или раду сличним односима, па би термин „послодавац“ могао имати смисла. Међутим, у многим другим случајевима, повреда на коју се указује неће имати везе са радним односима, нити ће доћи од запосленог код послодавца, већ од трећих лица (нпр. на основу пружања услуга). Због тога се предлаже замена неадекватне речи „послодавац“, релативно неутралном речју „организација“.

Уношење ове одредбе представља камен темељац било какве заштите узбуњивача. У супротном, орган или појединац који спроводи одмазду („штетну радњу“) према узбуњивачу може да с правом тврди да радња није последица узбуњивања, већ неких других чинилаца (на пример, да је запосленом умањена плата због кашњења на посао, а не због тога што је указао на неправилности). У актуелном Предлогу закона се говори о терету доказивања на начин који је сличан допуни коју предлажемо. Међутим, сматрамо да би ова узрочно-последична веза између узбуњивања и одмазде требало да буде саставни део дефиниције штетне радње. У Предлогу закона се говори о штетним радњама којима се узбуњивачу повређује неко право или о радњама којима се ставља у неповољнији положај. Сматрамо да би одредбу требало допунити тако да се осим «права» призна експлицитно и на интересе узбуњивача који нису противни закону, како би се предупредиле ситуације у којима се заштита одбија само због тога што не постоји експлицитно признато право лица које трпи штету због узбуњивања. Ово је нарочито значајно у ситуацијама када начин остваривања неког права није довољно детаљно уређен, или када само право није довољно прецизно дефинисано.

А М А Н Д М А Н П

У члану 3. став 1. мења се и гласи:

„Забрањено је спречавање узбуњивања које се врши у складу са овим законом.“

Образложење

Предлог закона, у члану 2. међу дефиницијама дефинише узбуњивање као „откривање информације о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавања штете великих размера“. У другим одредбама Предлога закона предвиђају се процедурални и стварни разлози који ће за неке видове узбуњивања пружити законску заштиту, а за друге не.

Међутим, у самој дефиницији узбуњивањем се сматра свако „откривање информације“, без обзира на то да ли су поштована правила из самог закона или не. Уколико се овај део дефиниције не промени, она би у оквиру члана 3. требало прописати да се забрањује спречавање узбуњивања које се врши у складу са овим законом. С друге стране, не би било забрањено спречавати оне видове узбуњивања који су супротни одредбама овог закона, што ће у неким случајевима бити и дужност органа на основу других прописа.

У вези са овим, требало би размотрити да ли постоји потреба и за допуном ст. 2. на сличан начин.

А М А Н Д М А Н Ш

У члану 5. тачка 2) мења се и гласи:

„2) открије информацију из члана 2. тачка 1) овог закона (у даљем тексту: информација), непосредно након сазнања за извршену радњу због које се врши узбуњивање или након што је проверио податке битне за узбуњивање, а најкасније у року од годину дана сазнања за радњу и десет година од дана извршења те радње;“

После тачке 3) додају се тач. 4), 5), 6) и 7) које гласе:

„4) према знању узбуњивача, информација није од раније позната послодавцу, овлашћеном органу, односно јавности;

5) није тражио за себе или другог неку корист како не би открио информацију;

6) није стављао у изглед да ће открити информацију ако послодавац не учини неку радњу, изузев када се тражење односи на отклањање незаконитости или опасности из члана 2. тачка 1) овог закона;

7) није објавио посебно осетљиве податке о личности који нису од значаја за отклањање незаконитости или опасности из члана 2. тачка 1) овог закона.“

Образложење

Постојећи текст предлога омогућава да се овај посебан механизам законске заштите примени и у случајевима када је „узбуњивање“ било очигледно несавесно. Није спорно да нико не треба да трпи штетне последице само због тога што је указао на неку повреду прописа. Међутим, поготово на почетку примене овог по много чему новог правног института, који подразумева битно одступање од општих правила, заштиту би требало приоритетно пружити у оним случајевима где је поступање узбуњивача у јавном интересу неспорно. Због тога не би било примерено да се таква заштита пружа у ситуацијама када „узбуњивач“ калкулише са тиме да ли ће информацију поделити са надлежним органима или не, имајући у виду остваривање неке користи за себе.

Усвајање амандмана би довело до тога да се заштита пружа увек када узбуњивач информацију достави непосредно по сазнању за незаконитост или опасност и у ситуацијама када то учини након што је извршио неопходне и разумне провере података који су битни за узбуњивање. С друге стране, посебан механизам законске заштите се не би покретао у ситуацијама када лице сазна за неку незаконитост или опасност, а затим нпр. 11 месеци калкулише да ли ће поделити ту информацију са другима, па онда то учини у моменту када њему самом прети некаква штета из другог разлога (нпр. вођење дисциплинског поступка због кашњења на посао или лошег квалитета рада), како би искористио

предности које пружа заштита узбуњивача (нпр. обртање терета доказивања). Амандман задржава постојећа решења из Предлога у погледу максималних рокова за узбуњивање (годину дана од сазнања за повреду или опасност, десет година од догађаја).

Нова тачка 4) има за циљ да се предвиди да ће посебну заштиту по правилима из овог закона уживати оно узбуњивање које примаоцу пружа неке нове информације. То наравно не значи да узбуњивач мора да зна којим информацијама све располаже орган којем се обраћа. Битно је да ие зна да орган не поседује такву информацију. Уколико овај амандман не би био прихваћен, посебну законску заштиту би уживали и „узбуњивачи“ који укажу на општепознате случајеве кршења закона или опасности по грађане, на пример, лице које јавном тужиоцу достави ископиране делове неке кривичне пријаве иако зна да се та кривична пријава већ налази код тог јавног тужиоца, лице које упути директору копију решења буџетске инспекције иако је министарство већ добило то решење буџетске инспекције, лице које достави медијима ради објављивања делове из јавно доступног извештаја Државне ревизорске институције, који су у истим новинама коментарисани шест месеци раније и слично. То би довело до апсурдних последица и примени закона у ситуацијама за које верујемо да ни предлагач није желео да обухвати, а амандман би обезбедио да се ови проблеми реше.

Предложене нове тачке 5) и 6) обухватају ситуације када узбуњивач не поступа у јавном интересу, већ даје примат сопственом, пре него што открије информацију. Иако ни ова лица не би требало да трпе штетне последице само због узбуњивања (али би било основа да буду кажњени због уцењивања или изнуде), њихово претходно несавесно поступање би требало да за последицу има, између осталог и то да се зарад њихове заштите не покреће посебан механизам који је предвиђен овим законом. Обрађене су две ситуације. У првој, сметњу за пружање законске заштите би представљала околност да је узбуњивач тражио неку корист за себе или за другог како не би открио неку компромитујућу информацију коју поседује. Наравно, евентуално постојање ове сметње би морао да доказује онај ко тврди да она постоји, а не сам узбуњивач. Друга ситуација односи се на сличну појаву, када узбуњивач не тражи директно корист за себе, већ прети да ће обелоданити информацију уколико „послодавац“ не предузме неку радњу. Изузетно, ово условљавање неће бити препрека за пружање заштите узбуњивачу, ако је тражио да се предузму мере за отклањање незаконитости или опасности на коју је узбуњивач желео да укаже.

У Предлогу закона недостаје као елемент савесности која би оправдала пружање посебне заштите на основу овог закона, необјављивање сувишних података о личности.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 8. испред става 1. додаје се нови став 1. који гласи:

„Службено лице, које достави информацију у оквиру вршења своје службене дужности, није узбуњивач“.

Досадашњи став 1. постаје став 2.

Образложење

Овај члан Предлога закона је конфузан. На основу постојећих дефиниција, службено лице већ јесте узбуњивач, зато што не постоји одредба која би прописивала да достављање информације од стране службеног лица није узбуњивање. Уједно, према постојећим дефиницијама, достављање такве информације представља „откривање информације у вези са његовим радним ангажовањем“ (члан 2. тачка 2)). Због тога, одредба којом се прописује да службено лица у таквим ситуацијама „има исту заштиту као узбуњивач“ нема смисла. Таква норма би била потребна и имала би смисла једино када би постојала друга, која би указивала на то да се не сматра узбуњивањем вршење службене дужности. Усвајањем овог амандмана би се наведена нелогичност отклонила.

АМАНДМАН V

У члану 9. на крају текста тачка се замењује запетом и додају се речи: „а само није тражењем повредило закон.“

Образложење

Уколико не би био усвојен амандман, заштиту би као узбуњивачи уживали и они тражиоци информација према којима буде предузета нека штетна радња зато што су у допису којим траже неке податке, уједно изнели заштићене податке о личности или лажне оптужбе за кривично дело. Амандман решава те проблеме.

Шире гледано, било би логично да ова лица испуњавају исте оне услове који се траже и за узбуњиваче (нпр. члан 5.), али би то захтевао већу интервенцију на овом члану Предлога закона. Те промене такође зависе и од тога да ли ће бити прихваћени амандмани на члан 5.

Генерално, овај члан Предлога закона није довољно јасан, јер није објашњено на које се „информације“ мисли (овај члан није био на јавној расправи, већ се појавио први пут у Предлогу закона) и шта је била намера. Можда су аутори закона имали у виду информације (нпр. о кривичним делима) која су већ пријављена надлежним органима, са идејом да се штите они људи који се распитују како би видели шта је до сада урађено по том питању. Можда је намера била другачија: да се заштити тражење докумената које има за циљ да се прикупе подаци на основу којих се може доћи до закључка да је нпр. почињено кривично дело. А можда је идеја била да се заштите лица која траже обе врсте овде поменутих података.

А М А Н Д М А Н VI

После члана 9. додаје се назив члана и члан 9а који гласе:

„Учешће у истраживању или анкети

Члан 9а

Информација која се открива у анонимном истраживању, анкети или у другом поверљивом обраћању не сматра се узбуњивањем.

Давалац обавештења из став 1. овог члана чији је идентитет откривен ужива заштиту као узбуњивач у складу са овим законом.

Право на заштиту из став 2. овог члана не искључује право на накнаду штете због нарушавања поверљивости.“

Образложење

Овај амандман омогућава да се штите и лица која нису вољни узбуњивачи, већ то постају кршењем правила о поверљивости, било да је реч о анонимном истраживању, анкети или поверљивом обраћању (нпр. адвокату, свештенику, лекару). У случају да је њихов идентитет откривен, они би уживали заштиту као узбуњивачи. Поред остваривања права из овог закона, они би имали право на накнаду штете против лица које је нарушило поверљивост, ко год то био.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 11. став 2. тачка 1) на крају текста тачка запета замењују се запетом и додају се речи: „потпуна или ажурна;“.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) уз информацију којом врши узбуњивање, захтева неку противправну корист за себе или другог или предузимање неке противправне радње, износи заштићене податке о личности, износи непроверене тврдње као несумњиво тачне или на други начин свесно крши закон.“

Образложење

Појам истинитости није довољно разјашњен у закону, што може створити проблеме у примени. Предложена допуна има за циљ да неке од тих проблема, који се већ сада могу предвидети, предупреди. На пример, када се узбуњивање врши достављањем неког документа који указује на повреду прописа, без икаквих коментара од стране узбуњивача, без сумње ће бити „истинито“ да је тај документ сачињен и да он указује на кршење закона. Али, такође може бити истинито (а узбуњивач то не наведе, иако му је познато, нити достави друге документе којима располаже), да је документ касније допуњен и да је незаконитост отклоњена.

Актуелна одредба Предлога је нелогична. Наиме, лице може тражити корист за себе или за другог без обзира на то да ли је истовремено и да ли је уопште тражило да поступање у вези са информацијом. То може учинити и лице које је само доставило информацију о повреди прописа, без захтева да се повреда отклони. Због тога, овим се амандманом у потпуности занемарује садашњи текст одредба и предлаже се друга, која би на логичнији начин описала могуће случајеве злоупотребе узбуњивања.

Наведено је неколико врста злоупотреба, које би узбуњивач учинио „уз информацију“, то јест, тако што поред онога што несумњиво јесте узбуњивање које закон штити, изнесе и неке податке који ту не би требало да се налазе. На првом месту, то је захтевање неке противправне користи за самог узбуњивача или за неко друго лице; други вид злоупотребе је тражење да орган предузме неку другу противправну радњу; трећи наведени вид злоупотребе је изношење заштићених података о личности; четврти је изношење непроверених тврдњи као несумњиво тачних. Осим ових посебних видова злоупотребе, који су наведени као примери, задржан је и један општи – „на други начин свесно крши закон“.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 12. став 4. на крају текста реч: „јавности.“ замењује се речима: „већем броју лица којима је информација непосредно упућена.“.

О б р а з л о ж е њ е

Актуелна одредба Предлога закона је циркуларна – „Узбуњивање јавности је откривање информације јавности“. Појам „јавност“ није дефинисан у Предлогу закона.

У циљу отклањања овог недостатка уводи се опишљивији критеријум – да је информација непосредно учињена доступном „већем броју“ одређених или одредивих лица. То би, на пример, могле бити ситуације када се информација дистрибуира преко мејлинг листе, када се дистрибуира поделом летака или постављањем плаката на улици, а не и ситуације када неко изнесе информацију у разговору са своја два пријатеља.

А М А Н Д М А Н IX

Назив члана 13. и члан 13. мењају се и гласе:

„Начин откривања информације

Члан 13.

Откривање информације садржи податке о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину или податке о опасности од штете великих размера.

Документ који садржи информацију узбуњивач не мора да потпише, нити да достави друге податке о себи.

Лице које није поступило на начин из ст. 2. овог члана ужива заштиту као узбуњивач од момента откривања идентитета, ако су испуњени други услови прописани овим законом.

Послодавац и овлашћени орган дужни су да поступају и по анонимним обавештењима у вези са информацијом, у оквиру својих овлашћења, а у сваком случају тако што ће проверити изнете наводе ако је информација поткрепљена проверљивим подацима, односно доказима.“

Образложење

У овом члану се говори о томе шта садржи допис или друго обраћање које чини узбуњивач када открива „информацију“. Појам информације је већ дефинисан у Предлогу закона – то је „информација из члана 2. тачка 1) овог закона, то јест она информација која може бити предмет узбуњивања (откривање информације о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавања штете великих размера“). Међутим, информација није идентичан појам са документом који узбуњивач упућује када врши узбуњивање. Тај документ садржи „информацију“ (на пример, опис неког кривичног дела или повреде људског права), али и друге податке – нпр. потпис самог узбуњивача, разматрање неких других питања која је узбуњивач довео у везу са самом „информацијом“. У овом члану се, на супрот томе, користи реч чије је значење већ дефинисано у члану 2. и члану 5. и за потпуно другу ствар, што је правно недопустиво.

Због тога је предложен амандман који би ову крупну грешку отклонио.

Наравно, било би далеко боље да су се творци Предлога закона, уместо коришћења термина „информација“, определили за неке друге, који би изазивали мање недоумица – нпр. у Моделу Закона о узбуњивању и заштити узбуњивача, који су творци Предлога закона имали на располагању, прави се јасна разлика између „угрожавања јавног интереса“ и „обавештења о угрожавању јавног интереса“.

Прва измена је у вези са предложеном изменом наслова изнад овог члана.

У Предлогу закона у овој одредби су начињене две крупне грешке. Описано је шта све информација треба да садржи, при чему је то учињено као да се од узбуњивача тражи да кумулативно наведе све ове разне облике угрожавања јавног интереса, а у ствари, он ће навести само једну од њих – нпр. само „кршење људских права“. Због тога је неопходно речи „као и“ заменити речју „или“.

Друга грешка је вероватно нестала копирањем дефиниције из члана 2. у овом члану. Оно што је тачно у дефиницији, није тачно у опису садржаја информације. Тако се узбуњивање може вршити „ради спречавања штете великих размера“ (циљ такве врсте узбуњивања). Међутим, сама информација коју узбуњивач доставља говориће „о опасности од штете великих размера“ (опис претње по јавни интерес).

Да би се узбуњивачу уопште могла пружити законска заштита од штетних радњи, неопходно је да постоји поуздан начин да се утврди да је неко лице извршило узбуњивање. Тако нешто није могуће учинити ако сам узбуњивач не остави податке на основу којих се његов идентитет може утврдити. Лица која не оставе овакве податке о себи могу бити изложени штетној радњи једино ако онај ко спроводи одмазду сумња или истражује ко је доставио или објавио информацију. Таква лица би, уживала заштиту „као узбуњивачи“ ако буду изложени штетним радњама.

Допуна у овом члану има за циљ да прецизира минимум активности које „послодавац“ и овлашћени орган имају у случајевима када добију информацију анонимно. У таквим ситуацијама, (поред онога што иначе имају прописано у оквиру њихових овлашћења), они би били дужни да провере изнете наводе у сваком случају када је „информација“ (то јест, указивање на повреду или опасност) поткрепљена проверљивим подацима или доказима.

А М А Н Д М А Н Х

После члана 13. додаје се назив члана и члан 13а који гласе:

„Намера да се изврши узбуњивање
Члан 13а

Откривање информације се врши тако да се из обраћања може јасно сагледати намера лица да изврши узбуњивање, или достављањем докумената који очигледно указују да је прекршен попис или људско право, да је јавно овлашћење вршено противно сврси због које је поверено, да постоји опасност по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, или да прети штета великих размера.“

О б р а з л о ж е њ е

Уношење ове одредбе је значајно како би органи којима се узбуњивач обратио били у могућности да препознају да је реч о узбуњивању и да могу да поступи у складу са обавезама које им доноси овај закон. Било би непримерено да органи имају такву обавезу и у случајевима када указивање на неку „информацију“, то јест на кршење правила или опасност није директно, већ се само узгредно помиње, на пример, у неком допису који је упућен институцији са другом сврхом.

А М А Н Д М А Н XI

У члану 14. став 4. после речи: „закон“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „и да га објави на својој интернет презентацији.“

Образложење

Осим достављања правила о узбуњивању, амандман предвиђа и њихово објављивање на интернет презентацији „послодавца“, што омогућава шире упознавање са правилима, али и контролу да ли је послодавац извршио обавезу.

А М А Н Д М А Н XII

У члану 15. став 2. после речи: „информације“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „или у краћем року, ако је прописан.“

У ставу 4. после речи: „предузетим у поступку“ запета и речи: „као и да омогући узбуњивачу да изврши увид у списе предмета и да присуствује радњама у поступку“ бришу се.

Образложење

Могуће је да ће „послодавац“ већ имати неким законом дефинисану обавезу да поступи у краћем року, па би овом допуном требало отклонити сваку могућност колизије прописа.

Уколико се предвиђа, као што се то сада чини, да узбуњивач може да изврши увид у списе и да присуствује радњама у поступку „у складу са законом“, то значи да је ова норма непотребна, јер је већ (тим другим) законом прописано да ово право постоји. Уколико предлагач закона сматра да би требало дати узбуњивачима неко право које је шире од оног које би иначе имали на основу других прописа, онда би требало да предложи такву допуну ове одредбе.

А М А Н Д М А Н XIII

У члану 16. ст. 3., 4. и 5. бришу се.

Образложење

Акти ниже правне снаге не смеју бити у супротности са актима више правне снаге, њима се не може умањити обим права или ускратити неко право које проистиче из закона, тако да су наведене одредбе сувишне.

Током јавне расправе, предлагач није објаснио због чега су ове одредбе потребне, нити је то учинио у образложењу.

АМАНДМАН XIV

У члану 17. реч: „правосућа“ замењује се речима: „државне управе“.

Образложење

У време када је почео рад на изради овог закона, за то је било надлежно јединствено министарство правде и државне управе. Након поделе надлежности (2014), тај посао је наставило Министарство правде, вероватно као последица околности да су на томе била ангажована лица која су наставила рад у оквиру овог министарства или због чињенице да је доношење овог закона посматрано са становишта борбе против корупције. То је вероватно условило и Предлог да министар правде донесе подзаконски акт који би уредио поједина питања која се помињу у овом члану. Међутим, далеко логичније би било да тај акт донесе министар надлежан за послове државне управе (тренутно „државне управе и локалне самоуправе“). Наиме, само мали део органа који ће примењивати овај закон припада правосућу. С друге стране, овај закон ће највећу примену имати управо у органима државне управе и локалне самоуправе, као и у другим институцијама јавног сектора, која су сва обухваћена „Стратегијом реформе јавне управе“. Поред тога, и у самом Предлогу закона се каже да надзор над његовим спровођењем врши „управна инспекција“, као организациона целина у оквиру Министарства државне управе и локалне самоуправе. Због свега тога би било логично да министар надлежан за ту област донесе и планирани подзаконски акт.

АМАНДМАН XV

У члану 18. став 1. после речи: „овлашћеном органу“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „или било којем од више овлашћених органа.“

Став 2. мења се и гласи:

„Ако се узбуњивање односи и на лица радно ангажована у овлашћеном органу, узбуњивач ће се обратити руководиоцу тог органа, а ако се узбуњивање односи на руководиоца овлашћеног органа или на овлашћени орган у целини, узбуњивач ће се обратити другом овлашћеном органу, уколико постоји или непосредно надређеном органу.“

Став 3. мења се и гласи:

„Овлашћени орган је дужан да започне поступање по информацији из става 1. овог члана у року од 15 дана од дана пријема информације и да у току тог поступка или по његовом окончању, ако није другачије прописано:

- 1) утврди истинитост навода о повредама и опасностима из члана 2. тачка 1) на које је узбуњивач указао као и онима на које пази по службеној дужности;
- 2) предузме мере на спречавању, односно отклањању повреда и опасности;
- 3) утврди ко је одговоран за повреде и опасности;

4) покрене одговарајући поступак против одговорног лица;

5) покрене одговарајући поступак за накнаду штете која је настала услед повреде и опасности.“

У ставу 4. реч: „овлашћени“ брише се.

У ставу 5. речи: „које је узбуњивачу обезбедио орган који му је обавештење уступио“ замењају се речима: „прописане овим законом“.

У ставу 6. реч: „овлашћени“ брише се.

У ставу 7. после речи: „предузетим у поступку“ запета и речи: „као и да омогући узбуњивачу да изврши увид у списе предмета и да присуствује радњама у поступку, у складу са законом“ бришу се.

Образложење

У многим ситуацијама ће, с обзиром на природу повреде на коју се указује, бити више надлежних органа. Предложена допуна отклања сваку сумњу у вези са тиме да ли неки од органа има приоритет.

Предложене измене, у односу на постојећи текст, доносе:

појашњење да се узбуњивање односи *и на лица* ангажована у овлашћеном органу (тј. поред послодавца). Без овог додатка, поставило би се питање смислености третирања овог понашања као „спољашњег узбуњивања“ (то јест спољашњег у односу на „послодавца“), јер би то у ствари био случај „обичног“ узбуњивања на које указује лице које не ради у спољном надзорном органу;

правило поступања за случај када није могуће одредити на које лице у „овлашћеном органу“ се узбуњивање односи, а које тренутно није решено у Предлогу закона;

упућивање узбуњивача да се обрати другом овлашћеном надзорном органу, уколико их има више који су надлежни за исту ствар;

упућивање да се узбуњивач обрати непосредно надређеном органу (у целини), а не искључиво руководиоцу тог органа, како сада, без разлога, стоји у Предлогу.

У актуелном тексту Предлога нису прописане дужности за овлашћени орган којем се узбуњивач обратио у вези са разматрањем „информације“, већ само обавеза да „поступи“ по примљеној информацији, без прецизирања у чему би се то поступање могло састојати. У неким случајевима ће дужности органа бити прецизно прописане у посебним законима. Међутим, то сигурно није увек случај. Због тога се овим амандманом прецизира шта ће све овлашћени контролни орган морати да учини на основу обраћања узбуњивача. Уколико је посебним законом изричито прописано неко другачије поступање (нпр. да један орган предузима мере за отклањање повреде закона а други покрене поступак за накнаду штете), онда би се примењивале те норме.

Садашња норма је контрадикторна. Дефиниција „овлашћеног органа“ обухвата и његову надлежност за поступање, па је ситуација која се сада уређује у

овој норми правно и логички немогућа (да орган који је надлежан буде уједно ненадлежан). Амандман би овај парадокс решио.

Предлог закона тренутно садржи нелогично решење, да ће надлежни орган пружити узбуњивачу мере заштите које му је претходно пружио ненадлежни орган. Тај орган је можда пропустио да учини нешто на шта је по закону био обавезан, па надлежни орган не би требало да те грешке понови, већ да поступи онако како закон налаже.

Уколико ће узбуњивачу орган омогућити увид у списе и присуство радњама у поступку „у складу са законом“ (неким другим), онда ова одредба није потребна, јер је та ствар већ уређена другим законом. Уколико су творци закона желели да конституишу неко право за узбуњиваче које тренутно не постоји, онда је то требало да наведу.

А М А Н Д М А Н XVI

У члану 19. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Јавност се може узбунити, након претходног обавештавања овлашћеног органа, када се поступак пред тим органом не води у разумном року или када је овлашћени орган неправилно водио поступак.

Јавност се може узбунити, без претходног обавештавања послодавца или овлашћеног органа, када узбуњивач објављује информације за које је већ прописана обавеза објављивања.“

Досадашњи став 2. постаје став 4.

Образложење

Предлог закона не уређује могућност узбуњивања јавности након што су извршени претходни процедурални кораци (унутрашње узбуњивање, узбуњивање пред овлашћеним органом). Због тога је потребно наћи решење за разне ситуације када је такво узбуњивање оправдано. Прва потребна промена је она којим би се дала могућност узбуњивања јавности у случајевима када се поступак пред овлашћеним органом не оконча у разумном року. У таквим случајевима обраћање јавности постаје оправдано – институције су добиле прилику да испитају неправилност, али то нису учиниле. Исти разлози оправдавају узбуњивање јавности и када се поступак пред овлашћеним органом водио неправилно.

Друга допуна односи се на ситуације када се узбуњивањем објављују подаци који би већ, на основу неког прописа, требало да буду доступни јавности, али у стварности нису (нпр. објављивање неког од докумената који се и иначе мора објавити на Порталу јавних набавки или на интернет страници органа).

А М А Н Д М А Н XVII

Члан 20. мења се и гласи:

„Члан 20.

Информација која садржи тајни податак не сме се саопштити јавности, ако се циљ узбуњивања може постићи и без тајног податка или ако се објављивањем таквог податка наноси већа штета од штете на коју се у информацији указује.

Не сме се саопштити јавности тајни податак који носи највиши степен тајности у складу са законом којим се уређује тајност података.“

О б р а з л о ж е њ е

Постојећи члан Предлога није добар из више разлога.

Тако, први став говори о томе да информација може садржати тајне податке (иако би то и иначе могла, па је норма сувишна);

Став 2. сужава значење појма „тајни подаци“ само на оне који су означени као тајни у складу са прописима. На тај начин се проблем не решава, већ само помера у област примене Закона о тајности података, које су и саме проблематичне. Наиме, сасвим су могуће и вероватне ситуације у којима податак јесте означен као тајан, али узбуњивач има разлога да сумња да је то учињено у складу са прописима, као и ситуације у којима узбуњивач једноставно не зна и нема начина да сазна да ли је означавање тајности иницијално учињено у складу са прописима, али сматра да би требало да информацију достави. Решења из Предлога не дају одговор на поступање у таквим ситуацијама, које се релативно често могу очекивати.

Ставови 3, 4. и 5. говоре о редоследу обраћања појединим органима („послодавац“, „овлашћени орган“) које би узбуњивач и иначе морао да поштује.

Став 6. упућује на друге законе у погледу узбуњивања јавности, што је двојачко лоше решење – зато што сами ти закони нису довољно добри или прецизни у погледу информација које се могу обелоданити јавности и зато што се овим (системским) законом не доноси системско решење.

Став 7. не доноси ништа ново – и да нема ове одредбе узбуњивач и друга лица би били дужни да се придржавају мера заштите тајних података.

У вези са овим питањима треба имати на уму да у Србији није извршена ревизија раније одређене тајности података те да се у многим случајевима може догодити да је одређена тајност податка који не испуњава услове за то. Због тога не би било оправдано задржати апсолутну забрану обавештавања јавности о тајним подацима коју садржи Предлог.

Насупрот томе, предложено је другачије решење, као општи стандард за поступање приликом узбуњивања јавности – да се не сме објавити тајни податак ако се сврха узбуњивања постиже и без њега или ако се на тај начин наноси већа штета него да узбуњивања нема. Најзад, задржана је апсолутна забрана

узбуњивања јавности, али само код тајних података највишег степена (уместо садашње апсолутне забране за било који тајни податак).

АМАНДМАН XVIII

Члан 21. мења се и гласи:

„Члан 21.

Послодавац не сме чињењем или нечињењем да стави узбуњивача у неповољнији положај у вези са узбуњивањем.

Стављање у неповољнији положај је свака одлука неповољна по узбуњивача или повезано лице, код које се чин узбуњивања наводи као разлог за доношење одлуке.

Стављање у неповољнији положај јесте и свако друго чињење или нечињење послодавца, после достављања информације, које је неповољно по узбуњивача или повезано лице и за које послодавац не може доказати да није у вези са узбуњивањем.

Одредбе општег акта којима се узбуњивачу ускраћује или повређује право, односно којима се ова лица стављају у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, ништаве су.“

Образложење

Члан 21. Предлога садржи бројне мањкавости које се делимично отклањају овим амандманом. Предлагач у овом члану разрађује један од два прописана облика „штетне радње“. Да подсетимо, штетна радња је дефинисана као „свако чињење или нечињење у вези са узбуњивањем којим се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту као узбуњивач угрожава или повређује право, односно којим се та лица стављају у неповољнији положај“. „Штетна радња“ је већ забрањена у члану 4, без ближе разраде модалитета. У овом члану се она поново забрањује, али се помиње само један од облика штетне радње „стављање у неповољнији положај“ (у ст. 1), док се у ст. 2. помињу и неки други облици штетне радње (ускраћивање права општим актом). У ст. 1. се наводе, примера ради, неке од области у којима се узбуњивач може ставити у неповољнији положај. Међутим, сви ови примери су из области радног права, што може да наведе на погрешан траг, јер се заштита узбуњивача даје и у ситуацијама које уопште нису у вези са радноправним односима – нпр. у вези са пружањем услуга. Решење за тај недостатак могло би да буде навођење и других врста „стављања у неповољнији положај“, али сматрамо да то не би било целисходно. Међутим, највећи проблем постојеће одредбе Предлога јесте то што уопште није објашњено шта ће се сматрати „стављањем у неповољнији положај“.

Из свих тих разлога, сматрамо да би овај члан требало темељно преуредити. При томе смо се трудили да максимално задржимо постојеће одредбе Предлога, тамо где оне имају неко оправдање. Тако се у првом ставу предвиђа забрана послодавцу да стави узбуњивача у неповољнији положај у вези са убуњивањем. То је норма из постојећег ст. 1. Предлога из које су избачени примери. У другом ставу се уводи необорива претпоставка – да је стављање у неповољнији положај свака одлука „послодавца“ која је неповољна за узбуњивача или повезано лице, а код које се изричито наводи као разлог чин узбуњивања (ово правило није постављено у Предлогу закона). На пример, то ће бити оне ситуације када се као разлог за покретање дисциплинског поступка против запосленог изричито наведе чињеница да је пријавио кршење неког прописа. У трећем ставу се поставља опште правило за одређивање да ли је дошло до стављања у неповољнији положај – то ће бити свако чињење или нечињење „послодавца“ које уследи након узбуњивања а за које послодавац не може доказати да није у вези са узбуњивањем. Овде се ради о разним видовима скривене одмазде због узбуњивања. На пример, то може бити ситуација када са запосленим на одређено време, који је узбунио, не буде продужен уговор након истека времена, наводно због престанка потребе за обављањем тих послова. У том случају би постојала сумња да је реч о штетној радњи (одмазди) све док „послодавац“ не докаже супротно – нпр. тиме да није продужио уговоре о раду на одређено време ни са једним запосленим на том радном месту. У последњем ставу (4) је задржана одредба из постојећег ст. 2. Предлога.

А М А Н Д М А Н XIX

У члану 22. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Уместо права на отклањање последица штетне радње (повраћај у раније стање), узбуњивач, односно повезано лице, има право да му суд одреди правичну новчану накнаду.“.

Образложење

Актуелна норма члана 22. Предлога је сувишна. И да ове одредбе нема, узбуњивач би имао право на накнаду штете на основу Закона о облигационим односима. Одредба о накнади штете би имала смисла једино ако се овим законом предвиди неко посебно право за узбуњивача и повезано лице, које је веће од оних права која би они имали применом ЗОО. То се може учинити на описани начин, тако што би било гарантовано да ће у сваком случају, када то захтева, узбуњивач добити правичну новчану накнаду, то јест, да суд неће донети одлуку из чл. 185. ст. 4. ЗОО о „успостављању ранијег стања“, иако је узбуњивач захтевао накнаду у новцу. Увођење овог права је веома корисно за узбуњиваче који би се након свог чина, и поред заштите која би им била пружена у смислу поништења незаконитог

акта, суочили са „тихим бојкотом“ или другим видом одмазде који је тешко недвосмислено доказати.

А М А Н Д М А Н ХХ

У члану 25. у ст. 2. и 3. речи: „за послове правосућа“ замењају се речима: „за послове државне управе“.

О б р а з л о ж е њ е

У претходним амандманима су објашњени разлози због којих је примереније да подзаконске акте у вези са применом овог закона доноси Министарство за државну управу и локалну самоуправу него да то чини Министарства правде.

А М А Н Д М А Н ХХИ

У члану 26. став 2. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Овим законом се уређује поступак заштите узбуњивача. Штетне радње се, између осталог, могу огледати у доношењу појединачних аката послодавца којим се решава о правима, обавезама и одговорностима запосленог по основу рада. Штавише, може се очекивати да ће „послодавци“ управо кроз доношење оваквих аката најчешће вршити одмазду према узбуњивачима (према онима који су у радном односу код њих). Нема доброг разлога због чега би оспоравање управо ових аката било изузето из општег режима заштите узбуњивача, када то већ није учињено са актима који се доносе у другим правно уређеним поступцима.

А М А Н Д М А Н ХХИИ

У члану 29. став 1. реч: „послодавцу“ замењује се речју: „туженом“.

О б р а з л о ж е њ е

Штетну радњу може предузети и друго лице осим „послодавца“, тако да није исправно да се обавеза доказивања одсуства узрочности између узбуњивања и штетне радње везује само за „послодавца“.

А М А Н Д М А Н ХХИИИ

У члану 34. став 1. мења се и гласи:

„Предлогом за одређивање привремене мере може се захтевати да суд одложи правно дејство акта, забрани вршење штетне радње, наложи послодавцу да предузме радњу на коју је овлашћен, ради престанка штетне радње коју врше запослени или друга лица на чије поступање може да утиче, наложи послодавцу предузимање радњи у корист узбуњивача и повезаног лица, као и да наложи отклањање последице проузроковане штетном радњом.“

Образложење

Одредба из Предлога закона је неконзистентна са дефиницијом штетне радње. Штета радња се може извршити како чињењем тако и нечињењем, а могу је вршити како „послодавац“ као тужени, тако и друга лица на чије понашање послодавац може да утиче. Актуелни Предлог закона садржи могућност да се привременом мером забрани нека штетна радња коју тужени активно предузима („чињење“), али не и могућност да се привременом мером наложи туженом да предузме неку радњу у корист узбуњивача или повезаног лица (што би било потребно када се штетна радња огледа у „нечињењу“). Актуелни предлог не говори изричито ни о ситуацији када штетну радњу осим туженог, предузимају и друга лица на чије понашање може да утиче (нпр. други запослени). Актуелна норма такође садржи могућност да се привременом мером тражи „отклањање последице проузроковане штетном радњом“, која би се наизглед могла применити и на ове ситуације. Међутим, то није случај, зато што је ту реч о отклањању последица које су проузроковане штетном радњом, док би привременом мером требало отклонити и узроке – саму штетну радњу.

Предложене допуне имају за циљ да отклоне ове мањкавости. Зато се предлаже да привремена мера може да обухвати захтев према туженом послодавцу да предузме радње на које је ииначе овлашћен, како би спречио да се настави вршење штетних радњи према узбуњивачу од стране других запослених или лица на чије понашање послодавац може да утиче. Друга предложена допуна има за циљ омогући пружање активне заштите узбуњивачу против нечињења. На пример, уколико послодавац врши одмазду према узбуњивачу тако што не доноси решење о годишњем одмору, тако што му не додељује одређене радне задатке и слично, тако што не одлучује о његовом предмету (ако је узбуњивач лице које није запослено код „послодавца“ већ корисник услуга тог органа), суд би привременом мером могао да наложи „послодавцу“ да предузме одређене радње у корист узбуњивача (да донесе решење о годишњем одмору, да му додели радне задатке, да одлучи о његовом предмету итд.).

А М А Н Д М А Н XXIV

Члан 36. мења се и гласи:

„Члан 36.

Надзор над спровођењем овог закона врши управна инспекција.

Инспекција рада и друге инспекције врше надзор над примениом одредаба овог закона које су у вези са примениом других закона из њихове надлежности.“.

Образложење

Одредба Предлога закона је недопустиво непрецизна. Није јасно подељена надлежност између две поменуте инспекције, а није ни одређено на јасан начин да су обе поменуте инспекције надлежне за надзор над примениом свих одредаба закона.

Предложени амандман то решава на следећи начин: у ст. 1. предвиђа се надлежност управне инспекције која је генералне природе (надзор над примениом свих одредаба закона); у ст. 2. се прописује да и друге инспекције, а поготово инспекција рада (за коју је очигледно да има одређене надлежности у вези са радноправним питањима узбуњивача) задржавају надзорна овлашћења над примениом других прописа, као и оних одредаба Закона о заштити узбуњивача које су у вези са примениом тих прописа.

Алтернативно, амандман би се могао допунити тако да се наведу поименце и све друге инспекције које имају одређене надлежности у вези са штетним радњама које се предузимају према узбуњивачима (нпр. у вези са коришћењем услуга здравствених и образовних установа, у вези са односима између пружалаца услуга на тржишту и њихових клијената итд.).

А М А Н Д М А Н XXV

После члана 36. додаје се Глава IVa са називом и називи чланова и чл. 36a и 36b који гласе:

„Глава IVa Награда

Право на награду узбуњивача

Члан 36a

Узбуњивач, чије је откривање информације довело до прибављања јавних прихода или прихода правног лица и предузетника, а тај приход би изостао да није било узбуњивања има право на новчану награду од лица које је остварило приход.

Узбуњивач право да потражује награду стиче од момента прибављања прихода из става 1. овог члана и доношења коначне одлуке у поступку заштите, уколико се такав поступак води.

Награда за узбуњивача се одређује у односу на висину прибављених прихода умањених за нове и непосредне трошкове и према доприносу узбуњивача.

Награда не може бити мања од 1% нити већа од 10% од прибављеног прихода.

Поступак за остваривање награде због прибављених прихода

Члан 36б

Право на награду из члана 36а остварује се подношењем захтева правном лицу или предузетнику који је остварио приход, односно Влади Србије, Влади АП Војводине, градском или општинском већу, уколико је приход остварен за одговарајући буџет или за јавна предузећа, установе и друге организације чији је оснивач Република Србија, територијална аутономија односно локална самоуправа.

О захтеву из става 1. овог члана доноси се решење, применом закона којим се уређује општи управни поступак.

Решењем из става 2. овог члана одређује се рок за исплату награде који не може бити дужи од годину дана.

Одлука о захтеву из става 2. овог члана је коначна у управном поступку и против ње се може покренути управни спор.“.

Образложење

Предлог закона не садржи одредбе на основу којих би узбуњивач могао да стекне право на награду.

Сматрамо да законске концепте и посебна нормативна решења треба сагледати са становишта циља који се жели постићи. У случају узбуњивања и заштите (на и награђивања) узбуњивача, циљ је да се што већи број случајева у којима долази до угрожавања јавног интереса открије и да се отклоне штетне последице угрожавања јавног интереса. Несумњиво је да ће остварењу тог циља бити од помоћи да се људи који су спремни да укажу на кршење закона и штетне појаве по јавни интерес делотворно заштите од прогона. Исто тако, не може бити сумње ни око тога да ће број оних који су спремни да своја сазнања о кршењу закона и штети по јавни интерес поделе са другима бити још већи уколико буду могли да рачунају и на награду у разумном износу, која би била у сразмери са непосредном коришћу коју су донели друштву у целини, тачно одређеном органу или фирми.

Релевантна истраживања, како у Србији тако и у иностранству, показују да је главни мотив узбуњивачког деловања жеља да се ефикасно реши проблем на који узбуњивач указује. Наиме, без обзира на то што ће бити заштићени или награђени, узбуњивачи ће се неминовно суочити са непријатностима на свом радном месту или другде и мораће да утроше део свог слободног времена како би остварили заштиту по Закону. Ма колико био делотворан, Закон никада неће моћи да потре све негативне ефекте отворене или скривене одмазде према

узбуњивачима нити да им надокнади сав уложени труд у заштити јавног интереса.

Због тога, главни аспект рада државних органа није ни пружање привремене или мериторне заштите узбуњивача од непосредне повреде њихових права и интереса, ни награђивање узбуњивача, већ ефикасно поступање по њиховим обавештењима и уверавање како узбуњивача, тако и јавности, да се проблеми на које је указано решавају, како сада, тако и у будућности.

У другом кораку, треба обезбедити да узбуњивач не претрпи штету, односно да добије разумну накнаду за претрпљену штету, како не би имао разлога да жали што је покушао да заштити јавни интерес. У том контексту, давање награде узбуњивачима у неким случајевима такође треба посматрати и као део друштвеноприхваћеног и морално пожељног поступања. Наиме, широко је прихваћено становиште да „поштени налазач“ туђег новца или ствари има право на награду због тога чина. Поштени налазач испуњава своју моралну дужност тиме што ће туђу нађену ствар вратити власнику, а власник ствари испуњава своју моралну дужност тиме што ће наградити поштењеног налазача. У том смислу, нема доброг разлога да се сматра морално неисправним награђивање грађанина захваљујући чијем је обавештењу остварен јавни приход или приход правног лица који би иначе у потпуности изостао.

А М А Н Д М А Н XXVI

Члан 39. мења се и гласи:

„ Члан 39.

Подзаконски акт из члана 17. овог закона министар ће донети у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акт из члана 25. став 3. овог закона министар ће донети у року од два месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Послодавци су дужни да донесу општи акт из члана 16. став 1. овог закона, у року од шест месеци од доношења акта из става 1. овог члана.

Правосудна академија ће у сарадњи са министарством надлежним за послове државне управе спровести програм за стицање посебних знања и стручно усавршавање лица која поступају у вези са заштитом узбуњивача до почетка примене овог закона.“

Образложење

Пошто подзаконски акти не могу сами да се донесу, као што је написано у Предлогу закона, предлаже се промена која би обавезала министра (за послове државне управе) да те акте донесе у одређеном року. Предложен је краћи рок за доношење програма обуке, како би се обезбедило више довољно времена да се тај програм спроведе до почетка примене закона.

Такође, за доношење општих аката „послодаваца“ предложено је амандманом да се рачунају у односу на време доношења подзаконског акта.

Правосудна академија је обавезана да спроведе програм обуке до почетка примене закона.

А М А Н Д М А Н XXVII

Члан 40. брише се.

Образложење

Недавном одлуком Уставног суда, која још није објављена, одредба Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу које је донет поменути Правилник, оглашена је неуставном (чл. 56. ст.4). Објављивање ове одлуке је одложено. Та одлука Уставног суда изискује да се члан 56. Закона о Агенцији за борбу против корупције промени, како би лица која су стекла заштиту на основу њега могла да уживају ту заштиту и даље, без обзира на усвајање овог закона. Пошто ће измене тог члана Закона о Агенцији за борбу против корупције свакако доћи на дневни ред Народне скупштине након усвајања Закона о заштити узбуњивача, када се те измене буду вршиле може се уредити и какав ће бити однос између одредаба тог закона и Закона о заштити узбуњивача, због чега се предлаже брисање постојећег члана 40. Предлога закона.

Иначе, и да ова одлука Уставног суда није донета, сматрамо да Предлог за престанак важења члана 56. ЗАБПК није добар. Наиме, поменути члан тог закона би требало изменити упоредо са доношењем овог закона или у кратком року након тога, како би се прописало поступање Агенције по пријавама кршења закона за које је надлежна, у мери у којој је специфично у односу на одредбе овог закона и овлашћења Агенције. Осим тога, члан 56. Закона о Агенцији се односи и на неке специфичне случајеве пријављивања прекршаја из прописа за које је Агенција надлежна, а не само на заштиту узбуњивача, па не би било оправдано да се у потпуности укине због доношења овог закона.

У вези са овим чланом Предлога, напомињемо да има више прописа који се односе на материју коју ће уредити Закона о заштити узбуњивача. Због тога би требало размотрити измене у сваком од њих, како не би дошло до недоумица у примени. Пропуштена је прилика да се тај посао уради током јавне расправе о нацрту закона. Предуслов за спровођење тих реформи би било да се сагледа које промене прописа долазе у обзир. Таква анализа није вршена, или о њој нема трага у образложењу Предлога, иако смо на потребу да се она изврши указали током јавне расправе. Том приликом смо указали да би „у најмању руку, образложење требало да садржи осврт на то због чега се (не) предлаже промена оних прописа који су донети управо да би се обезбедила заштита узбуњивача, на основу

преорука ГРЕКО (промене у члану 38. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у Закону о државним службеницима и у овде поменутом Закону о Агенцији за борбу против корупције)“.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Зоран Живковић

Владимир Павићевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
4.12.2014. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

920

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим:

А М А Н Д М А Н

У члану 172. став 3. тачка се замењује запетом и додају се речи: "као и надзор над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине."

Образложење

Овим амандманом се омогућује покрајинској грађевинској инспекцији да врши надзор над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине по службеној дужности и по поднесцима странака.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Катарина Ракић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Социјалдемократска партија Србије
4. децембар 2014. године
Београд

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД**

ПРИМЉЕНО: 06. 12. 2014

10/15

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

На основу члана 161. Пословника Народне Скупштине („Службени гласник РС”, бр. 52/10 и 13/11) подносимо амандмане на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи:

АМАНДМАН I

У члану 55. Предлога закона којим се мењају чланови 82-106, у члану 97. став 3. број: „6“ замењује се бројем: „10“

Образложење

Предложеном изменом се повећава однос највишег и најнижег износа доприноса за уређивање грађевинског земљишта по метру квадратном са 1:6 на 1:10, чиме се локалним самоуправама омогућава да износ доприноса пропишу у већем распону тако да се износ доприноса за одређене зоне и одређене намене може умањити десет пута у односу на максимално прописани износ.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Проф. др Владимир Маринковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
4.децембар 2014.године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 55. измењени члан 96. мења се и гласи:

„Члан 96.

За уређивање грађевинског земљишта плаћа се допринос јединици локалне самоуправе на чијој територији је планирана изградња објекта.

Новчана средства добијена од доприноса за уређење грађевинског земљишта користе се за уређивање (припремање и опремање) грађевинског земљишта, прибављање грађевинског земљишта у јавну својину и изградњу и одржавање објеката комуналне инфраструктуре.

Средства добијена од доприноса за уређење грађевинског земљишта користе се према посебном програму који доноси надлежни извршни орган јединице локалне самоуправе.“

Образложење

Потребно је додатно обезбедити транспарентно наменско трошење новца прикупљеног по основу доприноса за уређење грађевинског земљишта, а то се може учинити доношењем посебног програма. Овим се омогућава једноставна контрола и усмеравање свих прикупљених средстава у изградњу и одржавање комуналне инфраструктуре, што сада није увек случај.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Иван Јовановић
Иван Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
04.12.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

95

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 132. у ставу 2. после речи: „овог закона примењују се“ речи: „од 1. јануара 2016. године“ мењају се речима: „од 1. јула 2016. године“.

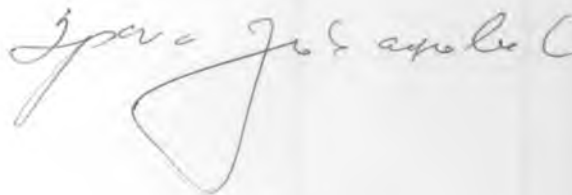
У члану 132. у ставу 3. речи на почетку става: „До 1. јануара 2016. године“ мењају се речима: „До 1. јула 2016. године“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Имајући у виду реално материјално и финансијско стање у великом броју јединица локалне самоуправе у Републици Србији сматрам да је ресорно министарство било сувише оптимистично приликом прописивања рока од годину дана за увођење обавезне електронске комуникације и адекватног софтвера за подршку у овој области. Зато овим амандманом предлажем да се овај рок продужи за додатних шест месеци.

Народни посланик

Драган Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
4.12.2014. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

920

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	359-4328/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим:

А М А Н Д М А Н

У Предлогу Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 107, којим се мења члан 174. основног закона у ставу 1. у тач. 2) после речи: "обавести" бришу се речи: "орган који је донео тај акт и".

Образложење

Предложеним се отклања сумња коме се подноси приговор, који је предвиђен у даљем тексту Предлога закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Катарина Ракић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
5. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

1045

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326		4

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас да вршим **ИСПРАВКУ** амандмана на **члан 55. ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ**, који сам поднео дана **4. децембра 2014. године**, тако да амандман сада гласи:

АМАНДМАН

У члану 55, којим се мењају називи чланова и чланови 82 - 106, у измењеном члану 99, у ставу 14 после речи „у јавној својини“, додаје се зарез и речи „односно привредно друштво, јавно предузеће или друга организација из члана 94 овог закона“.

Образложење

Чланом 99 став 14 предлога о изменама и допунама Закона наведено је да власник грађевинског земљишта у јавној својини и лице коме се грађевинско земљиште отуђује закључују уговор у року од 30 дана од дана доношења одлуке, чиме је недовољно прецизиран орган локалне самоуправе који ће спроводити поступак отуђења што може довести до различитих тумачења и правне несигурности, и чиме се доводи у питање постојање привредних друштава, јавних предузећа, односно других организација која су основана од стране Републике Србије, Аутономне покрајине и локалне самоуправе, а којима су поверени спровођења поступка отуђења грађевинског земљишта. Овим предлогом измена и допуна Закона је изостављено решење из важећег Закона о планирању и изградњи, и то члана 97 став 7 којим је било дефинисано да се тај уговор закључује између јединице локалне самоуправе, Аутономне покрајине, односно Републике, односно привредног друштва, јавног предузећа или друге организације из члана 91 овог Закона. Међутим оснивање таквих организација ипак је дефинисано предлогом

измена и допуна овог Закона, и то чланом 94 став 2, који гласи " Ради обезбеђивања услова за уређивање, употребу, унапређивање и заштиту грађевинског земљишта, Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе може да оснује привредно друштво, јавно предузеће, односно другу организацију или да вршење ових послова обезбеди на други начин, у складу са законом односно статутом.

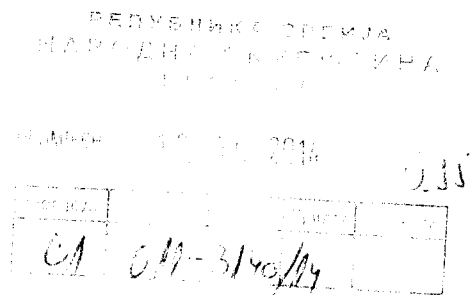
Сматрам да је предложено прецизирање члана 99 став 14 Предлога измена и допуна Закона о планирању и изградњи неопходно и оправдано како би се избегла могућа различита тумачења недовољно прецизне одредбе у погледу надлежности органа за отуђење грађевинског земљишта, такође овакво прецизирање ће Републици Србији, Аутономној покрајини и локалним самоуправама омогућити основ да послове отуђења грађевинског земљишта повере привредном друштву, јавном предузећу, односно другој организацији која су од стране њих и основана.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Жарко Мишић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
18. новембар 2014. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћен текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

Члан 26. став 1. Предлога закона мења се и гласи:

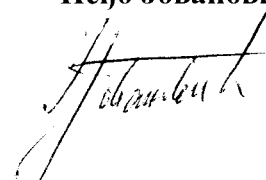
„Поред обавезних елемената из чл. 192. Закона о парничном поступку, тужба за заштиту у вези са узбуњивањем мора да садржи захтев за утврђење да је према узбуњивачу предузета штетна радња са описом и начином предузимања штетне радње. Поред овог обавезног захтева истом тужбом се може тражити:

- 1) забрана вршења и понављања штетне радње;
- 2) уклањање последица штетне радње;
- 3) накнада материјалне и нематеријалне штете;
- 4) објављивање пресуде у средствима јавног информисања о трошку туженог којом је узбуњивачу пружена судска заштита у смислу овог члана“.

Образложење

Предложеним амандманом се члан 26. став 1. усклађује са одредбама Закона о парничном поступку. Утврђење (деклараторни део тужбеног захтева) да је према узбуњивачу предузета штетна радња мора бити обавезни део сваке тужбе за заштиту узбуњивача, јер ако се не утврди да је штетна радња предузета не могу се тражити други видови судске заштите кроз судску одлуку (забрана да се штетна радња понови, уклањање последица, накнада штете, објављивање судске одлуке). Утврђење да је штетна радња предузета је претходно (прејудицијелно) питање од чијег решења зависи да ли узбуњивач може истицати било који од наведених споредних тражења.

НАРОДНИ ПОСЛАННИК
Иеђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

4. децембар 2014. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне („Службени гласник РС”, бр. 52/10 и 13/11) подносимо амандмане на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи:

АМАНДМАН I

У члану 7. Предлога закона којим се мења члан 7. Закона, после става 6. додаје се став 7. који гласи:

"Одредбе става 6. овог члана се не примењују на грађевинске производе за које је посебним прописом који уређују заштиту живота и здравља људи, животне средине, односно заштиту културних добара, утерђен начин стављања у промет, већ се ти производи могу користити искључиво уз признавање у складу са тим посебним прописом."

Образложење

Предложеном изменом се стварају услови да се пропише који грађевински производи морају проћи процедуру признавања.

АМАНДМАН II

У члану 9. Предлога закона којим се додају нови чланови 8а.–8ђ. и називи изнад тих чланова, у новом члану 8б. став 3. и став 8. и у члану 8д. став 3. реч: "инвеститора" се мења речима: "подносиоца захтева".

У члану 9. Предлога закона којим се додају нови чланови 8а.–8ђ. Закона и називи изнад тих чланова речи: „три дана“ замењују се речима: „три радна дана“, а речи: „пет дана“ замењују се речима: „пет радних дана“.

У члану 42, којим се мења члан 56. Закона, члану 81, којим се мења члан 136. Закона и члану 100, којим се мења члан 158. Закона, закона речи: „пет дана“ замењују се речима: „пет радних дана“.

У члану 94. став 3. Предлога закона, којим се мења члан 152. став 4. Закона, испред речи: „дана изврши инспекцијски надзор“ додају се речи: „радна“.

Образложење

Прецизирањем из става 1. предложеног амандмана се омогућава да одређене радње, а пре свега подношење захтева за издавање локацијских услова, може да поднесе и лице које нема статус инвеститора, односно финансијера.

Ставовима 3-5. предложеног амандмана омогућује се спровођење обједињене процедуре у роковима који се прописују Законом, јер се предложеним изменама најкраћи законски рокови од три и пет дана, прописују у радним, а не календарским данима. У пракси је немогуће поступање у кратким роковима, када почињу да теку непосредно пре викенда и/или државног празника, јер у том случају рок истиче или истог дана када је предмет узет у рад или непосредно након тога.

Ову измену је неопходно усвојити пре свега имајући у виду да је прописана прекршајна одговорност надлежног органа и носилаца јавних овлашћења због прекорачења рокова, као и због тога да се омогући имплементација Закона, односно обједињене процедуре у прописаним роковима.

АМАНДМАН III

У члану 39. Предлога закона, којим се додаје нови члан 53а. став 6. брише се.

Образложење

Задржавањем одредбе у ставу 6. овог члана ризикује се увођење нејасноће око тога у којим случајевима се обавезно прибавља локацијских услова, а потенцијално се проширује ова обавеза и на објекте за које објективно нема разлога да та обавеза постоји. Нарочито треба избећи ситуацију да се локацијски услови прибављају за све радове који укључују реконструкцију, адаптацију и санацију објеката.

АМАНДМАН IV

У члану 50. Предлога закона, којим се мењају назив члана и члан 68. у наслову речи "две суседне парцеле" мењају се речима "суседних парцела".

У члану 50. Предлога закона, којим се мењају назив члана и члан 68. у ставу 1. новог члана 68. речи "две суседне парцеле" мењају се речима "суседних катастарских парцела".

Образложење

Овим изменама предупредује могућа нејасноћа у примени закона у вези са тим да ли се одредбе овог закона односе и на спајање три или више парцела истог власника.

АМАНДМАН V

У члану 52. Предлога закона, којим се мења члан 69. у ставу 8. после речи "може се поднети и " додају се речи "уговор о установљавању права службености, односно".

Образложење

Овом изменом се прецизира постојање могућности реализације објеката из става 1. 2. овог члана на основу уговора о праву службености са приватним власницима тог земљишта, што није довољно јасно у овом Предлогу закона.

АМАНДМАН VI

У члану 65. Предлога закона, којим се додаје нови члан 117а. став 2. брише се.

Образложење

У ставу 2. члана 117а. је дато одређење појма идејно решење, које није довољно прецизно. Нарочито треба имати у виду да је и за друге техничке документе предвиђено да ће се њихов садржај уредити подзаконским актом.

АМАНДМАН VII

У члану 66. Предлога закона, којим се мења члан 118. после речи "изградње објеката" додају се речи "и извођења радова".

Образложење

Амандман се подноси ради прецизирања норме, с обзиром да се решење о одобрењу извођења радова не издаје само за изградњу објеката, већ и за неке друге врсте радова (реконструкција, санација).

АМАНДМАН VIII

У члану 67. Предлога закона, којим се додаје нови члан 118а, у ставу 2. после речи "садржи изјаву" додају се речи "главног пројектанта, ".

Образложење

Разлог за подношење амандмана је прецизирање норме ради отклањања нејасноћа у примени у вези са тим да ли пројекат за грађевинску дозволу треба да буде одговарајуће оверен од стране и главног и одговорних пројектаната. Напомињемо да је обавеза да технички документ треба да буде оверен и од стране одговорних пројектаната предвиђена у члану 123. за пројекат за извођење.

АМАНДМАН IX

У члану 74. Предлога закона, којим се додаје нови члан 128а. у ставу 1. речи "техничког документа са пројектним задатком" се замењују речима "извода из пројекта са подацима из пројекта за грађевинску дозволу".

Образложење

Овим се постиже да се одговорност главног пројектанта утврди у вези са оним што је јавни интерес, а то је усаглашеност извода из пројекта са садржајем пројекта за грађевинску доволу, уместо да се законом утврђује одговорност главног пројектанта за сагласност техничког документа са пројектним задатком, што се може уредити уговором између инвеститора и главног пројектанта.

АМАНДМАН X

У члану 79. Предлога закона, којим се мења члан 135. у ставу 1. после речи: "земљишту или објекту и који је" додају се речи: "доставио доказе прописане подзаконским актом којим се ближе уређује садржина и начин издавања грађевинске дозволе и".

У члану 79. Предлога закона, којим се мења члан 135. Закона, у ставу 3. реч: "изузетно, " брише се, а реч: "као" замењује се речју: "Као".

У члану 79. Предлога закона, којим се мења члан 135. после става 9. додаје се нови став 10. који гласи:

"Ако је захтевом за издавање грађевинске дозволе предвиђено прикључење објекта на комуналну или другу инфраструктуру која у тренутку издавања локацијских услова није изведена. што је утврђено локацијским условима, уз захтев за издавање грађевинске дозволе се подноси уговор између инвеститора и одговарајућег имаоца јавних овлашћења којим се утврђују обавезе уговорних страна да, најкасније до истека рока за завршетак радова на објекту за који се тражи грађевинска дозвола, изграде инфраструктуру потребну за прикључење тог објекта на комуналну или другу инфраструктуру."

Досадашњи став 10. постаје члан 11.

Образложење

Предложеним изменама у ст. 1. и 3. овог амандмана ће се олакшати спровођење Закона у посебним случајевима када је потребно обезбедити специфичне доказе у поступку остваривања права на градњу. Један такав случај је када је захтевом за издавање грађевинске дозволе предвиђено прикључење објекта на инфраструктуру која није изграђена. У том случају, доказ који је потребно поднети да би се издала грађевинска дозвола је уговор инвеститора са одговарајућем имаоцем јавних овлашћења којим се уређују обавезе уговорних страна да најкасније до истека рока за завршетак радова изградње инфраструктуру потребну за прикључење објекта који је предмет грађевинске дозволе.

Брисањем речи "изузетно", како је предложено у ставу 2. овог амандмана отклања се недоумица која може настати у примени овог става, обзиром да свако од права на основу кога се гради има равноправни третман.

АМАНДМАН XI

У члану 85. Предлога закона, којим се мења члан 142. Закона, у наслову изнад члана 142. Закона речи "услед промена у току грађења" бришу се.

У члану 86. Предлога закона, којим се мења члан 142. у ставу 1. пре речи: "Ако у току изградње" додаје следећа реченица: "По издавању решења о грађевинској дозволи, инвеститор, у складу са новонасталим финансијским и другим околностима, изменама у доступности комуналне и друге инфраструктуре, ради усаглашавања са пројектом за извођење и из других разлога, може поднети захтев за измену грађевинске дозволе."

У члану 86. Предлога закона, којим се мења члан 142. у ставу 2. после речи "у грађевинској дозволи" брише се тачка и додају речи ", односно изводу из пројекта".

У члану 86. Предлога закона, којим се мења члан 142. у ставу 3. после речи "за грађевинску дозволу" додају се речи ", односно "сепарат пројекта за грађевинску дозволу који се мења", а остатак реченице брише се.

Образложење

Измене се предлажу да би се омогућила измена решења о грађевинској дозволи и пре почетка градње, за случајеве када се потреба за тим јави још током израде техничке документације (пројекта за извођење) или чак и пре тог момента. При томе треба имати у

виду да је законодавац већ препознао могућност да могу постојати разлози да инвеститор мора да сачека са почетком изградње и до две године након издавања грађевинске дозволе ради испуњења разних додатних услова (нпр. прибављања одвојене грађевинске дозволе за прикључак на електроенергетску инфраструктуру, прибављање кредита или других начина финансирања изградње и др.). Предложеном изменом у ставу 2. ће се уредити да обавеза измене грађевинске дозволе постоји само када се ради о измени значајних параметара утврђених у грађевинској дозволи. Предложеном изменом става 3. би се инвеститори ослободили обавезе да достављају цео пројекат за грађевинску дозволу када се мења само један његов део.

АМАНДМАН XII

У члану 89. Предлога закона, којим се мења члан 146. у ставу 1. после речи "јавном превозу" додају се заета и речи "објеката за депонување и сепарацију речних агрегата".

Образложење

Предложеном допуном члана 146. Закона, дало би се овлашћење јединици локалне самоуправе, да својим актом, у складу са законом, ову област уреди и створи услове за увођење комуналног реда на обалама река.

АМАНДМАН XII

У члану 93. Предлога закона, којим се мења члан 151. Закона додаје се став 2. који гласи:

"Став. 7. брише се."

Образложење

Ставом чије брисање се предлаже се ограничава могућност да се подзаконским актом, у складу са чланом 153а, одреди на које објекте се не примењују одредбе овог закона о извођачу радова, одговорном извођачу радова, обавези одређивања стручног надзора и техничком прегледу објекта.

АМАНДМАН XIV

У члану 109. став 1. Предлога закона, којим се мења члан 176, у ставу 1., тачка 1. после речи: "без грађевинске дозволе". додаје се запета и речи "односно ако се објекат гради супротно локацијским условима, односно грађевинској дозволи".

Образложење

Предложеном изменом се омогућује надлежном грађевинском инспектору да обустави радове, ако приликом теренске контроле утврди да се гради супротно локацијским условима или грађевинској дозволи. До сада је грађевински инспектор имао право да обустави градњу само ако се гради без грађевинске дозволе, тако да нису постојали механизми да се обустави градња у случајевима ако је евидентно да се накнадно за објекат који се гради неће моћи издати употребна дозвола (одступање од локацијских услова, спратности и сл.). Имајући у виду да је комплетна контрола грађења пребачена на грађевинског инспектора, неопходно је да се пропишу овлашћења, како се то предлаже овим амандманом.

АМАНДМАН XV

У члану 119. Предлога закона, којим се мења члан 206. Закона, додаје се нови став 2. који гласи:

"У ставу 4. реч: "урбанистички" замењују се речју: "грађевински"."

Образложење

По важећем решењу, прописана је надлежност урбанистичког инспектора да подноси прекршајен пријаве у случајевима у којима не врши контролу он, већ грађевински инспектора, па се предложеним амандманом исправља та грешка.

АМАНДМАН XVI

У члану 122. Предлога закона, којим се додаје нови члан 208а, у ставу 1. додаје се тачка 3. која гласи.

„3) не обавести надлежни орган о завршетку изградње темеља (члан 152. став 3);“

Досадашња тачка 3. постаје тачка 4.

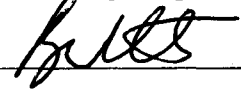
Образложење

Новим концептом издавања грађевинске дозволе се контрола грађења у потпуности пребацује на инспекторе, тако да је неопходно да добију правовремену информацију о завршетку изградње темеља, како би на време извршили контролу да ли су исти изграђени у складу са локацијским условима.

Идентичан прекршај је прописан већећим чланом 208. став 1. тачка 2. за правна лица која не обавесте надлежни орган о завршетку изградње темеља, а пропуштено је да се то проише и за предузетнике који граде објекте и физичка лица која су инвеститори изградње.

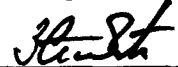
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

проф. др Владимир Маринковић

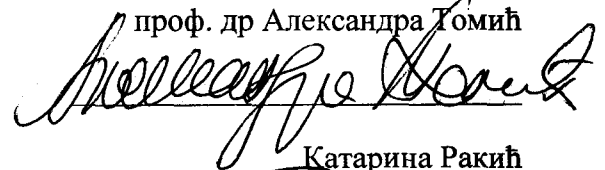

Верољуб Арсић

Зоран Бабић

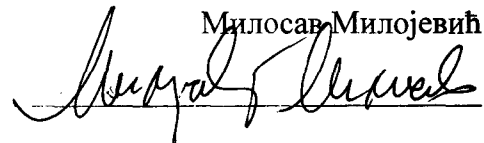
проф. др Александра Томић

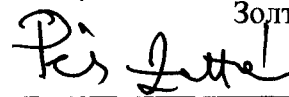
Катарина Ракић

Милосав Милојевић

Золтан Пек

Вијослав Вујић

ВВујић

Иван Јовановић

Иван Јовановић

мр Дејан Раденковић

Дејан Раденковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

10/18

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ**, подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 91. којим се мења постојећи члан 148., у ставу 2. после речи:" за уређивање грађевинског земљишта", додају се речи:" и пројекта за извођење радова."

Образложење

Потребно је законом предвидети обавезу инвеститора да приложити пројекат за извођење радова да би се видело на основу чега је извршен обрачун за плаћање грађевинског земљишта као и да би се исти потврдио односно дала сагласност.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Новица ТОНЧЕВ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
5. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

1045

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326		14

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас да вршим **ИСПРАВКУ** амандмана на члан 52. ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ, који сам поднео дана **4. децембра 2014. године**, тако да амандман сада гласи:

АМАНДМАН

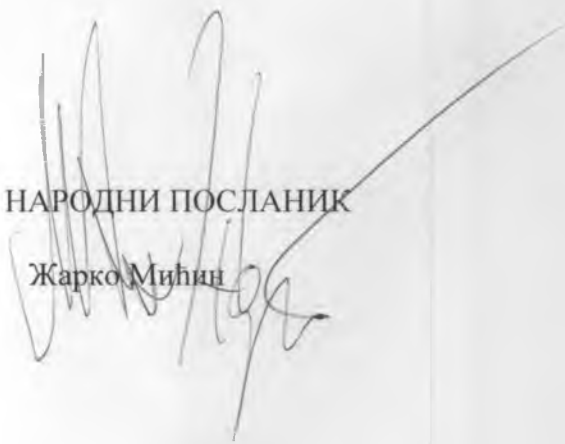
У члану 52, којим се мења члан 69, у измењеном члану 69, у ставу 2 иза речи «20/04 кВ» додају се речи "мерно-регулационих станица за гас код потрошача".

Образложење

Члан 52 Измене закона редефинише члан 69 старог закона. Мерно-регулационе станице представљају комад опреме који је у власништву дистрибутера, а који се поставља у близини потрошача, најчешће на парцели неке фабрике и слично. Стриктно гледано, и кућни сетови (који се монтирају на зид куће или у баштама) представљају мерно-регулационе станице и чак се за њихово постављање може тражити издвајање парцеле. Проблем може да настане када Инвеститор одлучи да се мерно-регулациона станица уклони из било ког разлога (не користи гас, проширује фабрику,.....). Опрема се лако уклања, али остаје проблем шта са парцелом која је у власништву дистрибутера гаса?

Зато предлажемо да се мерно-регулационе станице третирају као комад опреме и да се за њихово постављање не тражи формирање парцеле.

Напомињем да се овде не ради о мерно-регулационим станицама које снабдевају насеља (тзв. широку потрошњу), јер су то објекти сталног карактера и намене.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Жарко Мићин

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКЕ НАПРЕДНЕ СТРАНКЕ
4.12.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије подносим амандман, на Предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи

А М А Н Д М А Н

У члану 97. После става 4. додају се ст. 5. и 6. који гласе:

„Уколико су инвеститору приликом техничког прегледа дате примедбе на извршене радове од стране Комисије за технички преглед објеката, он има обавезу да те примедбе отклони у најкраћем року и то не дужем од време предвиђеног за извођење те врсте радова описаних у примедбама.

Уколико инвеститор у задатом року не изврши исправке по примедбама, купац непокретности, уколико је купац регулисао све обавезе према инвеститору по основу уговора о промету непокретности, у таквим случајевима има право да у име инвеститора пријави поновни технички преглед уз отклањање свих недостатака даих по примедбама, односно право да заврши све потребне процедуре за добијање употребне дозволе и књижење непокретности која је је предмет техничког прегледа.“ Досадашњи став 5. постаје став 7.

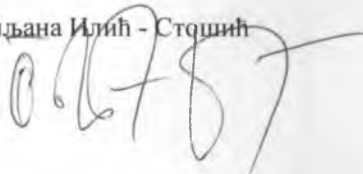
Образложење

Велики број несавесних инвеститора је знајући да нема законских обавеза везаних за рок за поновно пријављивање техничког прегледа одобравао усељавање станара у стамбене пословне објекте који су били предмет техничког прегледа иако ти објекти нису добили позитивно мишљење на техничком прегледу.

Допуна овог члана решила би проблем који је често присутан у станоградњи, а то је да један те исти инвеститор гаси и оснива ново предузеће за исту делатност избегавајући купце станова, успркос њиховим извршеним обавезама по основу плаћања, без могућности да укњиже своју имовину.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Биљана Илић - Стошић

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Biljana Ilic-Stosic', written over the printed name.

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

940

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

4. децембар 2014. године

Београд

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-426/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи подносимо:

А М А Н Д М А Н И

На члан 67. којим се додаје назив члана и члан 118а

У предложеном новом члану 118а после става 1. додаје се став нови став 2. који гласи:

„Пројекат за грађевинску дозволу садржи пројекат (или сепарат пројекта) обезбеђења темељног ископа.“

Образложење

Пракса је показала да инвеститори изградњу објекта почињу на основу грађевинске дозволе, издате на основу идејног пројекта и пријаве радова, без главног пројекта, посебно главног пројекта обезбеђења темељне јаме и суседних објеката, чиме долази до угрожавања безбедности објекта и његове околине и живота и здравља људи.

Такође се дешава да инвеститори достављају пројекат обезбеђења темељне јаме, који није адекватан, тј. не одговара стварном стању на терену. На пр. пројекат је урађен за обезбеђење темељне јаме шиповима, а на терену се изводе радови на обезбеђењу армирано - бетонским зидовима.

Тиме што оваква ситуација није посебно законом регулисана, грађевински инспектор је приморан да примени одредбе чланова који се односе на одступање од грађевинске дозволе, да да инвеститору рок до максималних 30 дана за измену документације, па тек онда решењем наложи уклањање ових радова, што је подстицај за инвеститора, а онемогућавање инспектора да ефикасно предузме мере на спречавању настанка опасности.

На основу наведеног предлагемо да пројекат обезбеђења темељне јаме буде саставни део пројекта за грађевинску дозволу.

А М А Н Д М А Н II

На члан 109. којим се мења члан 176.

У члану 176. у ставу 1. после тачке 5) додаје се нова тачка б) која гласи:

„ наложи решењем обуставу радова када утврди да је грађење објекта започето без достављених доказа о регулисаној обавези плаћања доприноса за уређивање грађевинског земљишта и одреди рок за доставу доказа;“

После става 2. додају се нови ст. 3, 4. и 5. који гласе:

„Решења донета у поступку инспекцијског надзора грађевински инспектор доставља прибијањем на огласну таблу надлежног органа и прибијањем на објекат који се гради, односно употребљава, што се констатује забелешком инспектора о времену и месту доставе на решењу.

Забелешка из става 3. овог члана садржи све релевантне податке о дану, месту и врсти објекта као и о имену инвеститора или извођача радова.

Решење из става 3. овог члана сматра се уредно достављеним даном прибијања на огласну таблу надлежног органа и прибијањем на објекат који се гради, односно употребљава.“

Образложење

Предлог је дат у циљу максималног повећања ефикасности грађевинске инспекције и спречавања бесправне градње у самом почетку изградње објекта.

Доставља решења путем ЈП „Пошта Србије“ на адресу инвеститора траје 7-10 дана на територији општине, а уручење ван територије општине уме да потраје и преко две недеље. За то време се најчешће наставља изградња и то још брже него на почетку. Због свега наведеног, губи се смисао кратких рокова и налагања хитних мера од стране грађевинског инспектора. Осим тога, предмет поступка је извођење грађевинских радова на локацији где се налази објекат, те утврђивање тачне адресе инвеститора није од утицаја на решавање предмета.

А М А Н Д М А Н III

На члан 110. којим се мења члан 177.

У члану 177. додаје се нови став 3. који гласи:

„Писмени отправак решења из става 1. тачка 1. доставља се прибијањем на објекат који се гради.“

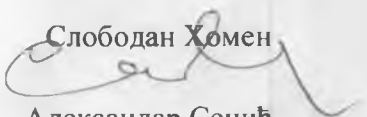
Образложење

Мишљења смо да би било изузетно корисно увести у Закон одредбу по којој се уручење управних аката донетих у случају када је угрожена безбедност објекта и његове околине и живот и здравље људи, без обзира да ли се ради о бесправној градњи или

извођењу радова на основу грађевинске дозволе, врши прибијањем на објекат, јер се инсистирањем на личном уручењу поштом, које дуго траје, само одлаже предузимање хитних мера, односно да се уручење у овим случајевима врши на начин који је законом предвиђен за уручење Н.Н. лицу.

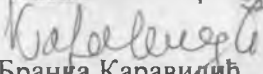
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

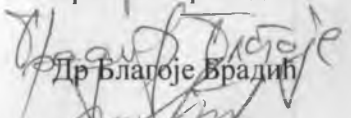

Марко Туришић

Слободан Хомен

Александар Сенић

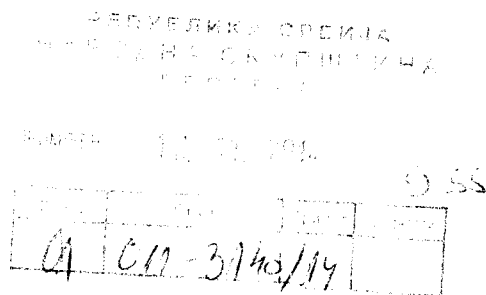

Биљана Хасановић Кораћ

Бранца Каравидић

Др Благоје Брадић

Проф. др Нинослав Стојадиновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
18. новембар 2014. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

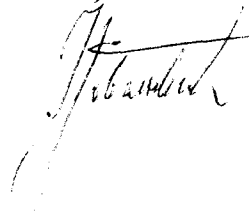
У члану 32. Предлога закона став 2. мења се и гласи:

„Предлог за одређивање привремене мере може се поднети пре покретања судског поступка, приликом покретања судског поступка као саставни део тужбе, у току трајања судског поступка, као и по окончању судског поступка све док извршење не буде спроведено“.

Образложење

Предложеним амандманом се члан 32. у ставу 2. усклађује са одредбама Закона о парничном поступку. Привремена мера је у судској пракси најчешће садржана у тужби тако да се одређивање привремене мере најчешће тражи приликом покретања судског поступка. Стога се мора интервенисати у предложеном члану, који ову процесну могућност пропушта да предвиди и регулише, јер би се на тај начин ускратило право тужиоцу на процесну могућност којом он има право да располаже у поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Иеђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
18. новембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Београд, 18. новембар 2014. године

555

Број	Датум	Потпис	Место
09	08.11.14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 2. став 1. тачка 2) Предлога закона мења се и гласи:

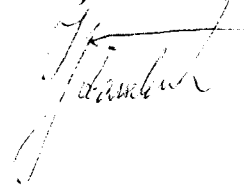
„ 2) „узбуњивач“ је физичко лице које изврши узбуњивање у вези са својим радним ангажовањем, поступком запошљавања, коришћењем услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословном сарадњом, правом власништва на привредном друштву и у другим ситуацијама у којим је узбуњивање извршено због повреде јавног интереса“.

Образложење

Предложеним амандманом се у чл. 2. тач. 2. другог става Закона о заштити узбуњивача проширује круг зашћених лица која по одредбама истог закона имају легитимацију узбуњивача. То значи да узбуњивач може бити и свако физичко лице које се нађе у ситуацији да изврши узбуњивање због повреде јавног интереса оди. коруптивног деловања. Таквих ситуација у нашем друштву у којем је корупција присутна са тендеицијом да буде још већа, а самим тим и опаснија по друштво и правни систем, има много више од иабројених случајева у предложеном тексту чл. 2. закона. Предложеним амандманом се задржава потреба да се иаведу облици повреде јавног интереса као иајостљивији случајеви у којим се узбуњивање врши због повреде јавног интереса (радио ангажовање, запошљавање, коришћење услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословна сарадња, право власништва на привредном друштву).

Међутим, повреда јавног интереса због којег је извршено узбуњивање није везана само за наведене облике јер се та повреда може десити и у вези са правом власништва над предузетничком радњом оди. код предузетника а не само код привредног друштва (који је иначе наведеи у тач. 3. истог члана овог закона), затим код одређеног броја и форми удружења грађана и сл. Стога се предложеним амандманом постиже већи обим права на заштиту било код физичког лица које се нађе у ситуацији да изврши узбуњивање због повреде јавног интереса.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
2. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

СДС

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносимо следеће амандмане

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 24., став 6. мења се и гласи:

„У досадашњем ставу 8. који постаје став 11. реч: „само“ брише се.“

Образложење

Предложеним изменама се исправља техничка грешка, јер у важњем пропису управо стоји реч само, не саме.

АМАНДМАН II

У члану 38. став 3. мења се и гласи:

У досадашњем ставу 4. који постаје став 2. речи: „локацијске дозволе“ замењују се речима: „локацијских услова“.

Образложење

Предложеним изменама се исправља техничка грешка, јер у важњем пропису управо стоји реч надлежан, не надлежни.

АМАНДМАН III

У члану 70. став 2 мења се и гласи:

„У ставу 5. речи: „главног“ и „главном“ бришу се, а после речи: „пројекта“ и „пројекту“ додају се речи: „за извођење“.

Образложење

Предложеним изменама се исправља техничка грешка, јер у важњем пропису управо стоји реч главног, не главни.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Јована Јовановић

Гордана Чоуић

мр Александра Јерков

Александар Јерков

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПОСЛАНИЧКА ГРУПА
СРПСКА НАПРЕДНА СТРАНКА
04.12.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

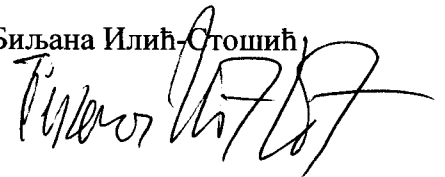
Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Обавештавам Вас да повлачим из процедуре амандман који сам поднела на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи**, заведен под бројем 03 351-4326/14 од 03.12.2014. године, на члан 97. којим се мења члан 155.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Биљана Илић-Стошић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

Датум: 04. 12. 2014

955

Број	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи**, подносимо следћи амандман:

А М А Н Д М А Н

Након члана 24. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи додаје се нови члан 24а који гласи:

"Назив члана и члан 36. мењају се и гласе:

8. Израда документације просторног и урбанистичког планирања

Члан 36.

Документацију просторног и урбанистичког планирања под условима прописаним овим законом, може да израђује јавно предузеће, односно друга организација коју оснује јединица локалне самоуправе за обављање послова просторног и урбанистичког планирања, као и привредна друштва, односно друга правна лица, која су уписана у одговарајући регистар за обављање послова просторног и урбанистичког планирања и израде планских докумената.

Израдом просторних, односно урбанистичких планова руководи одговорни планер, односно одговорни урбаниста. Израдом докумената за спровођење просторних планова руководи одговорни планер.

Просторне планове, генерални урбанистички план, план генералне регулације за насељено место које је седиште јединице локалне самоуправе и докумената за спровођење просторних планова, израђује правно лице из става 1. овог члана које има овлашћење министарства надлежног за послове просторног планирања и урбанизма, а које има стручне резултате и испуњава минималне услове, и то:

- 1) израда најмање пет просторних планова и пет генералних урбанистичких планова или планова генералне регулације за насељено место које је седиште локалне самоуправе;
- 2) најмање 10 запослених лица високе стручне спреме различитих струка са лиценцом, од којих су три из струке просторног планирања, три из струке архитектуре, два из струке грађевинарства, односно један из струке заштите животне средине, технологије, саобраћаја, електротехнике, пејзажне архитектуре, машинства или других сродних струка;
- 3) техничка опремљеност, рачунари са лиценцираним софтвером за обраду текста и графике и најмање два плотера и један скенер а0 формата.

Министар утврђује испуњеност услова из става 3. овог члана и доноси решење о овлашћењу за израду просторних планова, генералног урбанистичког плана, плана генералне регулације за насеље које је седиште локалне самоуправе и докумената за спровођење просторних планова.

Ако правно лице не испуњава услове из става 3. овог члана дуже од 6 месеци, решење се укида.

Решење се објављује у "Службеном гласнику Републике Србије" и издаје се на рок од две године.

Овлашћење из става 3. овог члана није потребно за израду плана генералне регулације за насеље које није седиште локалне самоуправе, плана детаљне регулације и урбанистичко-техничких докумената.

Министар надлежан за послове просторног планирања, односно урбанизма ближе прописује начин, поступак и садржину података за утврђивање испуњености услова за издавање овлашћења за израду просторних планова, генералног урбанистичког плана, плана генералне регулације за насељено место које је седиште локалне самоуправе и докумената за спровођење просторних планова, као и начин, услове и критеријуме за одређивање цена израде планских докумената и докумената за спровођење просторних планова."

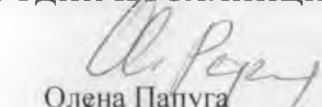
О б р а з л о ж е њ е

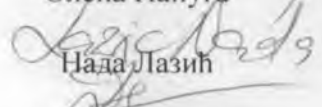
Досадашње законско решење по коме израдом просторних и урбанистичких планова може да се бави правно лице уписано у одговарајући регистар није дало одговарајуће резултате. Наиме, под уписом у одговарајући регистар подразумева се привредно друштво са ограниченом одговорношћу уписано у Агенцији за привредне регистре. Ово привредно друштво може бити и једночлано, с тим да нису ближе уређени услови приликом расписивања поступка јавних набавки за израду планских докумената, односно документације просторног и урбанистичког планирања. То је у пракси довело до случајева да се цене за израду документације просторног и урбанистичког планирања смањују до нивоа да апсолутно није могуће урадити квалитетно ове послове. Последица овог је да нелојалном конкуренцијом "фантомске фирме" које немају капацитете угрожавају предузећа која имају вишедеценијски традицију и која су практично изнела просторно планирање и урбанизацију Србије у последњих 50 година. Највећа предузећа, и то: ЈП "Завод за урбанизам Војводине" Нови Сад, ЈУП "Урбанистички завод Београда", ЈП

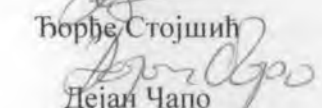
"Завод за урбанизам Ниш", ЈП "Дирекција за урбанизам Крагујевац", ЈП "Урбанизам" Завод за урбанизам Нови Сад, као и друга предузећа су директно угрожена оваквим стањем. У том смислу, предлаже се измена постојећег члана 36. Како би се увела овлашћења за израду планских докумената од кључне важности за Републику Србију, аутономну покрајину, као и јединице локалне самоуправе градове. Овим би се увео институт овлашћења, колоквијално "лиценци за правна лица" где би се оценио кадровски, материјални, технички и финансијски капацитети предузећа која конкуришу за израду најсложенијих планских докумената. Тиме би се најефикасније спречиле манипулације које су се до сада дешавале на тржишту, које у овом делу мора да има механизме регулације и не може бити препуштено дерегулације и законима понуде и тражње. Ове манипулације су нарочито уочене у периоду после суспендовања Одлуке о препорученим минималним ценама за израду планских докумената коју је донела Инжењерска комора Србије. Предложеним оравним институтом, министар надлежан за послове просторног планирања, односно урбанизма би ближе подзаконским актом прописао начин, поступак и садржину података за утврђивање испуњености услова за издавање овлашћења за израду просторних планова, генералног урбанистичког плана, плана генералне регулације за насељено место које је седиште локалне самоуправе и докумената за спровођење просторних планова, као и начин, услове и критеријуме за одређивање цена израде планских докумената и докумената за спровођење просторних планова

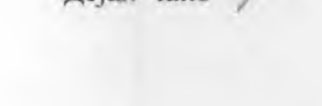
Ова интервенција државе је неопходна и никако неће погоршати услове пословања у Србији, тим пре, јер ће увести преко неопходан ред у сектору просторног планирања и урбанизма и спречити да се најсложенији плански документи раде од стране правних лица која за то немају капацитете, а формално су испунили услове у поступцима јавне набавке, када се по правилу претежно оцењују рок и цена израде. Често је случај да се рокови пробијају, а да наручилац нема ефикасне правне и финансијске механизме да надокнади штету коју проузрокују "фантомске фирме".

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

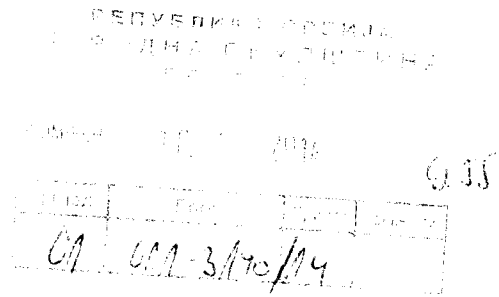

Олена Папуга

Нада Лазич

Борђе Стојић

Дејан Чапо

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
18. новембар 2014. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 23. Предлога закона став 6. мења се и гласи:

„У поступку пред судом по тужби за заштиту у вези са узбуњивањем сходно се примењују одредбе Закона о парничном поступку којим се уређују посебни поступци, а који од посебних поступака ће бити примењен на коикретну ситуацију зависи од начина и облика узбуњивања“.

Образложење

Предложеним амандмаиом се прецизије и јасније регулиште поступак у коме се остварује судска заштита узбуњивача. Предлагач је дао само једну процесно-правну могућност вођења поступка у коме се остварује судска заштита узбуњивача а то је посебни поступак у радним споровима. Међутим, узбуњивање не мора увек да буде (и ако најчешће јесте) везано за радно-правни статусе и радне односе. Узбуњивањем се може указати на коруптивна деловања и у другим областима и ситуацијама које нису везане за радне односе као што су пословни односи у привреди, заштити здравља људи, заштити животне средине и др. Сви ти начини узбуњивања морају равноправно и једнако уживати судску заштиту.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

970

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
СМ	351-4326/14		У

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, члан 10. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Није потребно и ничему не би служило да документи просторног и урбанистичког планирања садрже мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље, као и податке о подручјима и зонама објеката од посебног значаја и интереса за одбрану земље, већ планови у целини треба да буду урађени у складу са условима које у поступку припреме за израду плана од министарства надлежног за послове одбране прибави орган надлежан за израду плана. Самим тим није ни потребан посебан прилог који се односи на посебне мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље као саставни део плана.

А М А Н Д М А Н II

Члан 13. мења се и гласи:

„Члан 13.

У члану 15. став 1. тач. 2) и 9) мењају се и гласе:

„2) оцену постојећег стања;“

9) мере заштите, уређења и унапређења природних добара и непокретних културних добара;“

Тачка 11) брише се.

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Извештај о стратешкој процени утицаја на животну средину је саставни део документационе основе планског документа.““

Образложење

Избацивањем недефинисане скраћенице SWOT, проширује се стручна платформа за аналитички рад, уместо ограничења насталог као последица неуспелог покушаја дефинисања једне једине методологије анализе постојећег стања, при том некритички преузете из праксе маркетинга.

АМАНДМАН III

Члан 14. мења се и гласи:

„Члан 14.

У члану 18. став 1. тач. 2) и 10) мењају се и гласе:

„2) оцену постојећег стања;

10) мере заштите, уређења и унапређења природних добара и непокретних културних добара;“

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Извештај о стратешкој процени утицаја на животну средину је саставни део документационе основе планског документа.““

Образложење

Избацивањем недефинисане скраћенице SWOT, проширује се стручна платформа за аналитички рад, уместо ограничења насталог као последица неуспелог покушаја дефинисања једне једине методологије анализе постојећег стања, при том некритички преузете из праксе маркетинга.

АМАНДМАН IV

Члан 16. мења се и гласи:

„Члан 16.

После члана 20. додаје се члан 20а, који гласи:

„Члан 20а

Уређајна основа за село се израђује обавезно за села која немају донет плански документ са детаљношћу која је потребна за издавање локацијских услова и саставни је део просторног плана јединице локалне самоуправе.

Кад се Уређајна основа за село израђује пре или након донетог просторног плана њихова израда и доношење се врши у складу са одредбама овог закона које се односе на израду и доношење урбанистичког плана.

Уређајна основа за село спроводи се директно издавањем локацијских услова, а садржи нарочито:

- 1) границу просторног обухвата;
- 2) детаљну поделу подручја на просторне целине у односу на њихову намену;
- 3) приказ грађевинског подручја (катастарских парцела);
- 4) приказ површина јавне намене;
- 5) регулацију и нивелацију;
- 6) правила уређења и грађења по просторним целинама;
- 7) друге детаљне услове коришћења, уређења и заштите простора и објеката.

Уређајна основа за село се израђује у сврху просторног развоја села и подстицања његовог одрживог развоја, уважавајући типолошке и морфолошке различитости, а нарочито:

- 1) геоморфолшке (равничарска, долинска, брдска, планинска и др. села),
- 2) регионалне и традиционалне (збијен, разбијен тип села, повремено и стално насељена села, напуштена села), као и
- 3) друге различитости.

Изузетно до доношења уређајне основе за село из става 1. овог члана, локацијски услови се могу издати на основу општих правила уређења и грађења, и то за објекте који по својој намени, величини и капацитетима не

мењају намену и изглед простора и који немају негативни утицај на околно подручје, а нарочито за:

1) изградњу нових објеката у непосредној близини постојећих или срушених објеката,

2) реконструкцију постојећих објеката или нове изградње на истој катастарској парцели.””

Образложење

Овим решењем се омогућава да се Уређајне основе за села, осим као саставни део просторног плана јединице локалне самоуправе, израђују као засебан плански документ и да буду донете на начин и по процедури као урбанистички план. На тај начин се отвара могућност да се и пре доношења нове генерације просторних планова, плански уреде многа села за које досадашњи просторни планови нису садржали Шематске приказе уређења.

АМАНДМАНУ

Члан 17. мења се и гласи:

„Члан 17.

Члан 21. мења се и гласи:

„Члан 21

Просторни план подручја посебне намене доноси се за подручја која захтевају посебан режим организације, уређења, коришћења и заштите простора, пројекте од значаја за Републику Србију или за подручја одређена Просторним планом Републике Србије, или другим просторним планом, а нарочито за:

1) подручје са природним, културно-историјским или амбијенталним вредностима;

2) подручје са могућношћу експлоатације минералних сировина;

3) подручје са могућношћу коришћења туристичких потенцијала;

4) подручје са могућношћу коришћења хидропотенцијала;

5) за изградњу објеката за које грађевинску дозволу издаје министарство надлежно за послове грађевинарства или надлежни орган аутономне покрајине.

Извештај о стратешкој процени утицаја на животну средину је саставни део документационе основе планског документа.

На изградњу електроенергетске преносне и дистрибутивне мреже и електронске комуникационе мреже и уређаја, које су у функцији изградње објеката или уређења простора предвиђених просторним планом подручја посебне намене, а налазе се изван обухвата тог плана, могу се применити и одредбе из чл. 69. и 217. овог закона.”“

Образложење

Није потребно, а ни правно ни стручно утемељено, да Влада сама утврђује да ли су неки пројекти од значаја за Републику Србију или нису, те су предложеним другим решењима у члану 17. довољно дефинисани критеријуми за одлучивање о потреби израде Просторног плана подручја посебне намене.

А М А Н Д М А Н VI

Члан 19. мења се и гласи:

„Члан 19.

У члану 23. став 1. брише се.

Став 2. мења се и гласи:

„Генерални урбанистички план се доноси за насељено место, које је у складу са Законом о територијалној организацији Републике Србије („Службени гласник РС”, број 129/07), утврђено као град, односно град Београд.”“

Образложење

Брисањем овог става оставља се могућност да се и на основу Генералног урбанистичког плана могу издати одговарајући локацијски услови, што је за бројне ситуације у нашим градовима могуће (већ изграђени делови градива, са уређеном регулацијом и без посебних ограничења за изградњу), а сасвим је у духу покушаја поједностављена и убрзања процедура којима овај Закон тежи.

А М А Н Д М А Н VII

Члан 22. мења се и гласи:

„Члан 22.

„У члану 30. став 1. мења се и гласи:

Правила уређења садржана у просторном плану подручја посебне намене, просторном плану јединице локалне самоуправе и урбанистичким плановима садрже нарочито: "

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) услове и мере заштите природних добара и непокретних културних добара и заштите природног и културног наслеђа, животне средине и живота и здравља људи;“

У тачки 5) реч: „посебне“ брише се.

Тачка 6) мења се и гласи: „попис објеката за које се пре санације или реконструкције морају израдити конзерваторски или други услови за предузимање мера техничке заштите и других радова у складу са посебним законом;““

Образложење

Ако се остави се могућност да се и на основу Генералног урбанистичког плана могу издати одговарајући локацијски услови (Амандмани 6. и 11.), што је за бројне ситуације у нашим градовима могуће (већ изграђени делови градова, са уређеном регулацијом и без посебних ограничења за изградњу), овим амандманом се јасно дефинише да сви урбанистички планови морају да имају правила уређења на основу којих се могу издати локацијски услови за делове подручја за која није предвиђена обавезна даља урбанистичка разрада, а сасвим је у духу покушаја поједностављена и убрзања процедура којима овај Закон тежи.

АМАНДМАН VIII

Члан 26. брише се.

Образложење

Није потребно и ничему не би служило да документи просторног и урбанистичког планирања садрже мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље, као и податке о подручјима и зонама објеката од посебног значаја и интереса за одбрану земље, већ планови у целини треба да буду урађени у складу са условима које у поступку припреме за израду плана од министарства надлежног за послове одбране прибави орган надлежан за израду плана. Самим тим не треба као саставни део плана да постоји посебан прилог који би се односио на посебне мере уређења и припреме територије за потребе одбране земље.

А М А Н Д М А Н И Х

Члан 36. мења се и гласи:

„Члан 36.

После члана 51. додаје се назив члана и члан 51а, који гласе:

„16. 5а Главни урбаниста

Члан 51а

Главни урбаниста координира израду планских докумената и врши координацију рада између органа надлежног за послове урбанизма и јавних предузећа и других институција укључених у поступке израде и доношења планских докумената.

Главни урбаниста је по функцији председник комисије за планове.

Главног урбанисту именује скупштина општине, односно града, односно града Београда, на период од четири године.

Главни урбаниста може бити лице са стеченим високим образовањем, односно смером на академским студијама другог степена (дипломске академске студије-мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним академским студијама у трајању од најмање пет година у области архитектуре и одговарајућом лиценцом издатом у складу са овим законом и најмање десет година радног искуства у области урбанистичког планирања и архитектуре.

Скупштина општине, односно града, односно Скупштина града Београда, ближе уређује положај, овлашћења, као и права и дужности главног урбанисте.””

Образложење

Овим амандманом оставља се могућност да, осим градова и града Београда, и друге локалне самоуправе одреде и поставе свог главног урбанисту, који би имао значајну стручну улогу у координацији израде планских докумената и рада органа надлежног за послове урбанизма и јавних предузећа и других институција укључених у поступке израде и доношења планских докумената.

А М А Н Д М А Н И Х

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

У члану 52. став 1. после речи: „планских докумената,“ додају се речи: „стручне провере усклађености урбанистичког пројекта са планским документом и овим законом,“.

После става 5. додаје се нови ст. 6. који гласи:

„Средства за рад Комисије обезбеђују се у буџету јединице локалне самоуправе.“

У ставу 6. који постаје став 8, после речи: „одређује се“ додају се речи: „подзаконским актом који доноси министар надлежан за послове просторног планирања и урбанизма и.“”

Образложење

Изостављањем става да иста лица могу бити именована у Комисију највише два пута узастопно, обезбеђује се континуитет рада Комисија, а оставља се надлежном органу да сам одлучује о квалитету рада чланова Комисије и о потреби њиховог поновног именовања и даљег укључивања у рад Комисије.

АМАНДМАНХИ

Члан 43. мења се и гласи:

„Члан 43.

Члан 57. мења се и гласи:

„Члан 57.

Локацијски услови се издају на основу просторног плана подручја посебне намене и просторног плана јединице локалне самоуправе, за делове територије у обухвату плана.

Локацијски услови се издају на основу генералног урбанистичког плана или плана генералне регулације, за делове територије за које није предвиђена дања урбанистичка разрада.

Локацијски услови се издају на основу плана детаљне регулације.

Уколико је планским документом предвиђена израда урбанистичког пројекта, или је урбанистички пројекат израђен по захтеву инвеститора, локацијски услови се издају на основу тог планског документа и урбанистичког пројекта.

Уколико је за подручје, на коме се налази катастарска парцела за коју је поднет захтев за издавање локацијских услова, предвиђена обавеза даље планске разраде, а такав плански документ није донет у року прописаним чланом 27. став 6. овог закона, локацијски услови издају се на основу подзаконског акта којим се уређују општа правила парцелације, уређења и грађења, и на основу постојећег планског документа који садржи регулациону линију.

Локацијски услови из става 5. овог члана обавезно садрже: класу и намену објекта, положај објекта у односу на регулационе линије, дозвољени индекс заузетости парцеле, дозвољену висину објекта, бруто развијену грађевинску површину објекта (БРГП), услове и начин обезбеђења приступа парцели и простора за паркирање возила.

Локацијски услови важе 12 месеци од дана издавања или до истека важења грађевинске дозволе издате у складу са тим условима, за катастарску парцелу за коју је поднет захтев.

По издавању локацијских услова подносилац захтева може поднети захтев за измену једног или више услова за пројектовање, односно прикључење објекта на инфраструктурну мрежу у ком случају се врши измена локацијских услова.”

Образложење

И на основу Генералног урбанистичког плана се за бројне ситуације у нашим градовима (већ изграђени делови градива, са уређеном регулацијом и без посебних ограничења за изградњу) могу издати одговарајући локацијски услови, те се овим амандманом јасно дефинише да се локацијска дозвола може издати на основу сваког важећег урбанистичког плана за делове подручја за која није предвиђена обавезна даља урбанистичка разрада, а сасвим је у духу покушаја поједностављена и убрзања процедура којима овај Закон тежи.

АМАНДМАН XII

Члан 54. брише се.

Образложење

Није корисно гашење Републичке агенције за просторно планирање, јер иста има значајну стручну улогу у координацији израде државних просторних планова, усклађивању планова и њиховој међусобној повезаности, као и важан учинак у остваривању међународне сарадње у области хармонизације стратешких и планских докумената за регион и европско окружење.

А М А Н Д М А Н XIII

Члан 87. мења се и гласи:

„Члан 87.

У члану 144. став 1. после речи у загради: „соларни колектори“ речи: „и сл.“ бришу се.

После речи „електронске комуникације и сл.“ додају се речи: „радови на одржавању, поправке и замена опреме на објектима ветроелектрана који се изводе без грађевинских радова (замена елиса, замена гондола, замена одређених уређаја и њихових делова);““

О б р а з л о ж е њ е

Није потребно компликовање процедура и дозвола за соларне колекторе, без обзира да ли је предвиђено њихово укључивање у мрежу или не, с обзиром на једноставност њихове технологије и отсуство било каквих негативних утицаја на простор и окружење.

А М А Н Д М А Н XIV

Члан 88. мења се и гласи:

„Члан 88.

У члану 145. став 1. мења се и гласи:

„Грађење објеката из члана 2. тач. 24), 24а) и 27) овог закона, извођење радова на инвестиционом одржавању објекта и уклањању препрека за особе са инвалидитетом, изградња секундарних, односно дистрибутивних мрежа комуналне инфраструктуре у оквиру постојеће регулације улица, као и уређење саобраћајница у оквиру постојеће регулације улица, реконструкција, адаптација, санација, промена намене објекта без извођења грађевинских радова, промена намене уз извођење грађевинских радова, извођење радова на раздвајању или спајању пословног или стамбеног простора, уградња унутрашњих инсталација (гас, струја, вода, топлотна енергија и сл.) у постојећи објекат, постављање антенских стубова и секундарних, односно дистрибутивних делова електронске комуникационе мреже, појединачни електродистрибутивни и електропреносни стубови, део средњенапонске електродистрибутивне мреже који обухвата 10 kv, 20 kv и kv вод, типске трансформаторске станице 10/04 kv, 20/04 kv и 35 kv напонски ниво и део електродистрибутивне мреже од трансформаторске станице 10/04 kv, 20/04 kv, 35/10 (20) kv и 35/04 kv до места прикључка на објекту купца (1 kv), 10 kv и

20 kv разводна постројења, мање црпне станице и мањи ски лифтови, прикључци на изграђену водоводну, канализациону, гасну и сл. мрежу; компресорске јединице за гас, уређаји за испоруку гаса, електране које користе обновљиве изворе енергије инсталиране снаге 50kW, типски топоводни прикључци, грађење зиданих ограда, врше се на основу решења којим се одобрава извођење тих радова, односно промена намене објекта, које издаје орган надлежан за издавање грађевинске дозволе."

Став 2. мења се и гласи:

"Решење о одобрењу извођења радова се издаје инвеститору који има одговарајуће право у складу са чланом 135. овог закона, који достави идејни пројекат у складу са подзаконским актом којим се уређује садржина техничке документације према класи објекта, односно технички опис и попис радова за извођење радова на инвестиционом одржавању, односно уклањању препрека за кретање особа са инвалидитетом, а уредио је односе са јединицом локалне самоуправе у погледу доприноса за уређивање грађевинског земљишта и платио одговарајућу административну таксу."

Ст. 3. и 4. бришу се.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 3. и 4.

У досадашњем ставу 7. који постаје став 5. реч: „осам“ замењује се речју: „пет“, а реч: „уредног“ брише се.

У досадашњем ставу 8. који постаје став 6, бројеви: „5. и 6.“ замењују се бројевима: „3. и 4.“

Досадашњи став 9. постаје став 7.

У досадашњем ставу 10. који постаје став 8. број: „6“ замењује се бројем: „2“.

После става 8. додаје се став 9. који гласи:

"Министар надлежан за послове грађевинарства одредиће за које објекте, односно радове, се пре извођења радова обавезно израђује пројекат за извођење."

Образложење

Није потребно компликовање процедура и прибављање грађевинских дозвола за изградњу комуналне инфраструктуре, коју у општем интересу и за потребе целе заједнице гради јавно комунално предузеће у оквиру своје

надлежности, већ је и за ову градњу довољно прибављање решења надлежног органа, којим се одобрава извођење тих радова.

А М А Н Д М А Н Х V

Члан 129. брише се.

Образложење

Није корисно гашење Републичке агенције за просторно планирање, јер иста има значајну стручну улогу у координацији израде државних просторних планова, усклађивању планова и њиховој међусобној повезаности, као и важан учинак у остваривању међународне сарадње у области хармонизације стратешких и планских докумената за регион и европско окружење. Њеним укидањем не постиже се ни било каква рационализација, с обзиром да би у том случају Министарство надлежно за послове просторног планирања само преузело запослене, средства, имовину, документацију и архиву Агенције, а при том се постиже само лоше решење да стручне послове из оквира надлежности Агенције преузима администрација.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Зоран Живковић

Владимир Павићевић

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА**

Посланичка група Демократска странка
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

955

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносимо следеће амандмане:

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 9. у новом члану 8б. став 3. после речи: „закона“ тачка се брише и додају се речи: „и даје се нови рок од 15 дана имаоцу јавних овлашћења за поступање по захтеву.“

У новом члану 8г. став 1. речи: „Агенција за привредне регистре“ замењују се речима: „Агенција за просторно планирање“.

У новом члану 8ђ. став 1. брише се.

Образложење

Предложени став 3. члана 8б. није дефинисао процедуру поступања имаоца јавних овлашћења и других надлежних институција у случајевима када надлежни орган застане са поступком издавања акта.

Због значаја примене овог закона, израде планских докумената на локалном и националном нивоу, координације између институција на локалном и националном нивоу, израде просторног плана Републике Србије у наредном периоду неопходно је да Агенција за просторно планирање настави са радом.

У члану 8ђ. став 1. је у колизији са ставом 3. и у пракси може доћи до пропуста у раду у примени обједињене процедуре. Спровођење обједињене процедуре дефинисано је у члану 8д.

АМАНДМАН II

Члан 19. брише се.

Образложење

Градови са преко 30.000 становника (Пирот, Кикинда, Вршац, итд.) имају изражене инфраструктурне проблеме, али и потребу за јасним, стручним и усмереним урбанистичким развојем, а ГУП као кровни плански акт свакако даје целовиту и добру основу за израду планова нижег реда-планова генералне регулације.

АМАНДМАН III

У члану 28. став 1. мења се и гласи:

„У члану 43. став 2. мења се и гласи:

„Регистар води Агенција за просторно планирање.“

Став 2. мења се и гласи:

„После става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„По ступању на снагу планског документа, доносилац плана је дужан да тај документ достави органу из става 2. овог члана у року од десет дана од дана ступања на снагу, у формату који прописује министар надлежан за послове просторног планирања, односно урбанизма.

По ступању на снагу планског документа доносилац плана је дужан да исти достави органу надлежном за послове државног премера и катастра у тој јединици локалне самоуправе.“

У ставу 3. речи: „став 4.“ замењују се речима: „став 5.“

Образложење

Сматрамо да постојећа Агенција за просторно планирање има стручне и друге капацитете да квалитетно управља процесима израде планске документације на локалном и националном нивоу.

Неопходно је да надлежни органи за послове државног премера и катастра добијају планску документацију како би могли да поступају и адекватно примењују закон о планирању и изградњи. У предложеном закону не стоји

експлицитна обавеза локалних управа и доносиоца планских аката за ово поступање.

АМАНДМАН IV

У члану 37. став 3. нови став 6. брише се.

Нови став 7. мења се и гласи:

„Рад Комисије је без надокнаде.“

Образложење

Сматрамо да је недопустиво да градски урбаниста буде у исто време и председник Комисије за планове. Поред чињенице да је то гомилање функција, свакако је и могућ извор корупције. Сматрамо да Агенција за борбу против корупције треба да своје мишљење о евентуалном сукобу интереса градског урбанисте на овој функцији.

Имајући у виду да су Предлогом овог закона умањене надлежности Комисији за планове и да Комисија има саветодавни карактер, а у складу са мерама штедње Владе Републике Србије, предлажем да рад ове Комисије буде без надокнаде.

АМАНДМАН V

У члану 40. у измењеном члану 54. став 1. мења се и гласи:

„Ако плански документ не садржи услове за прикључење на комуналну, саобраћајну и осталу инфраструктуру, надлежни орган их прибавља по службеној дужности, о трошку инвеститора. Органи, односно организације овлашћени за издавање тих услова и података дужни су да их по захтеву надлежног органа доставе у року од 15 дана од дана пријема захтева.“

Образложење

Сматрамо да предложеним амандманом дајемо јаснију и прецизнију формулацију става 1. члана 40.

АМАНДМАН VI

У члану 42. у измењеном члану 56. ставу 2. после речи: „надлежног министарства.“ додају се речи: „Рок за одговор администрације је 15 дана.“

Образложење

Овим амандманом прецизирају се рокови за поступање.

АМАНДМАН VII

У члану 47. у измењеном члану 63. ст. 1. и 5. мењају се и гласе:

„Орган јединице локалне самоуправе надлежан за послове урбанизма потврђује да је урбанистички пројекат израђен у складу са урбанистичким планом, просторним планом јединице локалне самоуправе, односно просторним планом посебне намене и овим законом.“

Комисија за планове дужна је да у року од 15 дана изврши проверу усклађености урбанистичког пројекта са планским документом и овим законом, размотри све примедбе и сугестије са јавне презентације и извештај са мишљењем достави надлежном органу.“

Образложење

Сматрамо да је предложена формулација у амандманима далеко прецизнија, јаснија и са реалнијим роковима у односу на формулацију из Предлога закона.

АМАНДМАН VIII

Члан 53. брише се.

Образложење

Имајући у виду да је члан 70. Закона о планирању и изградњи у колизији са другим законима, а посебно са Законом о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, коме рок примене

истиче 31. децембра 2014. године сматрамо да је потребно усвојити посебан Закон о легализацији и начину формирања парцеле-посебно за јавну својину.

АМАНДМАН IX

Члан 54. брише се.

Образложење

Због значаја примене овог закона, израде планских докумената на локалном и националном нивоу, координације између институција на локалном и националном нивоу, израде просторног плана Републике Србије у наредном периоду неопходно је да Агенција за просторно планирање настави са радом.

АМАНДМАН X

У члану 55. у измењеном члану 83. став 2. после речи: „закона“ запета и речи: „без обзира на чињеницу што орган надлежан за упис на непокретностима и правима на њима није спровео промену у јавној књизи о евиденцији непокретности и права“ бришу се.

У измењеном члану 90. став 3. после речи: „ на коме су изграђени објекти“ додају се речи: „ са грађевинском дозволом,“

Образложење

Ако локална управа не достави одговарајући план органу надлежном за упис непокретности не постоји могућност да надлежни орган изда одговарајуће услове у складу са захтевом за изградњу.

Велики број грађевинских објеката у Републици Србији који су у функцији и који имају дозволу, а немају грађевинску дозволу су изузети из Предлога овог закона и сматрамо да овим амандманом исправљамо ту грешку.

АМАНДМАН XI

Члан 80. брише се.

Образложење

У супротности је са чланом 2. тачком 43) по којој финансијер нема право стицања на објекту који је предмет изградње. Предлог по члану 135а је: ако је финансијер уписан у грађевинску дозволу стиче право својине на објекту.

АМАНДМАН XII

У члану 130. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„ Јединице локалне управе које нису донеле планска документа у складу са претходним законом дужни са ду року од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона усвоје планску документацију у складу са истим.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Образложење

Основни предуслов за примену обједињене документације је завршетак израде планске документације.

АМАНДМАН XIII

У члану 132. став 1. речи: „1.марта 2015. године.“ замењују се речима: „1. јануара 2016. године.“

Образложење

Очигледно је да институције и локалног и националног нивоа нису стручно ни организационо припремљене за примену до 1. марта 2015. године.

АМАНДМАН XIV

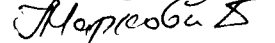
У члану 133. став 2. брише се.

Образложење

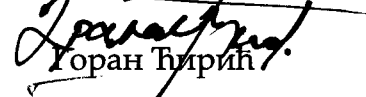
Имајући у виду да су таксе и уговори за уређивање градског грађевинског земљишта утврђене на почетку 2014. године извршене до децембра 2014. године незаконито је утврђивање неких нових аката и критеријума за измене истих.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Јован Марковић

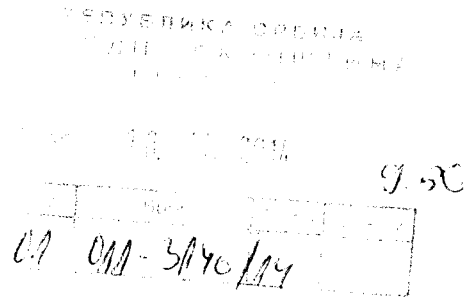
Драган Шугановац

Горан Ђурић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
18.11.2014. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о заштити узбуњивача подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 18. у ставу 4. после речи: „у року од 15 дана од дана пријема и о томе“ додаје се реч „истовремено“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Текст сваког закона треба да је максимално прецизан а његове одредбе не треба да остављају простор за било какву дилему или различито тумачење. Зато решењем у овом амандману предлажем да се изричито нагласи да орган коме је иницијално достављена информација, а који је утврдио да није надлежан за поступање по њој и који је због тога прослеђује органу који је стварно надлежан, има обавезу да узбуњивача о тој чињеници обавести истовремено са прослеђивањем информације стварно надлежном органу.

Народни посланик

Дубравка Филиповски

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4325/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

Члан 110. брише се.

Образложење

Уколико би остала предложена измена члана 177. била би у колизији са важећим чланом 175.(нови став 3.) и чл.176. (став 1. тачка 5)). Осим тога, није јасно на основу чега ће се утврђивати да су темељи у складу са техничком документацијом, односно да су снимљени темељи доказ да нема одступања од дате локације.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Новица ТОНЧЕВ

**НАРОДНА СКУПШТИНА
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

Посланичка група Српска напредна странка

03.12.2014.године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

957

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

Председнику Народне скупштине Републике Србије

На основу члана 161 Пословника о раду Народне скупштине, на предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим следећи:

АМАНДМАН I

У члану 9, став 10 речи „локацијских услова“ замењују се са речима „тражених услова“ .

Образложење

Чланом 86 став 6 предложених измена Закона се дефинише да обавеза плаћања накнаде стварних трошкова за издавање тражених услова доспева пре издавања локацијских услова.

По важећој пракси лице које је тражило одређену сагласност било је дужно да пре израде и достављања сагласности од имаоца јавног овлашћења уплати износ трошкова за добијање сагласности чиме се обезбеђивала сигурност наплате ових трошкова. Уколико се дефинише као у наведеном члану предлога Закона да плаћање трошкова издавања услова доспева пре издавања локацијских услова, то ће довести до ситуације да ће се знатно смањити наплата трошкова издавања свих услова који се издају пре локацијских услова обзиром да је пракса показала да је наплата ових трошкова знатно мања уколико се они не наплате пре пружања услуге односно издавања услова. Такође мања наплата ових трошкова би се могла негативно одразити на финансијску стабилност неких имаоца јавних овлашћења којима су ови приходи значајни. Из наведених разлога сматрам да члан 86 став 6 предлога Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи треба изменити тако да се наплата свих услова које издају носиоци јавних овлашћења врши пре издавања тражених услова чиме се обезбеђује сигурност у наплати ових трошкова.

АМАНДМАН II

У члану 23, став 2 брише се.

Образложење

Чланом 31 став 1 тачка 5 измена и допуна Закона о планирању и изградњи је дефинисано да правила грађења у просторном плану подручја посебне намене, просторног плана

јединице локалне самоуправе, и плановима генералне и детаљне регулације садрже нарочито:

5) највећу дозвољену висину објекта

Предлагач Закона је изоставио одредбу из важећег Закона о планирању и изградњи која је предвиђала да се приликом дефинисања правила грађења у просторном плану подручја посебне намене, просторног плана јединице локалне самоуправе, и плановима генералне и детаљне регулације као параметар може узети највећа дозвољена висина објекта или дозвољена спратност објекта.

Оваквим ограничењем односно утврђивањем највеће дозвољене висине објекта као правила грађења у плановима, без могућности да се приликом израде планова може дефинисати алтернативно спратност објекта као правило грађења може настати проблем у реализацији садржаја пословне намене, јер висина објекта може бити ограничавајући параметар за примену различитих техничко технолошких система. Ово пре свега из разлога зато што одређене технологије или техничка решења (системи) које се могу реализовати у оквиру пословне намене захтевају специфичне услове градње који не смеју бити ограничени висином објекта и који се могу реализовати само уколико је плановима дефинисан као параметар правила грађења спратност објекта. Оваквом изменом би се омогућила слобода израђивачу плана да код израде планске документације у зависности од намене простора примени висину објекта или спратност објекта као правила грађења и тиме прилагоди и омогући потенцијалном инвеститору да свој објекат реализује у складу са захтевима технологије или техничког решења за које је потребно изградити објекат. Такође дефинисање параметра правила грађења као висине објекта врло лако може довести до тога да сви објекти на једном планираном потезу буду исте висине што прави једну ружну слику немаштовите силуете улице или предметног потеза, а која се може избећи уколико се као параметар правила грађења дефинише спратност објекта јер ће висина објекта бити дефинисана различитим креацијама самих пројектаната и оптималним потребама самог објекта. Треба узети у обзир да се дефинисање највеће дозвољене висине као искључивог параметра правила грађења у складу са досадашњом урбанистичком праксом примењује у заштићеним урбаним и амбијенталним целинама као и на местима где би могло доћи до заклањања одређених визиура које доприносе квалитету околних објеката, а не код дефинисања правила грађења свих објеката када може бити ограничавајући фактор, те управо из наведених разлога предлажем допуну наведене одредбе предлога Закона о планирању и изградњи.

А М А Н Д М А Н Ш

У члану 39 став 7 речи „реконструкцију, адаптацију и санацију објеката“ бришу се.

Образложење

Чланом 39 став 1 Предлога измена и допуна Закона о планирању и изградњи чланом 53а, став 1 предлога измена Закона је дефинисан појам локацијских услова односно да се они односе на објекте за које се издаје грађевинска дозвола. У истом члану у ставу 6 се

дефинише да се локацијски услови издају и за изградњу и доградњу помоћних објеката, гаража, економских објеката, зиданих ограда, антенских стубова, реконструкцију, адаптацију и санацију објеката.... неопходно је избацити речи реконструкцију, адаптацију и санацију објеката, обзиром да је чланом 145 став 1 предлога Измена Закона о планирању и изградњи дефинисано да се за радове на реконструкцији, адаптацији и санацији издаје решење о одобрењу за извођење тих радова, а не грађевинска дозвола, те стога за издавање одобрења за извођење радова из члана 145 став 1 предлога измена закона о планирању и изградњи нису потребни локацијски услови. Поменута одредба члана 53а став 6 предлога Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи којом се предвиђа издавање локацијских услова за радове на реконструкцији, адаптацији и санацији је у директној супротности са одредбом члана 145 став 1 истог предлога Закона те би могла довести до тешкоћа у примени Закона и правне несигурности и зато је неопходно брисање предложених речи у члану 53а став 6 предлога Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи.

А М А Н Д М А Н И V

У члану 55 став 76 се после речи „у јавној својини“, додаје се зарез и речи „односно привредно друштво, јавно предузеће или друга организација из члана 94 овог закона“

Образложење

Чланом 99 став 14 предлога о изменама и допунама Закона наведено је да власник грађевинског земљишта у јавној својини и лице коме се грађевинско земљиште отуђује закључују уговор у року од 30 дана од дана доношења одлуке, чиме је недовољно прецизиран орган локалне самоуправе који ће спроводити поступак отуђења што може довести до различитих тумачења и правне несигурности, и чиме се доводи у питање постојање привредних друштава, јавних предузећа, односно других организација која су основана од стране Републике Србије, Аутономне покрајине и локалне самоуправе, а којима су поверени спровођења поступка отуђења грађевинског земљишта. Овим предлогом измена и допуна Закона је изостављено решење из важећег Закона о планирању и изградњи, и то члана 97 став 7 којим је било дефинисано да се тај уговор закључује између јединице локалне самоуправе, Аутономне покрајине, односно Републике, односно привредног друштва, јавног предузећа или друге организације из члана 91 овог Закона. Међутим оснивање таквих организација ипак је дефинисано предлогом измена и допуна овог Закона, и то чланом 94 став 2, који гласи " Ради обезбеђивања услова за уређивање, употребу, унапређивање и заштиту грађевинског земљишта, Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе може да оснује привредно друштво, јавно предузеће, односно другу организацију или да вршење ових послова обезбеди на други начин, у складу са законом односно статутом.

Сматрам да је предложено прецизирање члана 99 став 14 Предлога измена и допуна Закона о планирању и изградњи неопходно и оправдано како би се избегла могућа различита тумачења недовољно прецизне одредбе у погледу надлежности органа за

отуђење грађевинског земљишта, такође овакво прецизирање ће Републици Србији, Аутономној покрајини и локалним самоуправама омогућити основ да послове отуђења грађевинског земљишта повере привредном друштву, јавном предузећу, односно другој организацији која су од стране њих и основана.

А М А Н Д М А Н V

У члану 78 , став 2, мења се и гласи:

„3) објекта за прераду нафте и гаса који се граде ван експлоатационих поља по претходно прибављеној сагласности министарства надлежног за експлоатацију минералних сировина, производњу биогорива и биотечности у постројењима капацитета преко 100 t годишње, нафтовода и продуктовода, гасовода називног радног надпритиска преко 16 бара уколико прелази преко територије две или више општина, складишта нафте, течног нафтног гаса и нафтних деривата капацитета преко 500 тона који се граде ван експлоатационих поља дефинисаних законом којим се уређује рударство и геолошка истраживања и магистралних топловода;”

Образложење

Члан 78 Предлога закона се односи на измене члана 133 важећег Закона о планирању и изградњи, којим се описују објекти за које грађевинску дозволу издаје министарство надлежно за послове грађевинарства (Министарство).

Сматрам да су гасоводи притиска преко 16 бара који се целокупном дужином налазе на територији једне општине објекти локалног значаја и да је за њих непотребно спроводити целокупну процедуру као за регионалне гасоводе. То могу бити прикључни гасоводи за једног већег индустријског потрошача или за снабдевање једног или више насеља и нису ни од регионалног значаја. У тумачењу Закона потребно је написати да дељење неког регионалног гасовода, који пролази кроз територије више општина, на више сегмената, од којих се сваки налази на територији једне општине, и на тај начин избегавање Закона, није допуштено.

Овим би се растертила администрација у Републичким министарствима и део терета пребацио на локалне самоуправе.

Друга примедба је техничког карактера, природни гас се складишти у подземним складиштима и на њега је апсурдно примењивати такву одредбу, већ се овом изменом прецизира да се односи на складишта течног нафтног гаса.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 82 Предлога Закона додаје се став 2 који гласи:

„Додаје се став 3 који гласи:

За линијске инфраструктурне објекте могуће издати грађевинску дозволу за део објекта, који сам за себе не представља технолошку целину, а за који инвеститор комплетирао документацију.

За овако изграђене делове могуће исходovati појединачну употребну дозволу, као и јединствену употребну дозволу након комплетирања изградње технолошке целине.“

Образложење

Због сложености процеса добијања грађевинске дозволе за линијске инфраструктурне објекте, а посебно компликоване и дуготрајне процедуре решавања имовинско-правних односа, усвајањем предложених измена омогућило би се да се за један сегмент нпр. ауто-пута припреми уредна документација и отпочне се изградњом, док се за други део документација ради (нпр. због сложености терена дуже трају истражни радови и пројетовање).

Путеве је могуће делити на лотове, посебно спроводити тендерску процедуру и градити деонице независно, пустити део пута у саобраћај, а на крају, када планирана целина буде завршена, издати једну обједињену употребну дозволу.

Такође би се омогућило да се нпр.приликом реконструкције градске улице изграде и делови канализације, водовода, дистрибутивне гасне мреже и сличних објеката, који у том тренутку не могу бити повезани у целину (јер се нпр.следећа улица која везује те водове на неки главни вод или колектор касније реконструише). Без усвајања измена, ови водови не би представљали технолошку целину до коначног повезивања на главни вод и не би могли добити грађевинску дозволу, а на крају би било компликовано исходovati јединствену употребну дозволу за нпр. канализацију једног насеља.

Ово су решења која су већ примењена у "Закону о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и прибављања документације ради реализације изградње система за транспорт природног гаса „Јужни ток”, јер стриктним тумачењем садашњег Закона није могуће делити гасовод на лотове (деонице),а због трајања изградње предвиђено је да се ради на више локација истовремено

А М А Н Д М А Н VII

на члан 52, став 3, иза речи «20/04 кВ» додају се речи "мерно-регулационих станица за гас код потрошача".

Образложење

Члан 52 Измене закона редефинише члан 69 старог закона. Мерно-регулационе станице представљају комад опреме који је у власништву дистрибутера, а који се поставља у близи потрошача, најчешће на парцели неке фабрике и слично. Стриктно гледано, и кућни сетови (који се монтирају на зид куће или у баштама) представљају мерно-регулационе станице и чак се за њихово постављање може тражити издвајање парцеле. Проблем може да настане када Инвеститор одлучи да се мерно-регулациона станица уклони из било ког разлога (не користи гас, проширује фабрику,.....). Опрема се лако уклања, али остаје проблем шта са парцелом која је у власништву дистрибутера гаса?

Зато предлагемо да се мерно-регулационе станице третирају као комад опреме и да се за њихово постављање не тражи формирање парцеле.

Напомињем да се овде не ради о мерно-регулационим станицама које снабдевају насеља (тзв. широку потрошњу), јер су то објекти сталног карактера и намене.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Жарко Мићин

РЕПУБЛИКА СБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група СПО-ДХСС
Београд 17.11.2014.године

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 18. 11. 2014

855

Бр. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	211-3140		

114

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161.ст.1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“ бр.20/12-пречишћен текст), подносим на ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА следеће амандмане:

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о заштити узбуњивача у члану 2. тачка 1) иза речи: „информације о“, додају се речи: „извршењу кривичног дела“,.

У тачки 7) иза речи: „недозвољени положај“ додају се речи: „односно предузимање другог понашања које представља злостављање на раду у смислу прописа који регулишу спречавање злостављања на раду“.

Образложење

Ради избегавања недоумица у тумачењу ли се закон односи и на случајеве пријављивања кривичног дела, предлаже се уништење наведене одреднице, будући да се о лицима која открију кривична дела треба обезбедити третман који имају узбуњивачи.

Формулација из тачке 7) предложеног члана се проширује тако да се она односи и на све оне случајеве који представљају злостављање на раду, а што сада дефинише члан 6. Закона о спречавању злостављања на раду, будући да се узбуњивач може злостављати и на начине који нису предвиђени предложеном тачком 7) овог члана али јесу предвиђени чланом 6. наведеног закона. С тога нема потребе сужавати појам злостављања у Закону о заштити узбуњивача од злостављања у смислу Закона о спречавању злостављања на раду.

АМАНДМАН II

У члану 4. иза речи: „радње“ додају се запета и речи: „као и претња штетном радњом или на други начин стављање у изглед штетне радње због узбуњивања или изражене намере за узбуњивањем“.

Образложење

Узбуњивачи се требају мотивисати, са једне стране, а послодавцима и надлежним органима се требају ставити у изглед санкције уколико предузимају мере које демотивишу узбуњиваче.

АМАНДМАН III

У члану 16. став 1. иза речи: „Послодавац“, додаје се запета и речи: „осим правних лица основана искључиво приватним капиталом.“.

Образложење

Интереси због којих се доноси овај закон су заштита претежно јавног капитала и других тешких повреда. У случају унутрашњег узбуњивања код приватних компанија, послодавци су ти који штите своје интересе кроз постављање система који обезбеђује поштовање оних прописа којима се чува интерес послодавца. У том смислу, није исто унутрашње узбуњивање код државног органа, где свако кршење прописа подрива јавни интерес, и узбуњивање код приватних компанија где на пример крађа шрафоске робе штети искључиво интересу послодавца. Због тог сматрамо да она правна лица која послују искључиво приватним капиталом, не треба опретерити новом дужношћу да у својим просторијама истичу још један од сијасет правилника који се неће примењивати само због чињенице што су истакнути на просторијама, јер је доказано да свака непоредна бирократизација доводи до корупције будући да инспектори који не могу пронаћи другу замерку некој приватној фирми, могу пронаћи то да нису истакли правилник.

Насупрот приватним компанијама, тежња предлагача да овај правилник постоји код свих других послодавца (државних органа, јавних предузећа, међовитих јавно приватних фирми) је сасвим оправдана.

АМАНДМАН IV

У члану 18. речи: „непосредно надређеног органа“ се замењују речима: „сваког надређеног органа по избору узбуњивача“.

Образложење

Не треба ограничавати узбуњивача којем надређеном органу од свих надређених органа ће се обратити уколико постоји околности из члана 18. став 2. будући да узбуњивач може имати сумњу у погледу тога да руководиоцу подређеног органа на пример свесно и намерно дозвољава кршење прописа руководиоцу подређеног органа. Зато му се треба омогућити слобода да узбуњивање врши било ком органи који је хијерархијски изнад органа поводом којег врши узбуњивање, без обзира на степен надређености.

АМАНДМАН V

У члану 21. став 1. тачка 13) иза речи: „других лица“ додају се речи: „или спречавање злостављања на раду у смислу закона којим се спречава злостављање на раду“.

Образложење

Образложење овог амандмана је бити истоветно као и образложење амандмана I на члан 2. тачка 7.

АМАНДМАН VI

У члану 29. иза додаје се став 2. који гласи:

„Уколико је информација поводом које је извршено узбуњивање довела до судског или другог правног поступка у којем је правноснажном пресудом или коначним решењем утврђена повреда прописа, кршење људских права, вршењу јавних овлашћења противно сврси због које је поверено, опасност по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, односно могућност наступања штете великих размера, или је поводом информације покренут кривични поступак, терет доказивања је на послодавцу.“

Образложење

Овај амандман је јасан само по себи и представља пружање гаранција узбуњивачу да да уколико су околности наведене овим амандманом утврђење одлуком суда или надлежног органа, или је јавни тужилац заузео став да се ради о кривичном делу, да у таквим околностима узбуњивачу ни у ком случају не могу бити повређена права због достављене информације.

АМАНДМАН VII

У члану 31. додаје се нови став 2. који гласи:

„Ако тужилац два пута узастопно изостане са рочишта за главну расправу на која је уредно је позван, а свој изостанак не оправда, тужба се сматра повученом“.

Образложење

Будући да узбуњивач је радно ангажован код послодавца који му крши права поводом чега подноси тужбу у складу са овим законом, потребно је релаксирати узбуњивача, будући да због различитих степена повреда права може доћи до тога да послодавац опструира објективну могућност запосленог узбуњивача да се одазове суду, или могу постојати други важни разлози за недолазак узбуњивача а који нису лако доказиви нити у смислу општег парничног поступка прихватљиви. Зато овво одредбом као специјално треба дерогирати правило из Закона о парничном поступку да неправдан изостанак тужиоца или тужиоца и туженог води повлачењу тужбе, а у циљу релаксације узбуњивача.

Не треба сраховати при том од одуговлачења судског процеса, јер камо среће да број узбуњивача буде велики.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

ОЛГИЦА БАТИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
18. новембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Број: 11.9.2014

9 55

Име	Поз	Свој	Свој
СД	СМ-ЗМ	МЧ	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословица Народне скупштине – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОИА О ЗАШТИТИ УЗБУЊИВАЧА**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

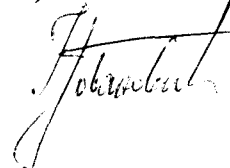
У члану 11. Предлога закона став 2. тачка 2) мења се и гласи:

„ 2) Поред захтева за поступање у вези са информацијом којом се врши узбуњивање, захтева и противправну имовинску или неимовинску корист за себе или другог“.

Образложење

Предложеном амандманом се прецизира и чини јасном злоупотреба узбуњивања када узбуњивач поступа са намером прибављања противправне користи коју уједно и захтева достављањем информације. Стицање противправне имовинске користи у себи садржи поред елемента противправности који се манифестује у противправном деловању и елемент видова противправне користи при чему остварена противправна корист може бити имовинска или неимовинска. Осим тога, предложеним амандманом се прецизира и начин реализовања намере да се оствари противправна корист како за самог узбуњивача тако и за другог за кога и због кога узбуњивач чини злоупотребу.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група СПО – ДХСС

Датум: 03.11.2014 године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

950

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	311-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије, на члан 1.Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 1. Предлога закона, после става 2. додају се нови ставови 3, 4, 5 и 6 који гласе:

„Уређењем простора стварају се услови за просторни развој Републике Србије,,

„Уређењем изградње објеката стварају се услови да се објекти граде у складу са законом и другим прописима, стандардима, техничким нормативима и нормама квалитета у области изградње објеката,,

„Уређењем простора сматра се праћење стања у простору, утврђивање намене, услова и начина коришћења простора кроз израду и доношење планских докумената, спровођење планских докумената и уређивање грађевинског земљишта,,

„Изградања објеката је скуп радњи које обухватају израду техничке документације, издавање грађевинске дозволе, грађење објеката и издавање употребне дозволе,,

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Мишљења сам да је потребно законом дефинисати најважније циљеве који се желе постићи његовом применом а то су уређење простора на територији Републике Србије и уређење изградње објеката на територији Републике Србије. Такође, мишљења сам да предлагач закона треба да размотир могућност промене назива закона јер би назив „Закон о уређењу простора и изградњи објеката,, био адекватнији.

народни посланик

Мирко Чикириз

Мирко Чикириз

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група СПО – ДХСС

Датум: 03.11.2014 године

Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

950

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије, на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 3. Предлога закона, став 1. тачка 1, после речи: „Одрживог развоја кроз интегрални приступ у планирању,, Додају се речи које гласе:

„и усаглашавања интереса корисника простора и приоритета деловања у простору; заштите јавног интереса; заштите приватног интереса али не на штету јавног интереса,,

У тачки 2, после речи: „Равномерног територијалног развоја,, додају се речи које гласе:

„и усклађеног економског, социјалног, еколошког, енергетског, културног развоја Републике Србије,,

У тачки 3, после речи: „рационалног коришћења земљишта,, додају се речи:

„и природних ресурса,,

У тачки 6. После речи: „превенције техничко-технолошких несрећа; заштите од пожара и експлозија; заштите од природних непогода,, додају се речи:

„асеизмичког пројектовања и грађења објеката; заштите стабилности и трајности објеката,,

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Мишљења сам да је потребно додати још нека, битна начела, која се односе на уређење простора и изградњу објеката. Будући да је приватна својина једна од равноправних, уставних категорија својинског власништва, мислим да је том облику својине потребна и посебна, начелна заштита али никада на штету јавног интереса.

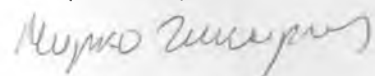
Будући да је Република Србија предњачи по степену неравномерног развоја на негативној, европској листи, и овим законом је потребно предвидети усклађеност економског, социјалног, еколошког, енергетског, културног развоја Републике Србије.

Мишљења сам да је, поред рационалног коришћења земљишта, потребно предвидети и рационално коришћење свих, осталих, природних ресурса.

Због наших и светских искустава са земљотресима мислим да је потребно истаћи и начело асеизмичког пројектовања да би се код градње објеката уграђивали сеизмички отпорне конструкције. Потребно је и посветити посебну бригу стабилности и трајности објеката јер су искуства са новоизграђеним објектима често прилично негативна.

народни посланик

Мирко Чикириз

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

940

Срп. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

4. децембар 2014. године

Београд

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносимо:

АМАНДМАН I

У члану 23. став 1. тачка 1. мења се и гласи:

„1) врсту и намену односно компатибилне намене објеката који се могу градити у појединачним зонама под условима утврђеним планским документом, односно класу и намену објеката чија је изградња забрањена у тим зонама;“

Образложење

Сматрамо да је неопходно да правила грађења у просторном плану подручја посебне намене, просторног плана јединице локалне самоуправе и плановима генералне и детаљне регулације садрже и податке о компатибилној намени, чиме се обезбеђује да правила грађења буду јаснија, прецизнија и предвидива за инвеститоре.

АМАНДМАН II

У члану 42, у ставу 2. речи: „у року од три дана од дана издавања,“ замењују се речима: „у року од три дана од дана достављања локацијских услова,“.

Образложење

Амандманом се прецизира почетак рока за подношење приговора. Сматрамо да је прецизирање тог рока-од момента достављања, а не од момента издавања, у складу са општим правилима управног поступка, те да се амандманским решењем обезбеђује правна сигурност странака-физичких и правних лица.

АМАНДМАН III

У Члану 46. у ставу 2. речи: „у законом прописаној процедури“ замењују се речима: „према процедури за потврђивање урбанистичког пројекта утврђеној овим законом.“

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Промена и прецизно дефинисање планираних намена, у смислу става 2. овог члана, дозвољена је када је планом предвиђена било која од компатибилних намена.“

Образложење

Амандманом се прецизира процедура за утврђивање промене и прецизно дефинисање планираних намена у оквиру планом дефинисаних компатибилности, тако што се уместо формулације „у законом прописаној процедури“ предлаже јасна и прецизна формулација да се поступак ових промена врши по процедури за потврђивање урбанистичког пројекта и тиме се отклања општеност и нејасноћа у тумачењу и примени ове норме.

Сем тога неопходно је прописати да се промена намена може вршити увек када компатибилна намена није изричито правилима градње забрањена.

АМАНДМАН IV

У члану 47, ставови 5. и 6. мењају се и гласе:

„Комисија за планове дужна је да, у року од осам дана од дана пријема, размотри све примедбе и сугестије са јавне презентације, изврши стручну контролу и утврди да ли је урбанистички пројекат у супротности са планом ширег подручја, о чему сачињава писмени извештај са обавезујућим мишљењем о прихватању или одбијању урбанистичког пројекта.

Орган надлежан за послове урбанизма дужан је да, у року од пет дана од дана добијања извештаја из става 5. овог члана писменим путем обавести подносиоца захтева о прихватању или одбијању урбанистичког пројекта.“

Образложење

С обзиром на састав Комисије за планове, а како је то и овим предлогом закона нормирано, стручни састав и лиценце које морају да поседују чланову

комисије, сматрамо да мишљење комисије мора имати обавезујући карактер за орган управе.

АМАНДМАН V

У члану 50., који се односи на члан 68. у ставу 7, након речи: „за посебну грађевинску парцелу,“ уместо запете ставља се тачка а остатак реченице се брише.

Образложење

Сматрамо да је неопходан али и довољан услов да катастарска парцела у јавној својини која се припаја не испуњава услове за посебну грађевинску парцелу. У пракси се често појављују ситуације у којима је катастарска парцела у јавној својини са свих страна окружена парцелама физичких лица, а при томе има већу површину од тих парцела, а не испуњава услов да буде урбанистичка парцела, зато што, нпр., нема приступ на јавну површину. Ако би се исправка граница условила и површином, то земљиште би остало неискоришћено.

АМАНДМАН VI

У члану 55. којим се мењају називи чланова и чл. 82-106, члан 88, став 2. мења се и гласи: „Орган надлежан за послове државног премера и катастра за земљиште у јавној својини решењем проводи насталу промену и ставља забележбу о обавези плаћања накнаде за промену намене пољопривредног земљишта у базу података катастра непокретности из које се издаје лист непокретности.“

После става 2. додају се нови ставови 3. и 4. који гласе:

„Орган надлежан за послове државног премера и катастра за земљиште које није у јавној својини, без одлагања уписује забележбу о обавези промене намене земљишта из пољопривредног у грађевинско у базу података катастра непокретности из које се издаје лист непокретности, с тим да решење којим проводи насталу промену доноси тек по захтеву странке а пре издавања грађевинске дозволе и након плаћања накнаде за промену намене пољопривредног земљишта.

Орган из става 3. овог члана је дужан да у року од 30 дана од уписа забележбе обавести власника земљишта о извршеном упису.“

Досадашњи ставови 3 до 7 постају ставови 5. до 11.

Досадашњи став 4. који постаје став 6. мења се и гласи:

„Решење из става 2. и 3. овог члана, односно решење о промени намене зељишта у катастру доставља се власнику зељишта, министарству надлежном за послове пољопривреде и надлежном пореском органу у року од 15 дана од дана доношења решења.“

У члану 97. у ставу 6. речи: „најмање 30%“ замењују се речима „најмање 45%“.

У ставу 8. После речи: „производне и складишне објекте,“ додају се речи: „економске објекте,“

а у ставу 12. речи: „министар надлежан за послове грађевинарства“ замењују се речима: „Влада Републике Србије“.

Образложење

Изменом планске намене зељишта власници пољопривредног зељишта на ободу насељених места обавезују пореским решењима на плаћање пореза на грађевинско зељиште а који су износи вишеструко већи од пореских давања на приходе од пољопривреде. Ово из разлога веће вредности грађевинског зељишта у односу на пољопривредно, иако је оно и даље остало пољопривредно и користи се у те сврхе.

Планом је дата могућност да се на том зељишту граде објекти у складу са планом, а када се за то стекну услови и то зељиште приведе новој, планираној намени. По нашем мишљењу, тек тада се то зељиште може опорезовати у складу са новом наменом. Стога је неприхватљиво решење предлагача да се у моменту доношења плана, а пре привођења зељишта планираној намени, основица за обрачун пореза вишеструко увећава. Амандманом се отклања неправично решење и нееквивалентност стварне вредности зељишта (које је фактички и даље пољопривредно) и пореских давања.

Интервенцијом на члан 97. Полазимо од тога да у случајевима када инвеститор плаћа накнаду једнократно, износ умањења треба да буде најмање 45%, чиме се, између осталог стимулишу инвеститори да износ накнаде исплате у целости једнократно, а што има ефекат и у прикупљању средстава јединица локалне самоуправе и усмеравање тих средстава у даље инфраструктурно и комунално опремање.

У ставу 8. предлажемо да се допринос за уређивање грађевинског зељишта не обрачунава и за економске објекте с обзиром на интенцију целог става овог члана која подстиче развој производње.

Амандманска интервенција на став 12. полази од премисе да овај правни институт треба да буде изузетак од општег правила, те да решење у предлогу закона оставља преширока дискрециона овлашћења министру, као и да је за постојање пројеката од значаја за локални економски развој потребна процена целе Владе.

АМАНДМАН VII

У члану 84. којим се мења члан 140. додаје се нови став 1. који гласи: „У члану 140. став 1. мења се и гласи: Грађевинска дозвола престаје да важи ако се не пријаве радови у складу са чланом 148. овог закона и не отпочне са градњом објекта у року од две година од дана правоснажности решења којим је издата грађевинска дозвола.“

Став 1. члана 84. Предлога закона постаје став 2. а став 2 постаје став 3.

Образложење

Амандманом се спречавају ситуације у којима инвеститор може да започне и заврши изградњу објекта без пријаве радова а тиме и без плаћања доприноса за уређење грађевинског земљишта, а да се не може утврдити да је грађевинска дозвола престала да важи.

АМАНДМАН VIII

У члану 132. у ставу 2. речи: „од 1. јануара 2016. године.“ замењују се речима: „од 1. марта 2015. године.“,

у ставу 3. речи: „До 1. јануара 2016. године“ замењују се речима: „До 1. марта 2015. године“,

а у ставу 4. после речи: „до 15. фебруара 2015. године,“ запета се замењује тачком, а остатак реченице брише се.

Образложење

Рокови за поступање, односно за доношење подзаконских аката, прописани предлогом закона су предуги. Амандманско решење прати интенцију законских измена пре свега у области обједињених процедура и њихове примене у објективно могућем року. Сматрамо да је рок дат амандманом довољан за примену одредби о размени докумената и поднесака у обједињеној процедури електронским путем, одредби о достављању аката надлежних органа и имаоца јавних овлашћења у форми електронског документа, те да је потребно да министар надлежан за послове грађевинарства у року који је предложен амандманом ближе уреди начин размене докумената и поднесака и форму

достављања документације. Следом изнетог сматрамо да је амандманом предложени рок примерен и за примену члана 176. став 6. - подаци који се евидентирају у Регистру обједињене процедуре. Сходно томе и одредбе о прекршајима прописаним чланом 211Б и чланом 212 примењивали би се од 1. марта 2015.

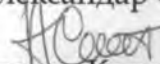
Из наведених разлога размена докумената и поднесака између надлежног органа и имаоца јавних овлашћења у спровођењу обједињене процедуре а у папирној форми, може се вршити до рока који је предложен амандманом.

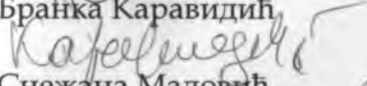
Сва подзаконска акта која се доносе у складу са одредбама овог закона неопходно је донети до 15. фебруара 2015.године, како би се закон примењивао у целости.

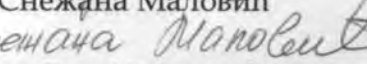
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

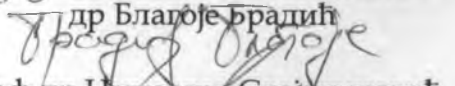

Марко Туришић

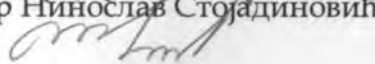

Слободан Хомен

Александар Сенић

Бранка Каравидић

Снежана Маловић

др Благоје Брадић

проф. др Нинослав Стојадиновић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Српска напредна странка
5. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

1045

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	351-4326		1/4

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Обавештавам Вас да вршим **ИСПРАВКУ** амандмана на члан 9. ПРЕДЛОГА **ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ**, који сам поднео дана **4. децембра 2014. године**, тако да амандман сада гласи:

АМАНДМАН

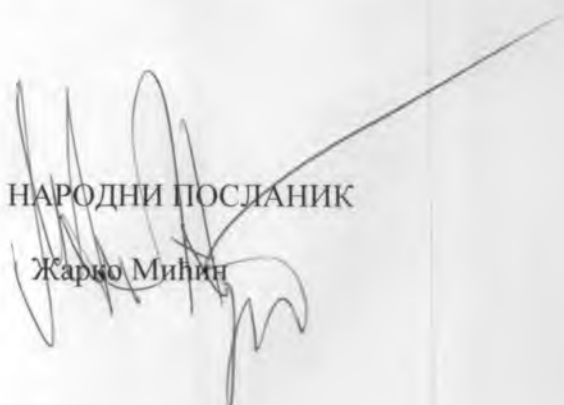
У члану 9, којим се додаје нови члан 8б, у ставу 6 речи „локацијских услова“ замењују се са речима „тражених услова“.

Образложење

Чланом 8б став 6 предложених измена Закона се дефинише да обавеза плаћања накнаде стварних трошкова за издавање тражених услова доспева пре издавања локацијских услова.

По важећој пракси лице које је тражило одређену сагласност било је дужно да пре израде и достављања сагласности од имаоца јавног овлашћења уплати износ трошкова за добијање сагласности чиме се обезбеђивала сигурност наплате ових трошкова. Уколико се дефинише као у наведеном члану предлога Закона да плаћање трошкова издавања услова доспева пре издавања локацијских услова, то ће довести до ситуације да ће се знатно смањити наплата трошкова издавања свих услова који се издају пре локацијских услова обзиром да је пракса показала да је наплата ових трошкова знатно мања уколико се они не наплате пре пружања услуге односно издавања услова. Такође мања наплата ових трошкова би се могла негативно одразити на финансијску стабилност неких имаоца јавних овлашћења којима су ови приходи значајни. Из наведених разлога сматрам да члан 8б став 6 предлога Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи треба изменити тако да се наплата свих услова које издају носиоци јавних овлашћења

врши пре издавања тражених услова чиме се обезбеђује сигурност у наплати ових трошкова.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Жарко Мишић

ПРИМЉЕНО: 08. 12. 2014

12.05

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
07	351-4326/14		

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
08. децембар 2014. године
Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

Достављао исправку амандмана који смо поднели на члан 55.
**ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И
ИЗГРАДЊИ . Амандман треба да гласи:**

А М А Н Д М А Н

У члану 55. којим се називи чланова и чланови од 82. до 106. мењају и гласе, у новом члану 99. у ставу 3. после речи: „у случају размене између власника грађевинског земљишта у јавној“ додају се запета и реч: „задружној“.

Образложење

Предлог закона, нажалост, није уважио задружну својину као равноправан облик својине са јавном и приватном својином. Члан 86. Устава Републике Србије гарантује равноправност свих облика својине, што је наведено и у овом Предлогу закона, али то није доследно спроведено кроз законске одредбе, што је најочигледније у овом члану Предлога закона. Поред тога, допуна је у директној вези и за задружну својину је услов за примену чл. 100, став 1, тачка 7) где се размена земљишта наводи као један од услова за непосредну погодбу у случају отуђења земљишта у јавној својини.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Сузана СПАСОЈЕВИЋ

Дејан РАДЕНКОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Демократска странка
18. новембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМУЉЕНО: 18. 11. 2014.

Број	Број	Парламент	Број
91	011-3142		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити узбуњивача, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о заштити узбуњивача, у члану 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) „узбуњивање“ је откривање информације о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавања штете великих размера, учињено у складу са овим законом;

У тачки 2) речи: „у вези са својим радним ангажовањем, поступком запошљавања, коришћењем услуга државних и других органа, носилаца јавних овлашћења или јавних служби, пословном сарадњом и правом власништва на привредном друштву“ замењују се речима: „у складу са овим законом“.

У тачки 3) реч: „послодавац“ и у свим другим члановима у овом закону у одређеном падежу замењује се речју: „организација“ у одговарајућем падежу.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) „штетна радња“ је свако чињење или нечињење у вези са узбуњивањем којим се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту као узбуњивач угрожава или повређује право или интерес који није противан закону, односно којим се та лица стављају у неповољнији положај.“

Образложење

Предложена дефиниција не садржи поступање у складу са правилима откривања информација која је прописана овим законом. Уколико дефиниција не буде допуњена, појам узбуњивања би обухватао и многе ситуације у којима не би постојала законска заштита, што би могло створити тешкоће у примени закона.

Уколико дефиниција не буде допуњена, било би потребно да се допуни више других одредаба закона.

Из образложења тачке 3) се не види због чега је извршено ограничење по основу наведених облика повезаности између узбуњивача и органа или организације код којег је дошло до угрожавања јавног интереса. Није јасно због чега би се статус узбуњивача условљавао било којим обликом повезаности узбуњивача и органа код којег је дошло до повреде јавног интереса.

Термин „послодавац“ је неадекватан у предложеном закону, представља само синоним за орган, организацију, правно лице или привредни субјект у којем је дошло до повреде јавног интереса. Због тога предлажемо замену неадекватне речи „послодавац“, релативно неутралном речју „организација“.

Изменама тачке 7) представља основу заштите узбуњивача, а њено не усвајање би орган или појединац који спроводи одмазду („штетну радњу“) према узбуњивачу могао да с правом тврди да радња није последица узбуњивања, већ неких других чинилаца (на пример, да је запосленом умањена плата због кашњења на посао, а не због тога што је указао на неправилности).

А М А Н Д М А Н II

У члану 3. став 1. мења се и гласи:

„Забрањено је спречавање узбуњивања које се врши у складу са овим законом.“

О б р а з л о ж е њ е

Предлогом закона, у члану 2. међу дефиницијама дефинише узбуњивање као „откривање информације о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, као и ради спречавања штете великих размера“. Уколико се овај део дефиниције не промени, она у оквиру члана 3. прописује забрану спречавања узбуњивања које се врши у складу са овим законом. С друге стране, не би било забрањено спречавање оних видова узбуњивања које су супротности са одредбама овог закона, што ће у неким случајевима бити и дужност органа на основу других прописа.

А М А Н Д М А Н III

У члану 5. тачка 2) мења се и гласи:

„2) открије информацију из члана 2. тачка 1) овог закона (у даљем тексту: информација), непосредно након сазнања за извршену радњу због које се врши узбуњивање или након што је проверио податке битне за узбуњивање, а најкасније у року од годину дана сазнања за радњу и десет година од дана извршења те радње;“

После тачке 3) додају се тач. 4), 5), 6) и 7) које гласе:

„4) према знању узбуњивача, информација није од раније позната послодавцу, овлашћеном органу, односно јавности;

5) није тражио за себе или другог неку корист како не би открио информацију;

6) није стављао у изглед да ће открити информацију ако послодавац не учини неку радњу, изузев када се тражење односи на отклањање незаконитости или опасности из члана 2. тачка 1) овог закона;

7) није објавио посебно осетљиве податке о личности који нису од значаја за отклањање незаконитости или опасности из члана 2. тачка 1) овог закона.“

Образложење

Предложеним амандманом се омогућава посебан механизам законске заштите примене и у случајевима када је „узбуњивање“ било очигледно несавесно. Усвајање амандмана би довело до тога да се заштита пружа увек када узбуњивач информацију достави непосредно по сазнању за незаконитост или опасност и у ситуацијама када то учини након што је извршио неопходне и разумне провере података који су битни за узбуњивање. Амандманом се задржава постојеће решење у погледу максималних рокова за узбуњивање (годину дана од сазнања за повреду или опасност, десет година од догађаја).

Нова тачка 4) има за циљ да се предвиди да ће посебну заштиту по правилима из овог закона уживати оно узбуњивање које примаоцу пружа неке нове информације.

Предложеним амандманом предвиђају се и нове тачке 5) и 6) које обухватају ситуације када узбуњивач не поступа у јавном интересу, већ даје примат сопственом, пре него што открије информацију. У Предлогу закона недостаје као елемент савесности која би оправдала пружање посебне заштите на основу овог закона, необјављивање сувишних података о личности.

АМАНДМАН IV

У члану 8. испред става 1. додаје се нови став 1. који гласи:

„Службено лице, које достави информацију у оквиру вршења своје службене дужности, није узбуњивач“.

Досадашњи став 1. постаје став 2.

Образложење

Предложеним амандманом дајемо основу постојећих дефиниција, службено лице је узбуњивач, зато што не постоји одредба која би прописивала да достављање информације од стране службеног лица није узбуњивање. Према постојећим дефиницијама, достављање таквих информација представља

„откривање информације у вези са његовим радним ангажовањем“ (члан 2. тачка 2)). Усвајањем овог амандмана нелогичност би се отклонила.

А М А Н Д М А Н V

У члану 9. после речи: „података“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „а само није тражењем повредило закон.“

О б р а з л о ж е њ е

Усвајањем овог амандмана, заштиту би као узбуњивачи уживали и они тражиоци информација према којима буде предузета нека штетна радња зато што су у допису којим траже неке податке, уједно изнели заштићене податке о личности или лажне оптужбе за кривично дело. Амандманом се избегавају ову проблеми. Логично је да ова лица испуњавају исте оне услове који се траже и за узбуњиваче (нпр. члан 5.), али би то захтевао већу интервенцију на овом члану Предлога закона. Ове промене представљају и последицу амандмана 3. на члан 5.

А М А Н Д М А Н VI

После члана 9. додаје се назив члана и члан 9а који гласе:

„Учешће у истраживању или анкети

Члан 9а

Информација која се открива у анонимном истраживању, анкети или у другом поверљивом обраћању не сматра се узбуњивањем.

Давалац обавештења из став 1. овог члана чији је идентитет откривен ужива заштиту као узбуњивач у складу са овим законом.

Право на заштиту из став 2. овог члана не искључује право на накнаду штете због нарушавања поверљивости.“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман омогућава да се штите и лица која нису вољни узбуњивачи, већ то постају кршењем правила о поверљивости, било да је реч о анонимном истраживању, анкети или поверљивом обраћању (нпр. адвокату, свештенику, лекару). У случају да је њихов идентитет откривен, они би уживали заштиту као узбуњивачи. Поред остваривања права из овог закона, они би имали право на накнаду штете против лица које је нарушило поверљивост, ко год то био.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 11. став 2. тач 1) и 2) мењају се и гласе:

„1) достави информацију за коју је знало да није истинита, потпуна или ажурна;“

„2) уз информацију којом врши узбуњивање, захтева неку противправну корист за себе или другог или предузимање неке противправне радње, износи заштићене податке о личности, износи непроверене тврдње као песумњиво тачне или на други начин свесно крши закон.“

Образложење

Појам истинитости није довољно разјашњен предлогом закона, што може да створи проблеме у примени. Предложена допуна има за циљ да неке од тих проблема реши, али само оне које је сада могуће предвидети и предупредити.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 12. став 4. на крају текста реч: „јавности.“ замењује се речима: „већем броју лица којима је информација непосредно упућена.“.

Образложење

Појам „јавност“ није дефинисан у Предлогу закона. У циљу отклањања овог недостатка уводи се опишљивији критеријум – да је информација непосредно учињена доступном „већем броју“ одређених или одредивих лица.

А М А Н Д М А Н IX

Назив члана 13. и члан 13. мењају се и гласе:

„Начин откривања информације

Члан 13.

Откривање информације садржи податке о кршењу прописа, кршењу људских права, вршењу јавног овлашћења противно сврси због које је поверено, опасности по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину или податке о опасности од штете великих размера.

Документ који садржи информацију узбуњивач не мора да потпише, нити да достави друге податке о себи.

Лице које није поступило на начин из ст. 2. овог члана ужива заштиту као узбуњивач од момента откривања идентитета, ако су испуњени други услови прописани овим законом.

Послодавац и овлашћени орган дужни су да поступају и по анонимним обавештењима у вези са информацијом, у оквиру својих овлашћења, а у сваком

случају тако што ће проверити изнете наводе ако је информација поткрепљена проверљивим подацима, односно доказима.“

Образложење

Овај амандман се односи на садржај дописа или другог обраћања које чини узбуњивач када открива „информацију“. Информација није идентичан појам са документом који узбуњивач упућује када врши узбуњивање. Тај документ садржи „информацију“ (на пример, опис неког кривичног дела или повреде људског права), али и друге податке – нпр. потпис самог узбуњивача, разматрање неких других питања која је узбуњивач довео у везу са самом „информацијом“. У овом члану се, насупрот томе, користи реч чије је значење већ дефинисано у члану 2. и члану 5. и за потпуно другу ствар, што је правно недопустиво. Због тога предложени амандман који би отклонио ову крупну грешку.

Наравно, било би далеко боље да су се творци Предлога закона, уместо коришћења термина „информација“, определили за неке друге, који би изазивали мање недоумица – нпр. у Моделу Закона о узбуњивању и заштити узбуњивача, који су творци Предлога закона имали на располагању, прави се јасна разлика између „угрожавања јавног интереса“ и „обавештења о угрожавању јавног интереса“.

Прва измена је у вези са предложеном изменом наслова изнад овог члана. У Предлогу закона у овој одредби су начињене две крупне грешке. Описано је шта све информација треба да садржи, при чему је то учињено као да се од узбуњивача тражи да кумулативно наведе све ове разне облике угрожавања јавног интереса, а у ствари, он ће навести само једну од њих – нпр. само „кршење људских права“. Због тога је неопходно речи „као и“ заменити речју „или“.

Друга грешка је вероватно нестала конирањем дефиниције из члана 2. у овом члану. Оно што је тачно у дефиницији, није тачно у опису садржаја информације. Тако се узбуњивање може вршити „ради спречавања штете великих размера“ (циљ такве врсте узбуњивања). Међутим, сама информација коју узбуњивач доставља говориће „о опасности од штете великих размера“ (опис претње по јавни интерес).

Да би се узбуњивачу уопште могла пружити законска заштита од штетних радњи, неопходно је да постоји поуздан начин да се утврди да је неко лице извршило узбуњивање. Тако нешто није могуће учинити ако сам узбуњивач не остави податке на основу којих се његов идентитет може утврдити. Лица која не оставе овакве податке о себи могу бити изложени штетној радњи једино ако онај ко спроводи одмазду сумња или истражује ко је доставио или објавио информацију. Таква лица би, уживала заштиту „као узбуњивачи“ ако буду изложени штетним радњама.

Допуна у овом члану има за циљ да прецизира минимум активности које „послодавац“ и овлашћени орган имају у случајевима када добију информацију анонимно. У таквим ситуацијама, (поред онога што иначе имају прописано у оквиру њихових овлашћења), они би били дужни да провере изнете наводе у

сваком случају када је „информација“ (то јест, указивање на повреду или опасност) поткрепљена проверљивим подацима или доказима.

А М А Н Д М А Н Х

После члана 13. додаје се назив члана и члан 13а који гласе:

„Намера да се изврши узбуњивање

Члан 13а

Откривање информације се врши тако да се из обраћања може јасно сагледати намера лица да изврши узбуњивање, или достављањем докумената који очигледно указују да је прекршен попис или људско право, да је јавно овлашћење вршено противно сврси због које је поверено, да постоји опасност по живот, јавно здравље, безбедност, животну средину, или да прети штета великих размера.“

Образложење

Уношење ове одредбе је значајно како би органи којима се узбуњивач обратио били у могућности да препознају да је реч о узбуњивању и да могу да поступи у складу са обавезама које им доноси овај закон. Било би непримерено да органи имају такву обавезу и у случајевима када указивање на неку „информацију“, то јест на кршење правила или опасност није директно, већ се само узгредно помиње, на пример, у неком допису који је упућен институцији са другом сврхом.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 14. став 4. после речи: „закон“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „и да га објави на својој интернет презентацији.“

Образложење

Осим достављања правила о узбуњивању, амандманом се предвиђа и њихово објављивање на интернет презентацији „послодавца“, што омогућава шире упознавање са правилима, али и контролу да ли је послодавац извршио обавезу.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 15. став 2. после речи: „информације“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „или у краћем року, ако је прописан.“

У ставу 4. после речи: „предузетим у поступку“ запета и речи: „као и да омогући узбуњивачу да изврши увид у списе предмета и да присуствује радњама у поступку“ бришу се.

Образложење

Могуће је да ће „послодавац“ већ имати неким законом дефинисану обавезу да поступи у краћем року, па би се овом допуном требало отклонити свака могућност колизије прописа.

Уколико се предвиђа, као што се то сада чини, да узбуњивач може да изврши увид у списе и да присуствује радњама у поступку „у складу са законом“, то значи да је ова норма непотребна, јер је већ (тим другим) законом прописано да ово право постоји. Уколико Предлагач закона сматра да би требало дати узбуњивачима неко право које је шире од оног које би иначе имали на основу других прописа, онда је требао да предложи такву допуну ове одредбе.

АМАНДМАН XIII

У члану 16. ст. 3., 4. и 5. бришу се.

Образложење

Акти ниже правне снаге не смеју бити у супротности са актима више правне снаге, њима се не може умањити обим права или ускратити неко право које проистиче из закона, тако да су наведене одредбе сувишне.

Током јавне расправе, Предлагач није објаснио због чега су ове одредбе потребне, нити је то учинио у датом образложењу.

АМАНДМАН XIV

У члану 17. реч: „правосућа“ замењује се речима: „државне управе“.

Образложење

У време када је почето да се ради на изради овог закона, за то је било надлежно јединствено министарство правде и државне управе, још пре 2014. године после поделе надлежности током Владе из 2014 године, тај посао је наставило Министарство правде. Само мали део одредби се примењује се на области које припадају правосућу. С друге стране, овај закон ће највећу примену имати управо у органима државне управе и локалне самоуправе, као и у другим институцијама јавног сектора, која су сва обухваћена „Стратегијом реформе јавне управе“. Поред тога, и у самом Предлогу закона се каже да надзор над његовим спровођењем врши „управна инспекција“, као организациона целина у оквиру

Министарства државне управе и локалне самоуправе, које не постоји. Због свега овога би било логично да министар надлежан за ту област донесе и планирани подзаконски акт.

А М А Н Д М А Н XV

У члану 18. став 1. после речи: „овлашћеном органу“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „или било којем од више овлашћених органа.“

Став 2. мења се и гласи:

„Ако се узбуњивање односи и на лица радно ангажована у овлашћеном органу, узбуњивач ће се обратити руководиоцу тог органа, а ако се узбуњивање односи на руководиоца овлашћеног органа или на овлашћени орган у целини, узбуњивач ће се обратити другом овлашћеном органу, уколико постоји или непосредно надређеном органу.“

Став 3. мења се и гласи:

„Овлашћени орган је дужан да започне поступање по информацији из става 1. овог члана у року од 15 дана од дана пријема информације и да у току тог поступка или по његовом окончању, ако није другачије прописано:

- 1) утврди истинитост навода о повредама и опасностима из члана 2. тачка 1) на које је узбуњивач указао као и онима на које пази по службеној дужности;
- 2) предузме мере на спречавању, односно отклањању повреда и опасности;
- 3) утврди ко је одговоран за повреде и опасности;
- 4) покрене одговарајући поступак против одговорног лица;
- 5) покрене одговарајући поступак за накнаду штете која је настала услед повреде и опасности.“

У ставу 4. реч: „овлашћени“ брише се.

У ставу 5. речи: „које је узбуњивачу обезбедио орган који му је обавештење уступио“ замењају се речима: „прописане овим законом“.

У ставу 6. реч: „овлашћени“ брише се.

У ставу 7. после речи: „предузетим у поступку“ запета и речи: „као и да омогући узбуњивачу да изврши увид у списе предмета и да присуствује радњама у поступку, у складу са законом“ бришу се.

Образложење

Предложеним амандманом се отклања свака сумњу у вези са тиме да ли неки од органа има приоритет, у пракси имамо много ситуација где ћемо имати више надлежних органа.

Предлог закона садржи нелогично решење, да ће надлежни орган пружити узбуњивачу мере заштите које му је претходно пружио ненадлежни орган. Тај орган је можда пропустио да учини нешто на шта је по закону био обавезан, па

надлежни орган не би требало да те грешке понови, већ да поступи онако како закон налаже.

Уколико ће узбуњивачу орган омогућити увид у списе и присуство радњама у поступку „у складу са законом“ (неким другим), онда ова одредба није потребна, јер је та ствар већ уређена другим законом. Уколико су творци закона желели да конституишу неко право за узбуњиваче које тренутно не постоји, онда је то требало да наведу.

А М А Н Д М А Н Х V I

У члану 19. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Јавност се може узбунити, након претходног обавештавања овлашћеног органа, када се поступак пред тим органом не води у разумном року или када је овлашћени орган неправилно водио поступак.

Јавност се може узбунити, без претходног обавештавања послодавца или овлашћеног органа, када узбуњивач објављује информације за које је већ прописана обавеза објављивања.“

Досадашњи став 2. постаје став 4.

О б р а з л о ж е њ е

Предлог закона не уређује могућност узбуњивања јавности након што су извршени претходни процедурални кораци (унутрашње узбуњивање, узбуњивање пред овлашћеним органом). Због тога је потребно наћи решење за разне ситуације када је такво узбуњивање оправдано.

А М А Н Д М А Н Х V I I

Члан 20. мења се и гласи:

„Члан 20.

Информација која садржи тајни податак не сме се саопштити јавности, ако се циљ узбуњивања може постићи и без тајног податка или ако се објављивањем таквог податка наноси већа штета од штете на коју се у информацији указује.

Не сме се саопштити јавности тајни податак који носи највиши степен тајности у складу са законом којим се уређује тајност података.“

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом предвиђено је другачије решење од предвиђеног предлогом закона као општи стандард за поступање приликом узбуњивања јавности – да се не сме објавити тајни податак ако се сврха

узбуњивања постиже и без њега или ако се на тај начин наноси већа штета него да узбуњивања нема. Најзад, задржана је апсолутна забрана узбуњивања јавности, али само код тајних података највишег степена (уместо садашње апсолутне забране за било који тајни податак).

АМАНДМАН XVIII

Члан 21. мења се и гласи:

„Члан 21.

Послодавац не сме чињењем или нечињењем да стави узбуњивача у неповољнији положај у вези са узбуњивањем.

Стављање у неповољнији положај је свака одлука неповољна по узбуњивача или повезано лице, код које се чин узбуњивања наводи као разлог за доношење одлуке.

Стављање у неповољнији положај јесте и свако друго чињење или нечињење послодавца, после достављања информације, које је неповољно по узбуњивача или повезано лице и за које послодавац не може доказати да није у вези са узбуњивањем.

Одредбе општег акта којима се узбуњивачу ускраћује или повређује право, односно којима се ова лица стављају у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, ништаве су.“

Образложење

Предлагач овим члану разрађује један од два прописана облика „штетне радње“. Штетна радња је дефинисана као „свако чињење или нечињење у вези са узбуњивањем којим се узбуњивачу или лицу које има право на заштиту као узбуњивач угрожава или повређује право, односно којим се та лица стављају у неповољнији положај“. „Штетна радња“ је већ забрањена у члану 4, без ближе разраде модалитета. У овом члану се она поново забрањује, али се помиње само један од облика штетне радње „стављање у неповољнији положај“ (у ставу 1), док се у ставу 2. помињу и неки други облици штетне радње (ускраћивање права општим актом). У ставу 1. се наводе, примера ради, неке од области у којима се узбуњивач може ставити у неповољнији положај. Међутим, сви ови примери су из области радног права, што може да наведе на нoгрешан траг, јер се заштита узбуњивача даје и у ситуацијама које уопште нису у вези са радноправним односима – нпр. у вези са пружањем услуга. Решење за тај недостатак могло би да буде навођење и других врста „стављања у неповољнији положај“, али сматрамо да то не би било целисходно. Међутим, највећи проблем предложене одредбе јесте то што уопште није објашњено шта ће се сматрати „стављањем у неповољнији положај“.

А М А Н Д М А Н XIX

У члану 22. додаје се став 2. који гласи:

„Уместо права на отклањање последица штетне радње (повраћај у раније стање), узбуњивач, односно повезано лице, има право да му суд одреди правичну новчану накнаду.“

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом смо покушали да одредбу о накнади штете ближе одредимо и да има смисла једино ако се овим законом предвиди неко посебно право за узбуњивача и повезано лице, које је веће од оних права која би они имали применом ЗОО. Увођењем овог права веома корисног за узбуњиваче који би се након свог чина, и поред заштите која би им била пружена у смислу поништења незаконитог акта, суочили са „тихим бојкотом“ или другим видом освете који је тешко недвосмислено доказати.

А М А Н Д М А Н XX

У члану 25. ст. 2. и 3. речи: „нослове правосућа“ замењају се речима: „послове државне управе“.

О б р а з л о ж е њ е

У претходним амандманима су објашњени разлози због којих је примереније да подзаконске акте у вези са применом овог закона доноси Министарство за државну управу и локалну самоуправу него да то чини Министарства правде.

А М А Н Д М А Н XXI

У члану 26. став 2. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Овим законом се уређује поступак заштите узбуњивача. Штетне радње се, између осталог, могу огледати у доношењу појединачних аката послодавца којим се решава о права, обавезе и одговорности заносленог по основу рада. Штавише, може се очекивати да ће „послодавци“ управо кроз доношење оваквих аката најчешће вршити освету према узбуњивачима (према онима који су у радном односу код њих). Нема доброг разлога због чега би оспоравање управо ових аката било изузето из општег режима заштите узбуњивача, када то већ није учињено са актима који се доносе у другим правно уређеним поступцима.

А М А Н Д М А Н XXII

У члану 29. став 1. реч: „послодавцу“ замењује се речју: „туженом“.

О б р а з л о ж е њ е

Штетну радњу може предузети и друго лице осим „послодавца“, тако да није у реду да се обавеза доказивања одсуства узрочности између узбуњивања и штетне радње везује само за „послодавца“ већ и за сваког другог туженог, како смо ми и предложили амандманом.

А М А Н Д М А Н XXIII

У члану 34. став 1. мења се и гласи:

„Предлогом за одређивање привремене мере може се захтевати да суд одложи правно дејство акта, забрани вршење штетне радње, наложи послодавцу да предузме радњу на коју је овлашћен, ради престанка штетне радње коју врше запослени или друга лица на чије поступање може да утиче, наложи послодавцу предузимање радњи у корист узбуњивача и повезаног лица, као и да наложи отклањање последице проузроковане штетном радњом.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом смо предложили да привремена мера може обухвати и захтев према туженом послодавцу да предузме радње на које је иначе овлашћен, како би спречио да се постави вршење штетних радњи према узбуњивачу од стране других запослених или лица на чије понашање послодавац може да утиче. Друга предложена допуна има за циљ омогући пружање активне заштите узбуњивачу против нечињења.

А М А Н Д М А Н XXIV

Члан 36. мења се и гласи:

„Члан 36.

Надзор над спровођењем овог закона врши управна инспекција.

Инспекција рада и друге инспекције врше надзор над применом одредаба овог закона које су у вези са применом других закона из њихове надлежности.“

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом смо покушали да ипсравимо непрецизности Предлога закона. Није јасно подељена надлежност између управе инспекције и инспекције рада, није одређен јасан начин зашто су обе поменуте инспекције надлежне за надзор над применом свих одредаба закона.

Усвајањем нашег амандмана би се закон допунио тако да се наведу поименце и све друге инспекције које имају одређене надлежности у вези са штетним радњама које се предузимају према узбуњивачима.

А М А Н Д М А Н XXV

После члана 36. додаје се Глава IVa са називом и називи чланова и чл. 36a и 36b који гласе:

„Глава IVa Награда

Право на награду узбуњивача

Члан 36a

Узбуњивач, чије је откривање информације довело до прибављања јавних прихода или прихода правног лица и предузетника, а тај приход би изостао да није било узбуњивања има право на новчану награду од лица које је остварило приход.

Узбуњивач право да потражује награду стиче од момента прибављања прихода из става 1. овог члана и доношења коначне одлуке у поступку заштите, уколико се такав поступак води.

Награда за узбуњивача се одређује у односу на висину прибављених прихода умањених за нове и непосредне трошкове и према доприносу узбуњивача.

Награда не може бити мања од 1% нити већа од 10% од прибављеног прихода.

Поступак за остваривање награде због прибављених прихода

Члан 36b

Право на награду из члана 36a остварује се подношењем захтева правном лицу или предузетнику који је остварио приход, односно Влади Србије, Влади АП Војводине, градском или општинском већу, уколико је приход остварен за одговарајући буџет или за јавна предузећа, установе и друге организације чији је оснивач Република Србија, територијална аутономија односно локална самоуправа.

О захтеву из става 1. овог члана доноси се решење, применом закона којим се уређује општи управни поступак.

Решењем из става 2. овог члана одређује се рок за исплату награде који не може бити дужи од годину дана.

Одлука о захтеву из става 2. овог члана је коначна у управном поступку и против ње се може покренути управни спор.“

Образложење

Предлогом закона не садржи одредбе на основу којих би узбуњивач могао да стекне право на награду. Законом треба да понуди и решења која ће се односити и на Право на награду узбуњивача, као и Поступак за остваривање награде због прибављених прихода.

АМАНДМАН XXVI

Члан 39. мења се и гласи:

„ Члан 39.

Подзаконски акт из члана 17. овог закона министар ће донети у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акт из члана 25. став 3. овог закона министар ће донети у року од два месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Послодавци су дужни да донесу општи акт из члана 16. став 1. овог закона, у року од шест месеци од доношења акта из става 1. овог члана.

Правосудна академија ће у сарадњи са министарством надлежним за послове државне управе спровести програм за стицање посебних знања и стручно усавршавање лица која поступају у вези са заштитом узбуњивача до почетка примене овог закона.“

Образложење

Предложеним амандманом предвиђа се доношење подзаконских акта предлажемо да се обавеза министра за послове државне управе. Предложен је краћи рок за доношење програма обуке, како би се обезбедило више довољно времена да се тај програм спроведе до почетка примене закона.

Такође, за доношење општих аката „послодаваца“ предложено је амандманом да се рачунају у односу на време доношења подзаконског акта.

Правосудна академија је обавезана да спроведе програм обуке до почетка примене закона.

АМАНДМАН XXVII

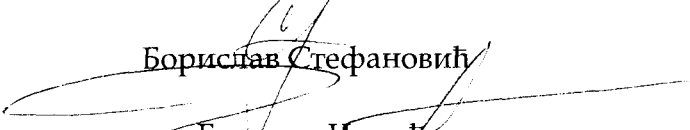
Члан 40. брише се.

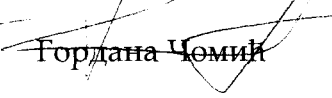
Образложење

Овим амандманом се само спроводи одлука Уставног суда, која још није објављена, одредба Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу које је донет поменути Правилник, оглашена је неуставном (чл. 56. ст.4). Објављивање ове одлуке је одложено. Та одлука Уставног суда изискује да се члан 56. Закона о Агенцији за борбу против корупције промени, како би лица која су стекла

заштиту на основу њега могла да уживају ту заштиту и даље, без обзира на усвајање овог закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Борислав Стефановић

Гордана Чомић

мр Александра Јерков

Балца Божовић

Дејан Николић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
09	359-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

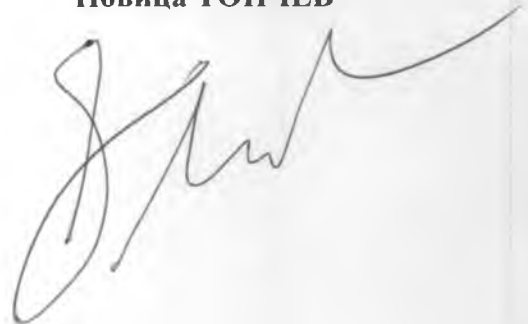
У члану 40. Предлога закона којим се мења постојећи члан 54. у ставу 1. члана 54. речи: “надлежни орган,” замењују се речима: “орган надлежан за послове државног премера и катастра”.

Образложење

Наведена промена се врши како би се ближе дефинисала надлежност око уступања подлога за израду просторно-планске документације. У претходном периоду је било потешкоћа у сарадњи са Службом за катастар непокретности у вези са уступањем и наплатом подлога које је катастар био у обавези да доставља без накнаде.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Новица ТОНЧЕВ

ПРИМЉЕНО: 05. 12. 2014

10³⁵

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
4. децембар 2014. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326	14	

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

Обавештавамо Вас да се у АМАНДМАНУ XI поднетом на члан 111. Предлога закона изменама и допунама Закона и планирању и изградњи, који смо поднели дана 4. децембра 2014. године, бр. 01 351-4326/14, поткрала техничка грешка, те овим путем вршимо **исправку**, тако да поднети амандман гласи:

А М А Н Д М А Н X I

У члану 111. став 1. Предлога закона (у измењеном ставу 2. члана 184.), након речи: "урбанизма и грађевинарства" тачка се замењује запетом и додају се речи: "односно надлежном извршном органу аутономне покрајине, односно покрајинској влади, преко органа надлежног за послове урбанизма аутономне покрајине."

Након става 4. додаје се нови став који гласи:

"У ставу 6. речи: "по жалби" замењују се речима: "у другостепеном управном поступку".

Образложење

Измена у ставу 2. је предложена због тога што је одредбом члана 172. став 3. аутономној покрајини поверено вршење инспекцијског надзора и над изградњом објеката на територији аутономне покрајине за које издаје грађевинску дозволу.

Став Управног суда изражен у пресудама донетим у поступцима преиспитивања законитости управних аката Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине, донетих по ванредним правним средствима, је да је том органу поверено решавање само по жалби као редовном правном средству, а не и по ванредним правним средствима прописаним Законом о општем управном поступку. Из тог разлога предлаже се измена у ставу 6.

Олена Папуга

Нада Лазин

Борђе Стојшић

Дејан Чапо

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
4.12.2014. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

920

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326	114	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, подносим:

А М А Н Д М А Н

У Предлогу Закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у члану 89. Предлога закона којим се мења члан 146., у ставу 1. после речи: "јавном превозу" додају се запета и речи: "објеката за депоновање и сепарацију речних агрегата".

Образложење

Сматрамо да се предложеном допуном даје овлашћење јединици локалне самоуправе да својим актом уреди ову област и створи услове за увођење комуналног реда на обалама река.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Катарина Ракић

ПРИМЉЕНО: 06. 12. 2014

940

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група: Борис Тадић-Социјалдемократска странка,
Заједно за Србију, Зелени Србије
04. децембар 2014. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
09	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама закона о планирању и изградњи, подносим:

А М А Н Д М А Н I

Члан 4. се брише.

Образложење

Законом о ефикасном коришћењу енергије уређују се услови и начин ефикасног коришћења енергије и енергената. Формиран је Фонд за унапређење енергетске ефикасности.

А М А Н Д М А Н II

На члан 9. којим се додаје нови чл. од 8а-8ђ

У члану 8ђ став 1. мења се и гласи:

„Током спровођења обједињене процедуре, надлежни орган врши проверу испуњености услова за изградњу и упушта се у оцену техничке документације, испитује веродостојност докумената које прибавља у тој процедури, и локацијске услове, издаје грађевинску и употребну дозволу, а пријаву радова потврђује, у складу са актима и другим документима из члана 8б овог закона“.

Образложење

Издавање локацијских услова и грађевинске дозволе, као и пријава радова без доказа и веродостојности докумената је крајње проблематично, посебно ако се касније утврди да ти документи нису ни постојали или нису били веродостојни.

Уколико постоје документи они се могу у кратком временском периоду проверити.

А М А Н Д М А Н Ш

На члан 12. којим се мења члан 13.

У члану 13. тачка 3.) мења се и гласи:

“3) Елаборат геодетских радова за исправку суседних парцела и спајање две суседне парцеле истог власника и одвајање јавне површине од остале намене“.

Образложење

Урбанистички планови садрже геодетски дефинисане тачке за издвајање јавне површине.

Из тог разлога корисно је дозволити да парцелу за јавну намену издвајамо уз елаборат геодетског обележавања. То би значајно убрзало формирање парцеле јавне намене.

А М А Н Д М А Н IV

На члан 15. којим се мења члан 20.

У члану 20. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Сагласност и употребна дозвола за објекте код којих је обавезна Студија о процени утицаја на животну средину - Извештај о реализацији студије“.

Образложење

Носилац пројекта за који је обавезна Процена утицаја на животну средину, не може приступити реализацији, односно изградњи и извођењу пројекта без сагласности надлежног органа на Студију о процени утицаја.

Употребна дозвола се не може издати ако се на потврди да су испуњени услови из одлуке о давању сагласности на Студију о процени утицаја, односно употребне дозволе.

А М А Н Д М А Н V

На члан 16. којим се додаје нови члан 20а

У новом члану 20а после тачке 7) додаје се нова тачка 8) која гласи:

“8)Услови коришћења заштите животне средине са аспекта третмана отпадних вода (септичких јама), отпадних гасова, чврстог и опасног отпада и загађеност земљишта.“

Образложење

Стање животне средине у сеоским и приградским подручјима је крајње забрињавајуће. Не постоје прописи, а ни заинтересованост надлежних органа и друштва у целини да се питање третмана отпадних вода, отпадних гасова, чврстог и опасног отпада регулише на јединствени начин.

Решавање ових питања је основа руралног развоја.

А М А Н Д М А Н VI

На члан 17. којим се мења члан 21.

У члану 21. након става 2. додаје се се нови став 3. који гласи:

„Сагласност и употребна дозвола за објекте код којих је обавезна Студија процене утицаја на животну средину - Извештај о реализацији студије.“

Садашњи став 3. постаје став 4.

Након става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„За подручја која захтевају посебан режим организације, уређења, коришћења и заштите простора, пројекте од значаја за Републику Србију или за одређена подручја, Влада ће дефинисати критеријуме којим ће се прецизније утврдити елементи, као што су еколошки, плански и др критеријуми.“

Образложење

Носилац пројекта за који је обавезна Процена утицаја на животну средину, не може приступити реализацији, односно изградњи и извођењу пројекта без сагласности надлежног органа на Студију о процени утицаја на животну средину.

Употребна дозвола не може се издати ако се на потврди да су испуњени услови из одлуке о давању сагласности на Студију о процени утицаја, односно употребне дозволе.

За подручја за посебне намене нема прецизних критеријума за њихову дефиницију а сам тим може доћи до произвољности. Критеријуме треба утврдити за сваку намену посебно. На пример у вези екологије: да степен загађености не може бити лошији од постојећег стања.

А М А Н Д М А Н VII

На члан 32. којим се мења назив члана и члан 48.

У члану 48. став 2 мења се и гласи:

„За потребе израде нацрта плана носилац израде прикупља податке, нарочито о: постојећој планској документацији, подлогама, посебним условима за заштиту и уређење простора, другој документацији значајној за израду плана, стању и капацитетима инфраструктуре, другим подацима неопходним за израду плана, подаци о стању животне средине и степену загађења пре и после изградње, као и услова испуштања отпадних вода, отпадних гасова, третмана отпада и опасног отпада, као и податке из извештаја о примедбама јавности прибављеним у фази раног јавног увида“.

Образложење

Да би се могао добити увид у постојеће стање животне средине и степену загађења пре и након изградње неопходни су подаци тренутног стања и план новог стања.

А М А Н Д М А Н VIII

На члан 39, којим се додаје назив члана и члан 53а

У члану 53а у ставу 3. додати реч: „саобраћајнице“, тако да гласи:

„Изузетно од става 1 овог члана за изградњу линијских инфраструктурних објеката и комуналне инфраструктуре, саобраћајница“.

Став 7. овог члана мења се и гласи:

„Уз захтев за издавање локацијских услова подноси се идејно решење будућег објекта, односно дела објекта (скица, цртеж, графички приказ, копија плана и извод из листа непокретности и сл)“.

Образложење

Линијска и комунална инфраструктура се могу градити и уз сагласност власника парцеле и за исто се може установити службеност пролаза, те онда не треба инсистирати на формирању парцеле за подземну инфраструктуру већ само за саобраћајнице.

Капацитет и услови за изградњу (површина и облик парцеле, култура на парцели, а зависно од тога да ли треба пренамена зељишта на пр. и сл) се могу видети пре свега из ова два документа, Тек на основу тога врши се увид у плански документ и подносе захтеви за друге услове који ће бити саставни део локацијских услова.

А М А Н Д М А Н IX

У члану 41. којим се мења члан 55.

У члану 55. после тачке 4. додаје се нова тачка 5. која гласи:

„Услови за испуштање санитарних и индустријских отпадних вода у реципијент, услови за испуштање санитарних и индустријских отпадних вода у канализациону мрежу, услови за испуштање индустријских отпадних гасова.“

Садашња тачка 5. постаје тачка 6.

Образложење

За плански документ неопходни је испунити услове из области заштите животне средине.

А М А Н Д М А Н X

У члан 43. којим се мења члан 57.

У члану 57. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

“Услови за испуштање санитарних и индустријских отпадних вода у реципијент, услови за испуштање санитарних и индустријских отпадних вода у канализациону мрежу, услови за испуштање индустријских отпадних гасова. Услови за ремедијацију земљишта делова терена који су загађени као што су:

напуштене депоније, јаловишта рудника, индустријска постројења и загађено и деградирано земљиште.“

Постојећи став 2. постаје став 3. итд.

Образложење

Законом о заштити животне средине и пратећим прописима, као и директивима ЕУ дефинисани су услови за испуштање отпадних вода, отпадних гасова, третмана загађеног земљишта, чврстог и опасног отпада. Те услове треба уградити у планирана планска документа.

АМАНДМАН XI

У члан 46. којим се мења члан 61.

У члану 61. након става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

“Дефинисати еколошке услове за испуштање отпадних вода, отпадних гасова и третман опасног отпада сагласно постојећим прописима и дерективама ЕУ.“

Образложење

Амандманом се желе додатно дефинисати услови које сада важе, и који се примењују у складу са стандардима ЕУ. То је из разлога, јер се у многим нашим документима ови услови дају описно.

АМАНДМАН XII

У члану 55. којим се мењају називи чланова и чл. 82-106, у члану 90. додаје се нови став 4. који гласи :

„Град, односно општина утврђује које се земљиште сматра изграђеним односно неизграђеним грађевинским земљиштем у смислу става 2. и 3. овог члана.“

Образложење

Амандманом се отклања правна празнина и непостајање јасне норме о оцени изграђености земљишта у смислу члана 90. овог закона. Како би се избегла различита тумачења у одређивању изграђености земљишта, амандманом се предлаже да надлежни орган града, односно општине мериторно утврђује изграђеност земљишта. Ово је нарочито значајно и приликом давања земљишта у закуп, отуђења, утврђивања права својине итд.

АМАНДМАН XIII

На члан 62. којим се мења члан 112.

У члану 112. додаје се нови став 2. који гласи:

„Приказ стања животне средине пре и после изградње, као и услови за испуштање отпадних вода, отпадних гасова и опасног отпада сагласно препорукама ЕУ, односно одговарајућих директива“.

Образложење

Неопходно је дефинисати стање животне средине, пре и после изградње.

А М А Н Д М А Н XIV

На члан 91. којим се мења члан 148.

У члану 148. након става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Инвеститор је дужан да органу који је издао грађевинску дозволу поднесе доказ и уговор из кога се види да ће сав отпад од грађења бити адекватно збринут“.

Образложење

У циљу спречавања стварања нелегалних депонија предлаже се да инвеститор приложи уговор као доказ да ће отпад адекватно збринути.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Иван Карич

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група НОВА СРБИЈА
04.12.2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

95

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	351-4326/14		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије на Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи подносим

А М А Н Д М А Н

У члану 9. којим се додају називи чланова и чл. 8а – 8ђ, у новом члану 8б у ставу 1. после речи: „у року од пет“ додаје се реч „радних“, у ставу 2. после речи: „у року од 15“ додаје се реч „радних“, у ставу 8. после речи: „у року од три“ додаје се реч „радна“, у ставу 9. после речи: „у року од 15“ додаје се реч „радних“.

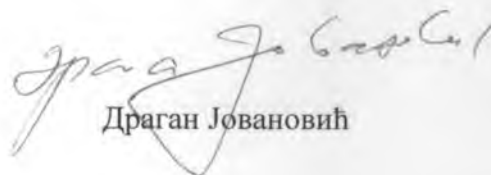
У новом члану 8в у ставу 3. после речи: „у року од три“ додаје се реч „радна“, у ставу 5. после речи: „у року од три“ додаје се реч „радна“.

У новом члану 8д у ставу 1. тачка 1) после речи: „у року од пет“ додаје се реч „радних“, у ставу 1. тачка 2) после речи: „у року од пет“ додаје се реч „радних“, у ставу 1. тачка 4) после речи: „у року од три“ додаје се реч „радна“, у ставу 1. тачка 5) после речи: „у року од пет“ додаје се реч „радних“, у ставу 1. тачка 6) после речи: „у року од пет“ додаје се реч „радних“.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Сматрам да је, имајући у виду компликоване процедуре за поступање већине носилаца јавних овлашћења и других надлежних органа, неопходно нагласити да се предложени рокови рачунају искључиво у радним данима. Конкретно, овде се ради о изузетно кратким роковима за поступање (три, пет и петнаест дана) па постоји реална опасност да и без кривице одговорних субјеката дође до пробијања рокова, ово посебно у ситуацијама када су у питању дани викенда, празници и слично. Решење предложено амандманом има за циљ да се у највећој могућој мери избегну овакве ситуације.

Народни посланик

Драган Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
04. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

1018

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	301-4326/14		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине - Пречишћени текст („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ** , подносим следећи :

А М А Н Д М А Н

У члану 30. Предлога закона којим се после члана 45. додаје назив члана и нови члан 45а, наслов члана мења се и гласи:

„1ба Претходна расправа“

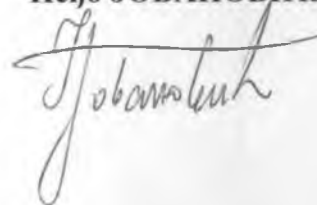
У ставовима 3., 6. и 7. новог члана 45а речи: "рани јавни увид" , замењују се речима: " претходна расправа ", у одговарајућем падежу.

Образложење

Назив овог члана потребно је преформулисати на предложени начин, јер је суштински немогуће давати на јавни увид нешто што нема макар основе неког акта. Могуће је организовати претходну расправу о изради планског документа у којој би учествовали сви који стручно познају разне аспекте конкретног подручја за које се доноси просторни, односно урбанистички план(урбанисти, архитекте, стручњаци за потребне инсталације -водовод, канализација, електроинсталације, просторни планери, заинтересоване организације и појединци који могу дати допринос адекватном планирању неког простора. Дакле, много је прецизније ову фазу назвати **претходном расправом о елементима плана** који треба да се донесе него како је то назвао предлагач закона: „ рани јавни увид“.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо ЈОВАНОВИЋ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
4. децембар 2014. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 04. 12. 2014

915

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	357-4326/14		

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи**, подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У члану 9. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи, у предложеном новом члану 8б у ставу 1. након речи: "пријема" додаје се реч: "уредног".

У предложеном новом члану 8д став 1.у тач. 2), 5) и 6), након речи: "подношења" додаје се реч: "уредног".

Образложење

У пракси је најчешћи случај да странке подносе захтев без било какве документације прописане законом, без које се о захтеву не може решавати, због чега рок за решавање не би требало рачунати од дана подношења таквог захтева.

А М А Н Д М А Н II

У члану 30. став 6. на крају реченице тачка се замењује запетом и додају се речи: "а за просторне планове у надлежности аутономне покрајине комисија за јавни увид коју образује орган аутономне покрајине надлежан за послове просторног планирања и урбанизма."

Образложење

Наведеним чланом закона је утврђена надлежност за обављање послова раног јавног увида и јавног увида за планска документа из надлежности јединице локалне самоуправе и за просторне планове у надлежности Републике Србије, али не и за просторне планове из надлежности аутономне покрајине. С обзиром на то да су послови просторног планирања у изворној надлежности аутономне покрајине, да су сви послови од доношења одлуке о изради до доношења одлуке о усвајању плана у надлежности аутономне покрајине и да је рани јавни увид и јавни увид једна од активности у поступку израде и доношења тих планова, а да је у предложеном тексту изостављена надлежност за обављање ових послова на нивоу аутономне покрајине, предлаже се наведени амандман.

АМАНДМАН III

У члану 33. став 4. у другој реченици, речи: "Једна трећина чланова" замењују се речима: "Један члан".

Образложење

Сматрамо да се како обавештавање тако и стручни утицај министарства надлежног за послове просторног планирања, у вези рада комисије коју образује надлежни орган аутономне покрајине, квалитетно остварује и кроз једног члана комисије именованог на предлог министра.

АМАНДМАН IV

У члану 36. став 4. речи: ", односно смером на академским студијама другог степена (дипломске академске студије-мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно", бришу се.

Образложење

Само висока стручна спрема у области архитектуре, са одговарајућом лиценцом, ствара услове за остваривање последњег захтева садржаног у ставу 4. члана 36. Предлога закона – "и најмање десет година радног искуства у области урбанистичког планирања и архитектуре".

А М А Н Д М А Н V

У члану 51. став 1. на крају реченице тачка се замењује запетом и додају се речи: "на основу генералног урбанистичког плана и плана генералне регулације."

У ставу 3. након речи: "уређује" додају се речи: "и финансира".

Образложење

У пракси се *ad hoc* одређују локације за обавезно одређивање конкурса. Из тог разлога Амандман се предлаже како би се спречиле моће манипулације, а што је додатно оптерећење за инвеститоре.

Такође, потребно је на недвосмислен начин одредити да, поред уређења, јединица локалне самоуправе и финансира поступка спровођења конкурса.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 81. став 2. након речи: "подношења" додаје се реч: "уредног".

Образложење

У пракси је најчешћи случај да странке подносе захтев без било какве документације прописане законом без које се о захтеву не може решавати, због чега рок за решавање не би требало рачунати од дана подношења таквог захтева.

А М А Н Д М А Н VII

Након члана 83. додаје се члан 83а који гласи:

"Члан 83а

У члану 139. став 2. речи: "по жалби" замењују се речима: "у другостепеном управном поступку"."

Образложење

Став Управног суда изражен у пресудама донетим у поступцима преиспитивања законитости управних аката Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине, донетих по ванредним правним средствима, је да је том органу поверено решавање само по жалби као редовном правном средству, а не и по ванредним правним средствима прописаним Законом о општем управном поступку, па се Амандманом отвара могућност поступања и по ванредним правним лековима.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 100. став 2. након речи: "подношења" додаје се реч: "уредног".

Образложење

У пракси је најчешћи случај да странке подносе захтев без било какве документације прописане законом без које се о захтеву не може решавати, због чега рок за решавање не би требало рачунати од дана подношења таквог захтева.

А М А Н Д М А Н IX

У члану 105. испред става 1. додаје се став који гласи:

"У члану 172. став 3. уместо тачке ставља се запета и додају речи: "као и надзор над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине."

На почетку става 1. бришу се речи: "У члану 172.", а реч: "после" пише се великом словом.

Образложење

Овим амандманом се омогућава покрајинској грађевинској инспекцији да врши контролу над радом градских и општинских грађевинских инспектора на територији аутономне покрајине по службеној дужности и по поднесцима странака у циљу ефикаснијег спровођења закона.

А М А Н Д М А Н X

У члану 109. након става 1. додаје се став 2. који гласи:

"У тачки 1а) речи: „ако се објекат гради“ замењују се речима: „ако је објекат изграђен или се гради“.

Преостали део члана остаје исти.

Образложење

Према ставу Управног суда одредба члана 176. став 1. тачка 1а) односи се само на објекте који се граде, а не на изграђене објекте, па се у том случају у односу на све објекте за које се издаје решење из члана 145. овог закона, а који су бесправно изграђени, не може наложити инспекцијска мера рушења по том основу, у ком случају се ствара правна празнина и доводи у питање инспекцијски надзор над тим објектима, па се правна празнина отклања овим амандманом.

А М А Н Д М А Н XI

У члану 111. став 2. након речи: "урбанизма и грађевинарства" тачка се замењује запетом и додају се речи: "односно надлежном извршном органу аутономне покрајине, односно покрајинској влади, преко органа надлежног за послове урбанизма аутономне покрајине."

Након става 5. додаје се нови став који гласи:

"У ставу 6. речи: "по жалби" замењују се речима: "у другостепеном управном поступку".

Образложење

Измена у ставу 2. је предложена због тога што је одредбом члана 172. став 3. аутономној покрајини поверено вршење инспекцијског надзора и над изградњом објеката на територији аутономне покрајине за које издаје грађевинску дозволу.

Став Управног суда изражен у пресудама донетим у поступцима преиспитивања законитости управних аката Покрајинског секретаријата за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине, донетих по ванредним правним средствима, је да је том органу поверено решавање само по жалби као редовном правном средству, а не и по ванредним правним средствима прописаним Законом о општем управном поступку. Из тог разлога предлаже се измена у ставу 6.

А М А Н Д М А Н XII

У члану 132. став 3. речи: "папирној форми" замењују се речима: "писаној форми".

Образложење

Појам "папирна форма" је колоквијалан у управи (ушао у говор као уобичајен) али није прикладан за законски текст. Зато предлажемо појам "писана форма" као генерички за сва писмена штампана или/и ручно потписана.

А М А Н Д М А Н XIII

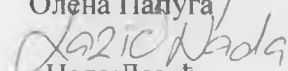
У члану 139. став 2. речи „по жалби“ заменити речима „у другостепеном управном поступку“

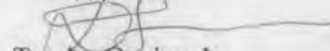
Образложење

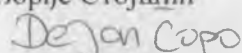
Амандман је последица решења предвиђеног Амандманом VII којим се након члана 83. Предлога закона додаје нови члан 83а.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Олена Папуга

Нада Лазич

Борђе Стојић

Дејан Чапо